XXVI. évfolyam, 16. szám **Ára: 1,80 Ft** 1970. április 16.

Várnai György rajza

— Mondja, mit erőszakoskodik? A metró még csak a Deák Ferenc térig jár...

KEDVES LUDAS!

SZEGEDI ANZIKSZ

Úton, útfélen

Szegedi olvasóink dicsekedve írják, hogy sehol nincs annyi útbeszakadás, mint az ő városukban. E téren — állítólag — még a fővárost is túlszárnyalják. Ezt nem is lehet csodálni, hiszen ezek az utak hajdanában még a konflisoknak épültek, s nem azoknak a hatalmas olajszállító autóknak, camionoknak, amelyek manapság száguldoznak raj-

tuk. Amellett az úttest alatti csatornák is kilencvenévesek, jóval túl vannak már a nyugdíjkorhatáron, nem csoda, ha beleszakadnak a nagy strapába.

Az új utak, járdák építése pedig nagyon lassan, komótosan halad. A Táncsics Mihály utcában tavaly felszedték már a régi járdát, de az új csak az idén épül meg helyette. A Török utcai útépítés befejezése is áthúzódott erre az évre, s az úttest egész télen feltúrva várta a tavasz jöttét. Ez az igazi török átok — mondogatják bosszúsan a szegediek, akik nem győzik a földkupacokat kerülgetni a forgalmas utcában.

A Brüsszeli körúton lakók viszont arra panaszkodnak, hogy nagyon piszkos, szemetes a környékük, nem ürítik ki mindennap a kukákat. A környék lakóinak kívánságára, ez úton utalunk ki ezért egy Arany Kuka-díjat a Szegedi Városgazdálkodási Vállalatnak.

Hiánycikkek

Szegeden, mint olvasóinktól megtudtuk, hiánycikk a babapiskóta, a kannatej, az óvodai férőhely — és a Tisza-híd.

Az egyetlen Tisza-híd még akkor sem győzné a nagy forgalmat, ha a fele nem volna állandóan lezárva, mint például most is, a különböző korszerűsítési próbálkozások miatt. A problémát majd az öt év múlva megépülő Tisza-híd fogja áthidalni. Addig még sok víz lefolyik a Tiszán, és sokat kell mérgelődniök azoknak, akik csúcsforgalomban akarnak átjutni egyik partról a másikra. Valamivel kevesebb lenne a méreg, ha legalább a hídfők felújítása gyorsabban haladna!

Határidők

A tervek szerint 1970-re a városban már teljesen át kellett volna térni a földgázzal való tüzelésre, s ma már sehol sem volna szabad cigarettafüstnél erősebb füstöt látni, érezni. Ez a terv azonban füstbe ment, a késés jelenleg körülbelül három év, s jó ha 1973-ra megvalósul ez a szép program.

A Tarján-telep új lakónegyede a városnak, tízezren élnek már ott, de még nincs egy boltjuk sem, nincs bölcsődéjük, óvodájuk. Az iskolának tavaly szeptemberre kellett volna felépülni és kaput nyitni. Az építők egy kicsit elcsúsztak a határidővel, de megígérték, hogy legkésőbb januárra... Már április van,

de még mindig nincs befejezve a munka. Na, talán majd szeptemberre...

Tavaly, a szabadtéri játékok idején, 440 ezer vendég fordult meg a városban. Nagy gond volt az elszállásolásuk, mert mindössze 408 *szállodai* férőhely van a városban. A gondokat enyhítette volna, ha a Royal Szálló bővítésével elkészültek volna az ígért határidőre, 1969 májusára. De még 1970 májusára sem biztos, hogy készen lesznek vele. Úgy látszik, nem akarják elkapkodni a munkát az építők. Hiszen még csak alig három éve kezdtek hozzá...

(radványi)

TÉVES NÉZETEK

Erős ellenérzéssel olvastam a „Gyógykezelés" című krokit a Ludasban. Az ilyen cikkek nyomán téves nézetek alakulhatnak ki az olvasókban.

Egészségügyi rendelkezéseink minden betegnek biztosítják a gyógyuláshoz szükséges feltételeket, köztük a legdrágább külföldi gyógyszereket is, ha kell. Egyetlen orvost sem büntetnek meg, ha túllépi a normát, túllépheti akár többszörösen is. Pénzügyi szerveink mindenkor biztosítják ehhez a kellő anyagi fedezetet.

Egyébként közismert, hogy a kórházi ágyak száma kevés, tehát egyetlen intézet sem engedheti meg magának azt a luxust, hogy egészséges embereket tartsanak az ápolásra szoruló betegek helyén.

Gáspár Ferencné,
az újpesti Városi Kórház gazdasági vezetője

KÉT ÉSZREVÉTEL

1

Gyakran utazom villamoson, autóbuszon. Tapasztalatom szerint az utóbbi időben egyre több kocsin használhatatlan a jegylyukasztó masina. Nagy problémát jelent ez akkor, amikor a kocsin elhelyezett összes jegylyukasztó szerkezet használhatatlan.

A napokban, egy 5-ös autóbuszon, én és utastársaim, rettegve vártuk az

esetleg felszálló ellenőrt; vajon nem tekint-e majd bűnözőnek minket és elfogadja-e a magyarázatot a készülékek „meghibásodásáról"? Nem vagyok műszaki lángelme, de úgy érzem, egyszerűbb és üzembiztosabb jegylyukasztó készülékeket is felszerelhettek volna a Budapesti Közlekedési Vállalat járműveire.

2

A napokban kitűnő körömpörköltet ebédeltem odahaza, majd sétára indultam. Kínzó szomjúságomban betértem a körúti Nyugat-bisztróba, s a pénztáros kisasszonytól egy fröccsöt rendeltem. Közölte, hogy csak külön adhat blokkot két deci borra és egy deci szódára. A pult mögött álldogáló csapos kartársnő is mereven elzárkózott attól, hogy a két alapanyagból fröccsöt mixeljen.

— Jó — mondtam szerényen. — Akkor kérek egy háromdecis poharat, s majd én elkészítem hőn óhajtott italomat.

— Szó sem lehet róla — hangzott a rideg válasz. — Tessék a kétdecis pohárban a bor s külön az egydecis pohárban a szóda!

Egy óvatlan pillanatban mégis elemeltem egy háromdecis űrméretű poharat, s az így fröccsé vált keveréket villámgyorsan megittam, majd eliszkoltam, mielőtt rendőrért kiálthattak volna.

Nemcsak ebben a helyiségben, hanem a legtöbb bisztróban hasonló a helyzet. Vajon milyen törvényerejű rendelet tiltja, hogy egy fröccsöt ihasson a szomjas vándor?!

(galambos)

CSOROG AZ ERESZÜNK

Házunkban tavaly ősszel elrendelték a födémcserét. A földszinten lakunk és kértük, hogy az ereszt is javítsák ki, mert ha esőzések vannak, akkor záporesőnek megfelelően zuhog a víz az ajtónk elé. De nem csak nálunk, hanem mind a három emeleten befolyik a víz, elrohadással veszélyezteti az ajtót és a parkettát. A műszaki vezető személyesen volt nálunk és megígérte, hogy a födémcserével egyidejűleg az ereszt is megcsináltatják, csak legyünk türelemmel.

A födémcsere befejeződött, de a türelem nemhogy rózsát nem termett, de még csak ereszt sem: a türelem már elfogyott, de a víz zuhog tovább az ajtónk elé!

Rábai Jenő, Budapest VII., Landler Jenő u. 11.

CASCO

Átköltöztünk az V. kerületből az I. kerületbe. A lakáscsere, a festés, a bútor átszállítása aránylag könnyen lebonyolódott. Gondot csak az ötgrammos Casco-karton áttelepítése okozott.

Kértem az Állami Biztosító I. kerületi fiókját, kérjék át az V. kerületből. Mondták, szóljak én az V. kerületi fiókban. Szóltam. Mondták, így nem jó, írjam meg. Megírtam. Közben 225 Ft esedékes díjat az I. kerületi fiókban befizettem, az összeg rendeltetését kérésükre szóban és írásban közöltem. Ezek után az V. kerületi fiók felszólított, hogy fizessek be 225 forintot, később pedig — hogy kicsit örüljek — zord bírósági végzést kaptam az ügyben.

A pénzt időben kifizettem. Ezt az Állami Biztosító I. és V. kerületi fiókjával szóban és írásban közöltem. Mindez nem használt. Most mit csináljak?

Deák János
Budapest I., Donáti u. 55.

BÚTOR HUZA-VONA

Három éve, 1967 februárjában, vásároltunk egy Bácska elnevezésű garnitúrát (2 heverőt és 3 fotelt) 7220 forintért. A bútort még a garanciális időn belül el kellett küldenünk javításra az Angyalföldi Asztalos Szövetkezethez. Ott azonban a konstrukciós hibákat nem tudták kijavítani. Reklamációnk nyomán felkeresett bennünket a gyártó cég: a Zalaegerszegi Bútoripari Ktsz megbízottja. Alaposan szemügyre vette a bútorokat, majd hosszas vita után megállapodtunk abban, hogy a forgalomba hozó cég, a Budapesti Bútoripari Vállalat visszaveszi tőlünk a Bácska-garnitúrát. Csak egy kissé körülményes az egésznek a lebonyolítása. Ugyanis valamelyik bútorboltban meg kell vásárolnom egy másik garnitúrát, készpénzért, s amikor azt hazaszállítom, a BUBIV aznap elszállíttatja tőlem a hibás bútordarabokat, s néhány napon belül visszafizeti a 7220 forintot.

Két akadálya is van az ügylet lebonyolításának:

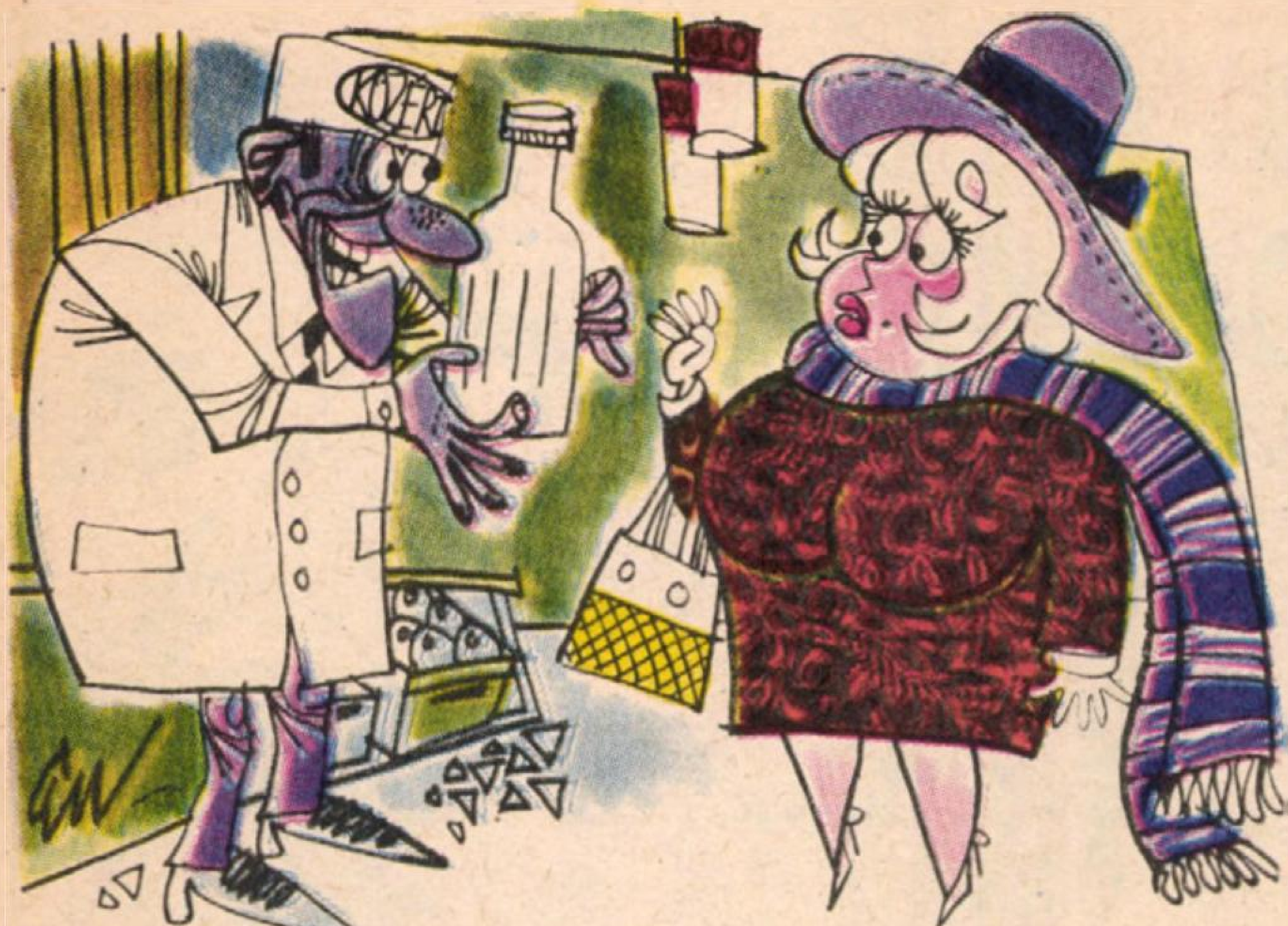
1. Olyan heverőket és foteleket, amilyeneket keresek, pillanatnyilag csak szekrényekkel együtt lehet kapni, teljes garnitúrában. Már pedig nekem szekrényre nincs szükségem.

2. Nem vagyok tőkepénzes, hogy csak úgy, egyik napról a másikra előteremtsem egy újabb garnitúra árát.

Az az érzésem, hogy ezt kevésbé komplikáltan is meg lehetne oldani!

Pataki Ernő
Bp. VII., Tanács krt. 5.

OPTIKAI CSALÓDÁS

— Asszonyom, ez zacskós tej, csak üvegbe töltjük, mert a zacskóból kifolyik!

ERDŐKERÜLŐK – HIPPIK ELLEN

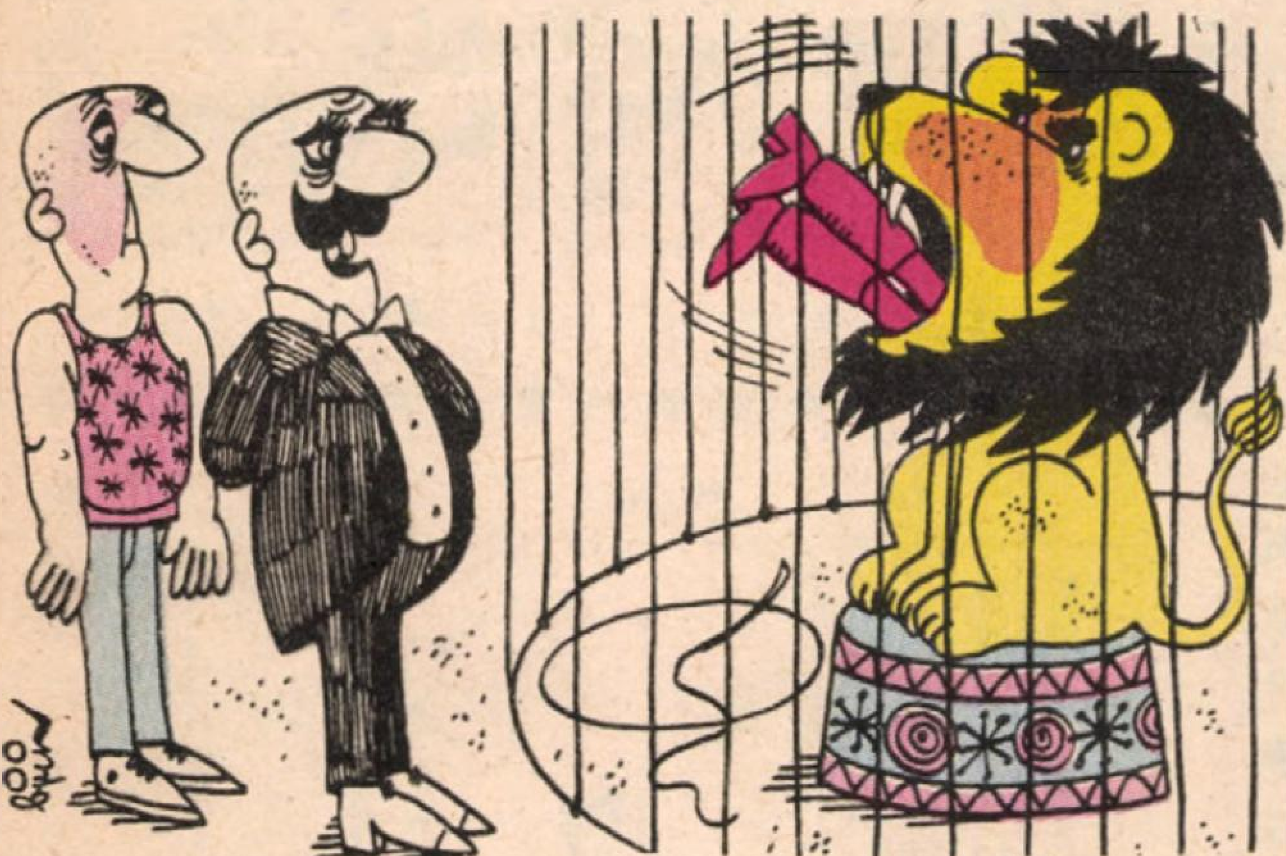
Az „International Herald Tribune" tudósítása szerint az Egyesült Államok Erdőszolgálata erdőkerülő-járőröket szervezett, hogy megakadályozza a hippiket szemérmetlen cselekedetek elkövetésében. Új-Mexikó erdeinek patakjaiban ugyanis mindkét nembeli hippik meztelenül fürödnek. Természetesen együtt.

A hippik egyik képviselője így nyilatkozott az ügyről:

— Más gondjuk nincs a hatóságoknak? Inkább menjünk el lopni felöltözve?

Mi is kifejezzük rosszallásunkat. Örvendetes ugyanis maga a puszta tény, hogy a hippik egyáltalán fürödnek.

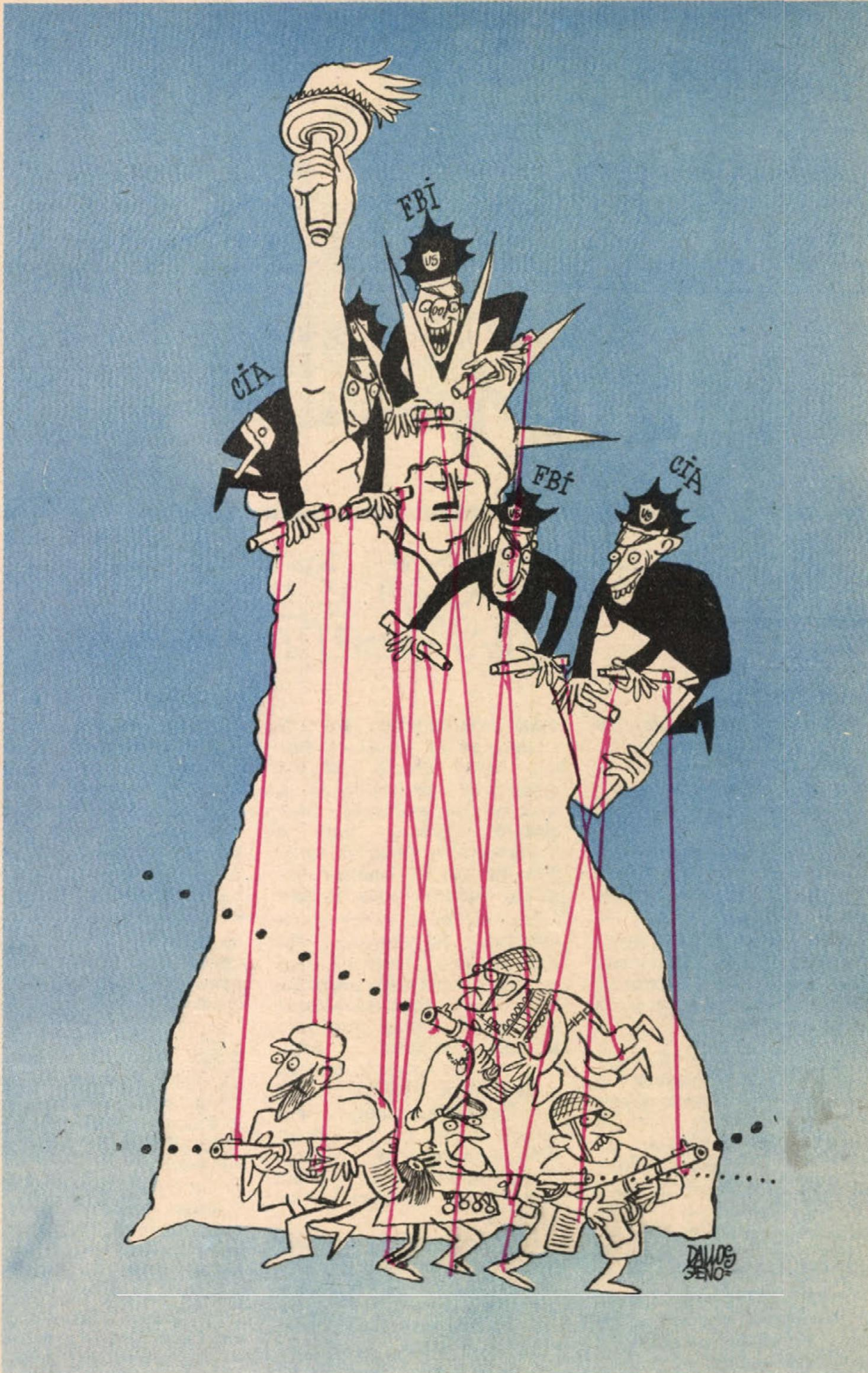
JOGOS FELHÁBORODÁS

— Azt hiszem, ezt már nem tűrhetjük tovább! Már a harmadik idomítónkat falja fel...

A KULISSZÁK MÖGÖTT

Dallos Jenő rajza

Ketten beszélnek

1

— Szeretnék magának mondani valamit, Pirike...

— Tessék, Bergida bácsi... Miről van szó?

— Maga itt új lány a vállalatnál. Tudja, hogy mi lett Csömösz Bertával, akinek maga a helyére került?

— Nem tudom, Bergida bácsi. Mi lett vele?

— A Tiszába ölte magát.

— Juj. És miért?

— A Savanyó Lali miatt. Ez az átkozott Lali minden lányt elcsábít, aki idekerül. Csömösz Berta is bedőlt neki s mire körülnézett, hármas ikreket szült. A bíróság havi százhúsz forint tartásdíjat ítélt meg Bertának, de Lali csak negyvenet fizetett, mert azt állította, hogy az ikrek közül csak egy van tőle. Így aztán szegény Berta... Nem is folytatom. Vigyázzon, Pirike!

2

— Te, Piri, gyere csak ide...

— Tessék, Krapkovics néni...

— Dolgozik itt, nálunk, az anyagraktárban egy fiú, bizonyos Savanyó Lali. Jóképű, vidám fickó.

— Az a barna, hullámos hajú?

— Az, az. Óvakodj tőle, Pirike. Gátlástalan, lelketlen donjuan. Most két éve elválasztotta a férjétől a pénztárosnőnket. Amikor szegény Maca kijött a válóperes bíróságtól, a Lali megverte és otthagyta. Szegény Maca máig is ott áll a törvényszék előtt és kéreget. Be ne dőlj Savanyó Lalinak! Kár volna érted!

3

— Jöjjön csak ide, Pirike!

— Tessék, igazgató elvtárs...

— Most, hogy az első hetet ledolgozta nálunk, úgy látom, jól végzi a munkáját. Mielőtt azonban véglegesítjük, figyelmeztetnem kell valamire.

— Hallgatom, igazgató elvtárs...

— Van egy dolgozónk, bizonyos Savanyó Lajos. Derék fiú különben, de velejéig züllött és jellemtelen.

— Az, aki itt lakik a Máz utcában, az első emeleten?

— Az, az. Emiatt a Savanyó Lajos miatt már jó néhány kitűnő munkaerőnktől kellett megválnunk. Az egyik a Tiszába ugrott, a másik kolostorba vonult, a harmadik tébolydában senyved, a negyedik úgy elzüllött, hogy a lába se éri a földet, az ötödiket nyolc évi börtönre ítélték, mert kést akart a Laliba döfni. Kötelességem óvni magát ettől a Lalitól. Maga fiatal, csinos és tisztességes lány. A legokosabb, ha szóba se áll vele. Kérem, tekintse ezt atyai intelemnek.

— Igenis. És köszönöm az irántam való jóságát, igazgató elvtárs.

4

— Te, Piri... Mondanom kell neked valamit...

— Beszélj, Marika. Miről van szó?

— Most már két hete vagy nálunk, meg kell tudnod, hogy miféle alak a Savanyó Lali. Ismered?

— Az a fiú, akit vakbéllel operáltak?

— Az, az. Ha nem óvakodol tőle, tönkretesz. Minden lányt levesz a lábáról. Most három éve megszöktetett egy menyasszonyt a házasságkötő teremből. Felvitte egy turistaházba és reggel ott hagyta, de előbb kipucoltatta vele a bakancsát. Vigyázz, Piri!

5

— Most mit bőgsz? Mit bőgsz?

— Megszülöm... megszülöm... és felnevelem...

— Savanyó Lali?

— Igen...

— Hogy tudtál bedőlni neki?

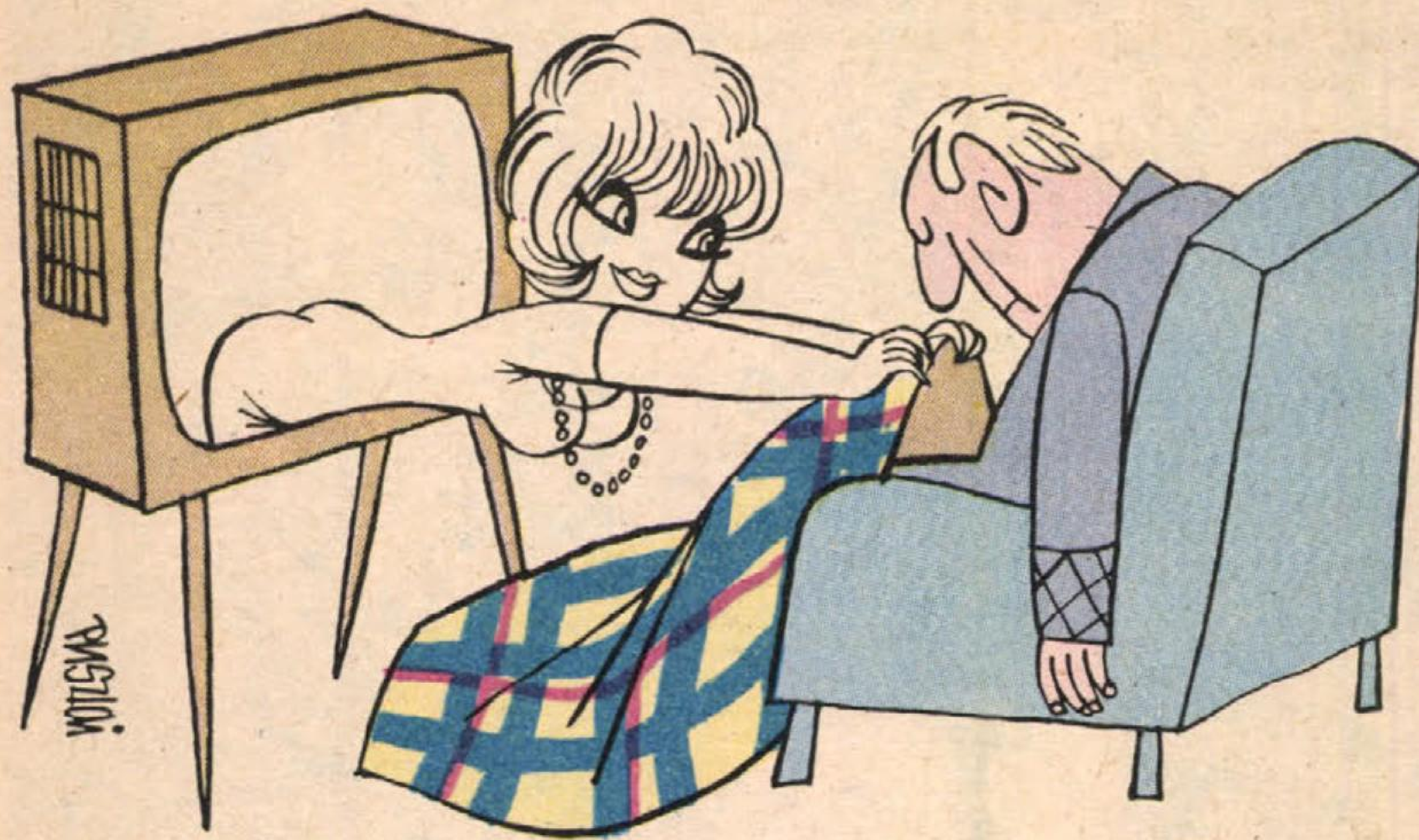
— Nem is tetszett nekem... Nem is a zsánerem... Amellett ostoba és goromba...

— Hát akkor?

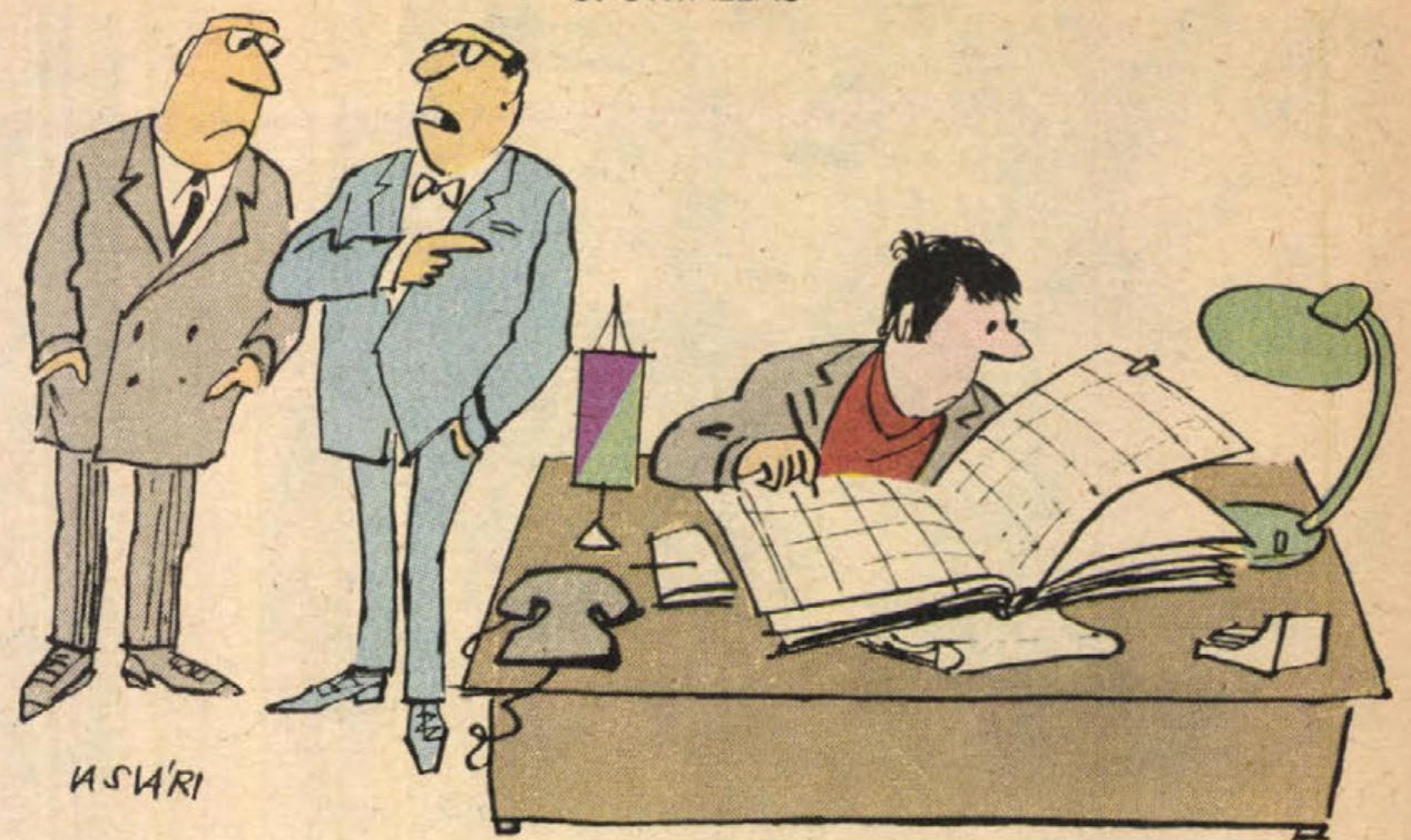
— Telebeszélték vele a fejemet.

(t.)

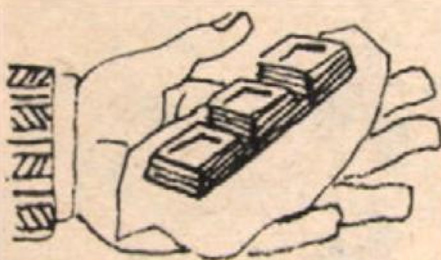
MŰSORZÁRÁS

SPORTÁLLÁS

– Könyvelni tud, de a pályán a legjobb helyzeteket kihagyja!

Kereslet-kínálat

Rendkívül izgalmas gazdasági koncepcióról olvastam a Népi Ellenőrzés című kitűnő szaklapban: *„Kedveltek és keresettek a Szerencsi Csokoládégyár termékei. Nem gyártanak annyit, amennyi kielégítené a keresletet, ezért — mint a járási NEB megállapította — áremeléssel igyekeznek egyensúlyba hozni a kínálatot a nagyobb kereslettel.”*

Be kell vallanom, hogy nemcsak engem, hanem neves közgazdászokat is állandóan izgalomban tart a kereslet és a kínálat viszonyának, egyensúlyának kérdése. Azt mondják, hogy ez a jó gazdálkodás egyik lényeges tényezője. Én nem tudom egészen pontosan megmagyarázni, hogy miért, de annyi bizonyos, hogy hosszú évek óta ez a hír járja. Különben is hiszek a közgazdászoknak.

Feltételezésem szerint a fent idézett hír — noha kommentárt nem fűztek hozzá — kritikai szellemben fogant és nyilvánvaló, hogy az ilyenféle „egyensúlyba” hozással a Népi Ellenőrzés című lap nem ért egyet. Én azonban országos méretekben és nem csak csokoládéban gondolkozom, és az jutott eszembe, hogy ebből valamit mégiscsak profitálhatna a magyar népgazdaság. Szerintem ugyanis ezzel a módszerrel a vásárlók minden igényét ki lehetne elégíteni anélkül, hogy az igények valójában ki lennének elégítve. Egyszerűen azt kellene tenni, hogy ha bármilyen árucikkben nagyobb a kereslet mint amekkora a kínálat, olyan magasra kellene felemelni az árát, hogy a vevőknek elmenjen a kedvük a vásárlástól. Ez azt jelentené, hogy nem lenne többé az országban hiánycikk, és egy csapásra megszűnnének az ezzel kapcsolatos gyakori panaszok is.

De hogy csak a csokoládénál maradjak, kedvelt töltött csokoládém a Melba, a maga kis kockáival, másfél-két évvel ezelőtt hiánycikk volt. Nagyon ritkán lehetett kapni. Igaz, hogy akkor még darabonként nyolcvan fillér volt az ára. Aztán felemelték az árát kilencven fillérre, és azóta nem hiánycikk többé. Így hozták tehát egyensúlyba a kínálatot a kereslettel: kilencven fillérért többet gyártottak, mert már érdemes volt gyártani. Ez is mutatja, milyen bonyolult ügyről van szó. A Melba új ára feltehetően növelte a nyereségrészesedést. Ha elgondolásomnak megfelelően, a Melba csokoládé árát a mostani kilencven fillérről mondjuk hat forint negyvenre emelnék fel, akkor még inkább helyreállna a kereslet és a kínálat egyensúlya. A gyár könnyen ki tudná elégíteni az igényeket.

És ha teszem fel, a tízdekás mogyorós tejcsokoládé árát kétszáz forintban állapítanák meg, akkor a gyár kapacitása még inkább elegendő lenne. Véglegesen rendeződne azonban a piaci helyzet, ha a tízdekás tejcsokoládé árát nem kétszáz forintra, hanem kétezer forintra emelnék fel. Ezzel alaposan megcsappanna iránta a kereslet, nem lenne szükség kínálatra s egy csapásra megszűnnének a gyártási és eladási gondok.

De ha jól meggondolom, ez sem lenne tökéletes megoldás. Mert ha nem lenne vevő, nem kellene a csokoládé, és ha nem kellene a csokoládé, nem kellene a gyár. De akkor mi lenne a nyereségrészesedéssel?...

Földes György

KORAI KEMPINGEZŐ

– Elváltam, és a feleségemnek ítélte a bíróság a lakást!

DIVAT

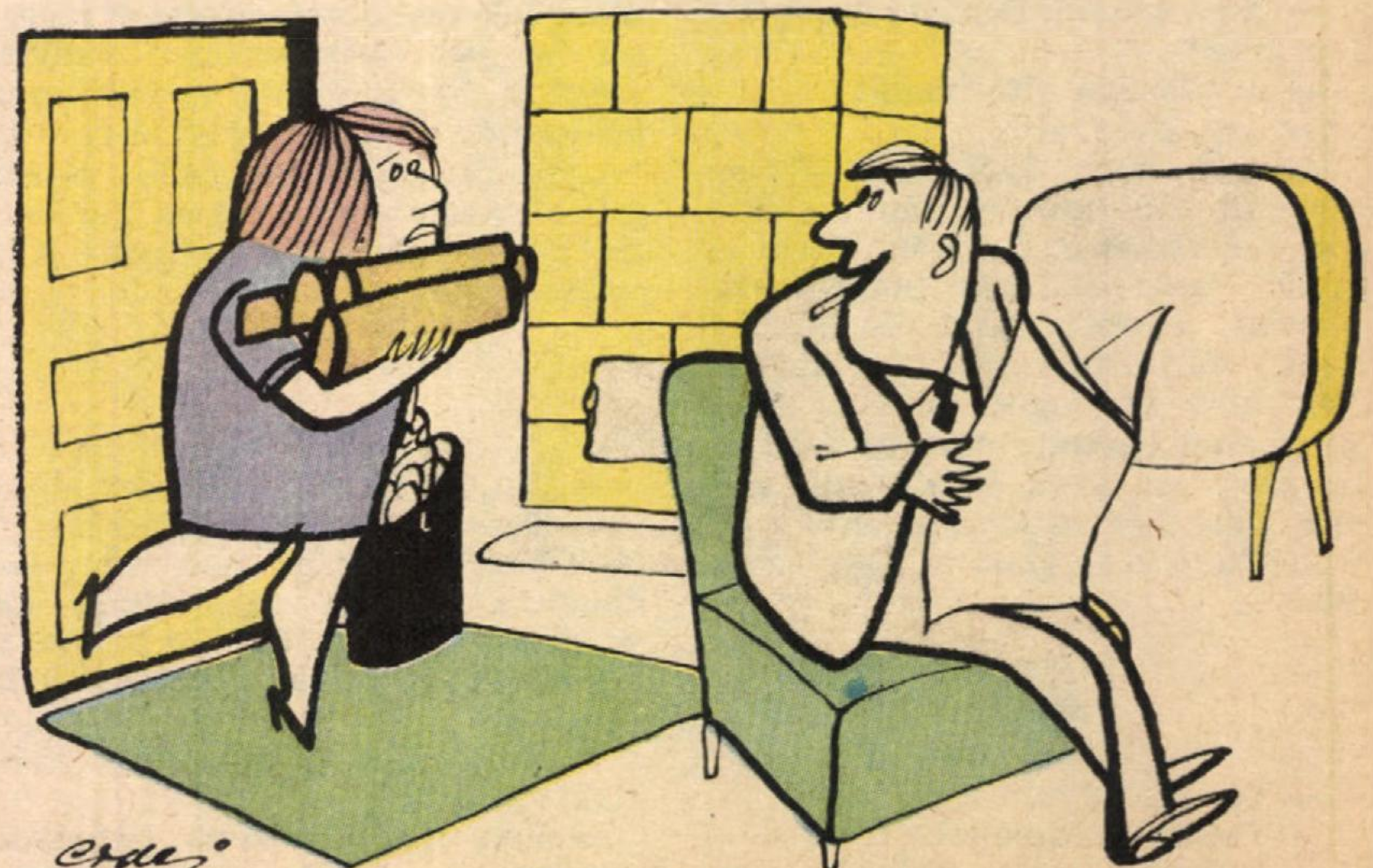

– Megnyugodtam! Te is nagyon hülyén nézel ki!

SZERENCSÉS EMBER

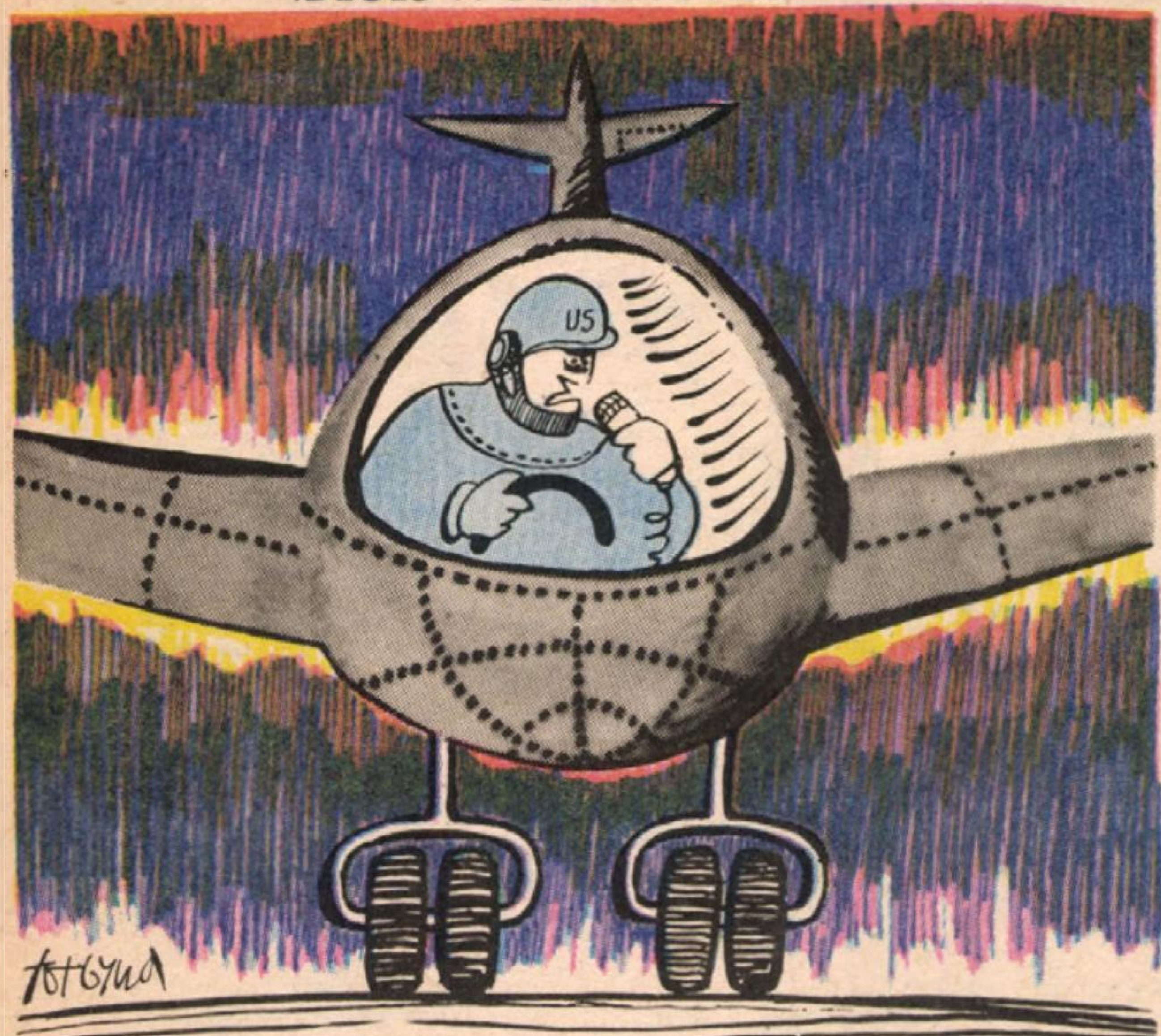
– Én felvettem a jéger alsót is!

ÖRÖMHÍR

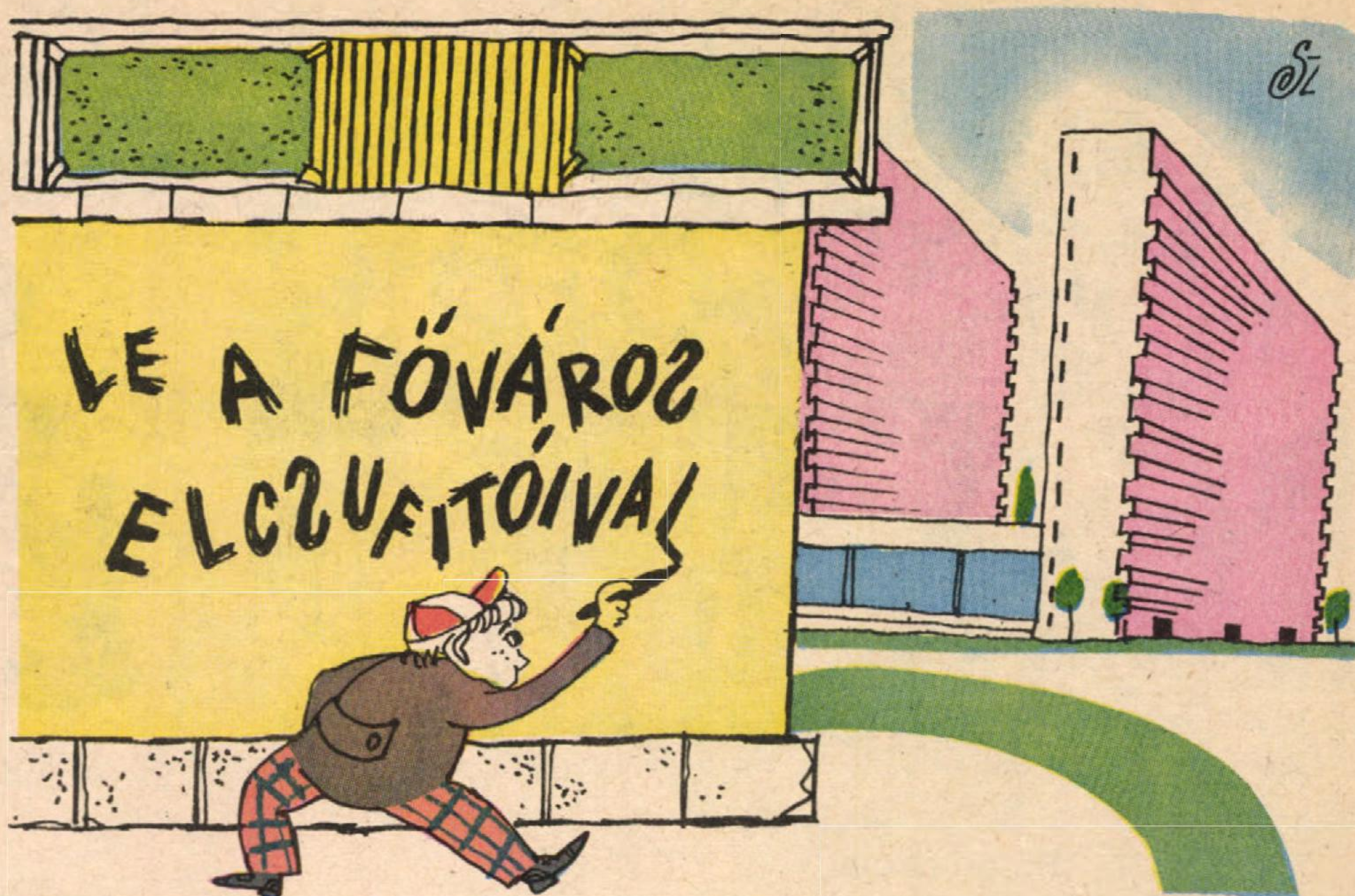
– Szívem, nem sokáig kell már lejárnod a pincébe. Jön a meleg!

IDEGES A BOMBÁZÓPILÓTA

– Halló, központ! Nem merek felszállni. Félek, hogy időzített bombát rejtettek el a gépen!...

LELKES GYEREK

Kairói anziksz

ALKU

Egyiptomban ősi, apáról fiúra szálló mesterség az idegenvezetés. A „dragománok" történelmi, művészettörténeti felkészültsége, nyelvtudása meglehetősen fogyatékos, ezért is szorítják ki őket lassacskán, de intézményesen a szakképzett idegenvezetők.

A gizehi piramisok környékén én is összeakadtam egy tőrőlmetszett dragománnal, aki rábeszélt, hogy látogassam meg vele együtt Keopsz fáraó miniszterének sírját. Szűk folyosókon, nyaktörő lépcsőkön jutottunk el a szarkofághoz, amelyben csakugyan feküdt egy csontváz, az állítólagos miniszter.

— Tizenötezer éve fekszik itt — mondta a dragomán.

Barátaim és jóakaróim arra intettek, hogy bárhová is megyek Egyiptomban, mindenütt kötelező az alku, mert különben rosszul vásárolok. Ez jutott eszembe a szarkofág mellett, és közöltem a dragománnal, hogy sokallom a tizenötezer évet.

— Jó, legyen tízezer — adta lejjebb.

— Az is sok — makacskodtam.

— Hát akkor egyezzünk ki ötezerben — javasolta.

— Nem bánom — adtam be a derekamat, mert nem szeretem, ha kicsinyesnek, garasoskodónak néznek.

DISZNÓHÚSUL

A Kairóban élő magyar két lehetőség között választhat: 1. áttér a mohamedán vallásra és így automatikusan lemond a disznóhúsról; 2. felkeresi az 1914-ben alapított Morkosz-cég húsboltját és bevásárol. Bár az első megoldás lényegesen olcsóbb, honfitársaink kivétel nélkül a második mellett döntenek. Döntésüket kedvezően befolyásolja az a tény is, hogy a Morkosz-féle húsbolt az egyetlen hely, ahol világnyelvnek számít a magyar. Odalép az ember a pulthoz és kér egy kiló rövidkarajt szeletelve, mire a pult mögött álló férfiú nyájasan bólint és megismétli: egy kiló rövidkaraj szeletelve. Ugyanilyen magától értetődően veszi fel a rendelést akkor is, ha combról, tarjáról, oldalasról vagy éppen zsírszalonnáról van szó.

Tartós megfigyelés után azonban kiderül, hogy a mi Ahmed barátunk nem magyarul tud, hanem csak disznóhúsul. Disznóhúsul viszont kitűnően megért minden nációt, az oroszt, a lengyelt, a csehszlovákot, a bolgárt, a németet, a magyart, s figyelmessége odáig terjed, hogy mindig a kedves vevő nyelvén köszöni meg a borravalót...

TÍZ PIASZTER

Lakásom környékén naponta találkozom egy utcai árussal, aki autós kabalának és gyerekjátéknak egyaránt alkalmas tevéket kínál eladásra. Először angolul, másodszor oroszul, harmadszor franciául, negyedszer németül szólt hozzám, egyszóval addig ostromolt, amíg elárultam neki, hogy magyar vagyok. „Magari" — csillant fel a szeme, s másnap széles mosollyal üdvözölt: „Csak tíz piaszter a kis teve, csak tíz piaszter..." Sejtelmem sincs, hol, kitől tanulhatta ezt a mondatot, csak azt tudom, hogy a befektetés megtérült: egy teve ugyanis gazdára talált.

AZ ÚJSÁGOS

Két francia és egy angol nyelvű napilap jelenik meg Kairóban, s szokásommá vált, hogy mind a hármat megvásárolom. Egy reggel úgy adódott, hogy az angol nyelvű már elfogyott. „Máles", annyi baj legyen, mondtam az újságosnak, ő viszont nem szólt egy szót sem, csak felpattant egy kerékpárra, s otthagyott az újságos bódé mellett. Még magamhoz sem tértem a meglepetéstől, amikor újra felbukkant — egy angol nyelvű lapot lobogtatva a kezében.

Egy magyarnak mindez szokatlan, de Kairóban ez a tipikus. A boltosok nem szívesen mondják a vevőnek, hogy „mafis", azaz nincs, inkább elszalajtanak egy gyereket a legközelebbi boltba, mintsem hogy egy vevőt szalasszanak el...

AKÁRCSAK OTTHON

A legtöbb boltos az utcán, az üzlet bejáratánál igyekszik elcsípni, becsalogatni a járókelőket. „Ajua, ajua, tessék, tessék" — lépten-nyomon ezt hallja az ember. Azért kivétel is akad.

A minap például elmentem egy papír- és írószer szaküzletbe, s meglepetve tapasztaltam, hogy nem vártak, nem számítottak rám. Beléptem az ajtón, senki sem üdvözölt, senki sem mondta, hogy tessék parancsolni. Az egyik sarokban három férfi teázott, a másikban ketten sakkoztak, a harmadikban egy nő olvasott és így tovább. Én voltam az egyetlen vásárló az üzletben, de a hét-nyolc eladó közül egy sem vett rólam tudomást. Nem zaklattak tolakodó kérdésekkel, nem dugdosták az orrom alá az árujukat, nem akartak meggyőzni, hogy ennél jobb helyen nem tudnám elkölteni a pénzemet — egyszóval tökéletesen otthon éreztem magam.

Amikor a szokatlan élményről másnap beszámoltam egyiptomi barátaimnak, pontosan megjelölve, hol található a szóban forgó papírbolt, megütközve néztek rám:

— Mit akarsz, hiszen az egy állami üzlet...

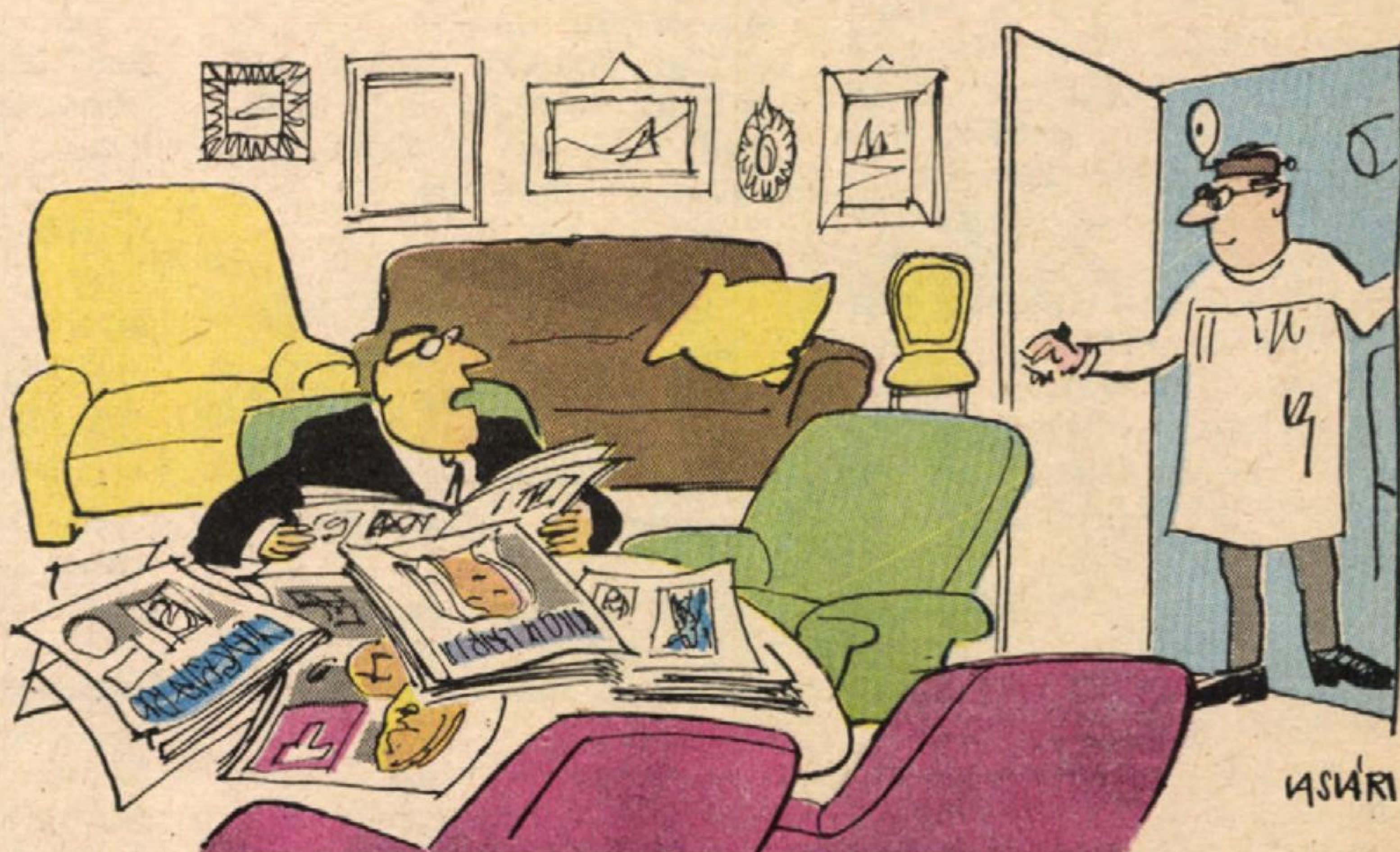
Bőcz Sándor

AZ AGG HARCOS

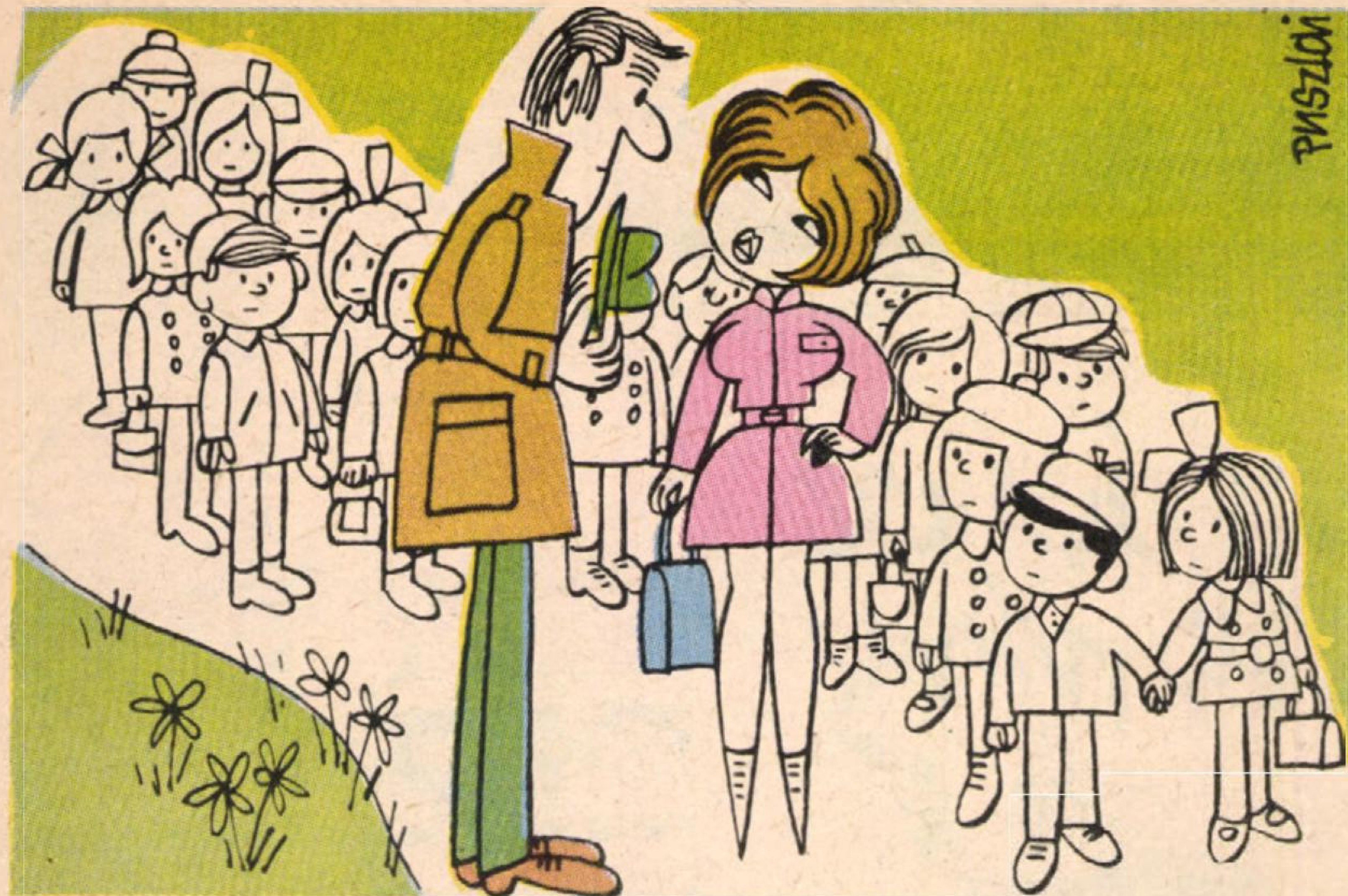
– Olyan szélsőhiány van, hogy a nyugdíj-korhatár után is engedtek focizni!

A VÁRÓBAN

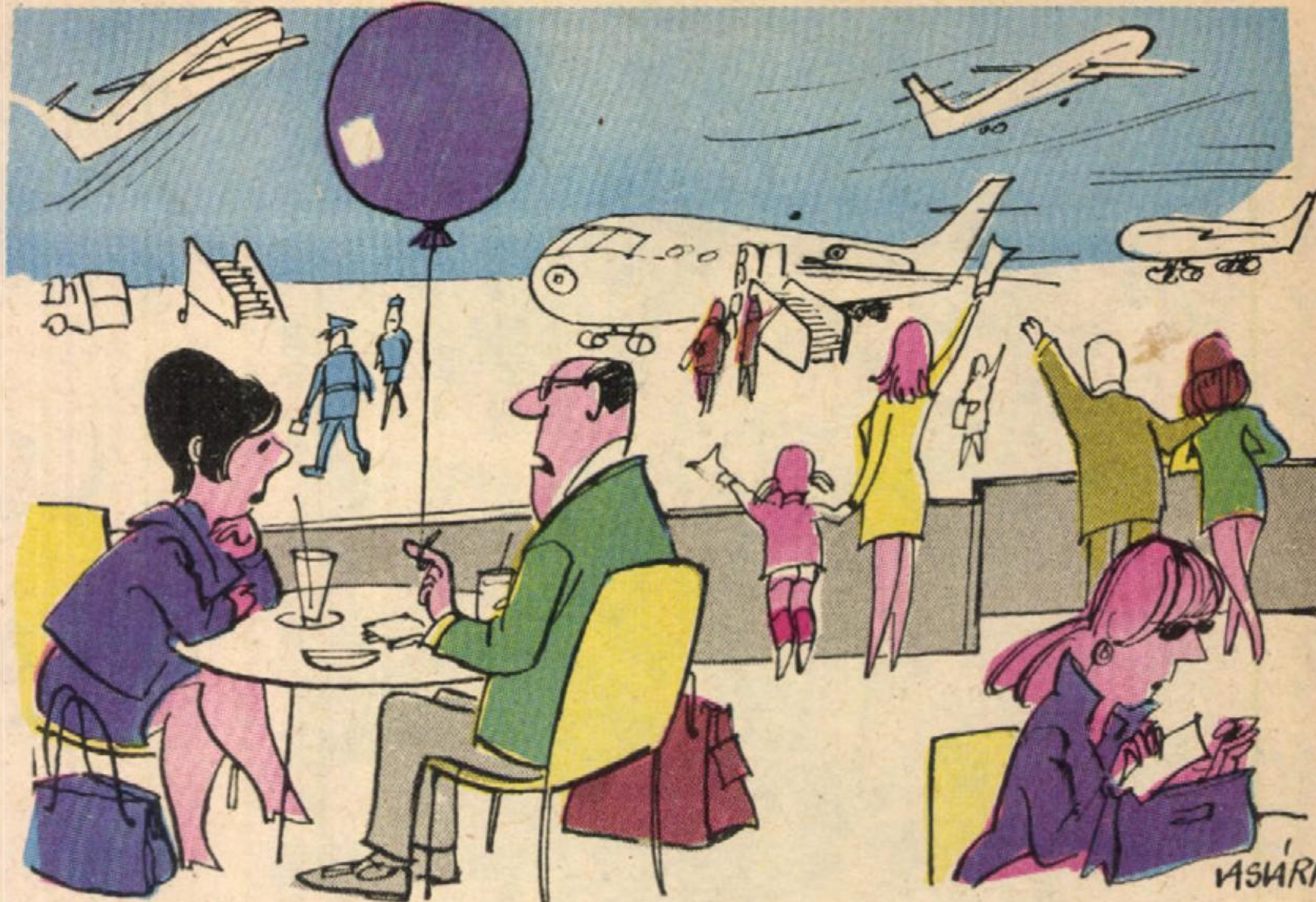
– Köszönöm, doktor úr. Én csak a képeslapokat nézegetem...

UTCAI ISMERETSÉG

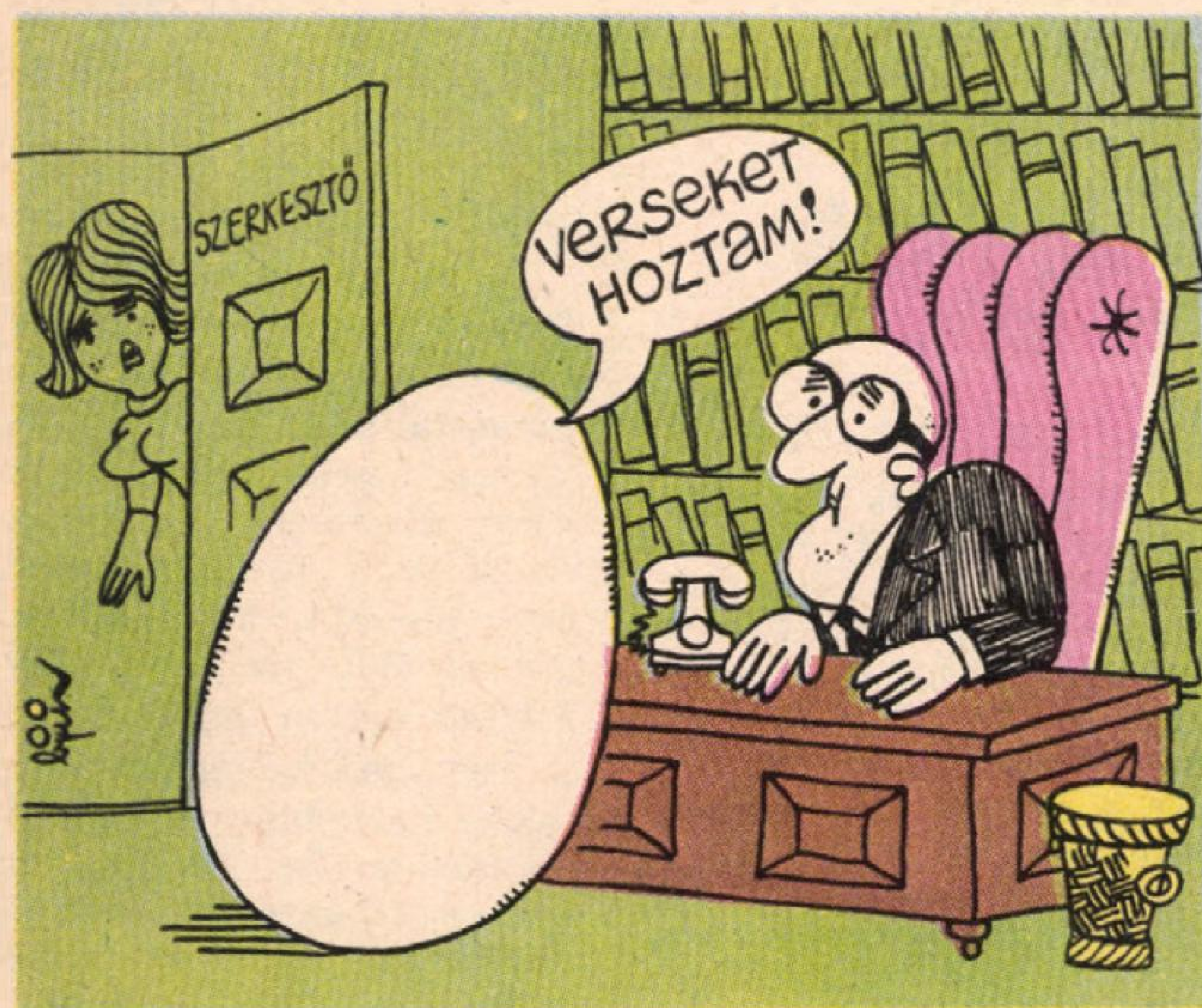
– Maga gyanús nekem. Egy gyerek sem vállalja apukájának.

A PÁRIZSI REPÜLŐTÉREN

– Csak arra vállalkoztam, hogy valami könnyű dolgot viszek...

FIATAL TEHETSÉG

VARIÁLHATÓ TELEFON ELFOGLALT VEZETŐKNEK

Fogkefével | Fésűvel | Villanyborotvával

HUMORÜGYBEN GÁBOR MIKLÓSSAL

A Madách Színház Sakkmatt előadása után társaságomban valaki föltette a kérdést: „Nos, melyik az igazi Gábor Miklós? Akit a múltkor láttunk III. Richárd tragikus alakjában, vagy ez az éneklő, táncoló, fintorokat vágó Bolingbroke?" „Mind a kettő" — válaszoltam. „Jó, jó, tudom — okvetetlenkedett tovább az illető —, azért színész. De vajon melyiket játssza szívesebben?" Erre már nem mertem megkérdezésed nélkül válaszolni.

— Pedig mondhattad volna erre is, hogy mind a kettőt egyaránt nagyon szívesen játszom, hiszen...

— Igen, gondoltam erre, de ez olyan sablonosan hangzik, mintha egy típusinterjúból idéztem volna.

— Mert nem hagytad befejezni. Tehát: ...hiszen mindkét szerepnek van egy közös jellemzője. Mégpedig a humoruk.

— Ez viszont túl eredetien hangzik.

— És egy kicsit úgy, mintha be akarnék vágódni a Ludasnál. Igaz? Pedig nem most találtam ki, nem is én találtam ki. Legfeljebb annyi az érdemem — mármint III. Richárd humorát illetően —, hogy fölismertem a jó öreg Shakespeare-nek azt a szándékát, amely ezt az ördögi figurát ördögi humorral ruházta föl. Hallgasd csak ezt a sánta gazembert, mindjárt az elején:

„Én, mivel nem játszhatom a szerelmest,
Hogy eltöltsem e csevegő időt —
Úgy döntöttem, hogy gazember leszek..."

Mi ez, ha nem humor?

— Vagyis, te mindenütt igyekszel megtalálni a humort?

— Természetesen, és hál'isten nincs nehéz dolgom. A játékok hőse, nevezzék őt Mágnás Miskának, Hamletnek, Don Juannak vagy Bicska Maxinak, általában értelmes ember. És létezik értelmes ember humor nélkül?

Sietve helyeslek nagy bólogatva, ő elmosolyodik magában. Látom az arcán, valami eszébe jutott.

— A Bicska Maxi alakításomhoz szólt hozzá levélben egy széplelkű néző. Olyasmit írt, hogy azt még csak-csak megbocsátja Hamletnek, hogy másnap „kénytelen" vagánykodni, de az mégis túlzás a dán királyfitól, hogy a fenekére ver Pollynak. És mindezt halálos komolyan írta.

— Te pedig halálra derülted magad rajta.

— Nem, csak mosolyogtam és... és...

— És legközelebb vigyáztál....

— Nem, nem! Vigyázni nem szabad! Ha az ember vigyáz, abból csak baj van. Volt egy klasszikus esetem. A Libikóka című kétszereplős darabot játszottuk Váradi Hédivel. A két részre osztott színpadon az egyik jelenetben ő telefonon fölhív engem. Erre az a szövegem: „Honnan tudja a számomat, hiszen nem vagyok benne a telefonkönyvben?" Egy alkalommal — miért, miért nem — így jött elő ez a mondat a számból: „Honnan tudja a számomat, hiszen nem vagyok benne a könyvszekrényben?" Nagy nehezen elsimítottuk a bakit, és megfogadtam, hogy legközelebb nagyon vigyázok. A következő előadáson valóban rettenetesen koncentráltam és sikerült is ezt mondanom: „Honnan tudja a számomat, hiszen nem vagyok benne a jégszekrényben?" Végünk volt.

— Persze azért nem kellett leereszteni a függönyt?

— Azt nem, de hosszú másodpercek, számunkra egy óra, teltek el görcsös nevetéssel, amíg folytatni tudtuk a játékot.

— A közönség természetesen nem vett észre semmit.

— Ó, a közönség roppant tapintatos.

— Vagy ti csináljátok nagyon ügyesen. Én például ott voltam, amikor a Hermelinben...

— Hát az óriási volt... tör ki belőle elemi erővel a nevetés — és a legédesebb az volt, hogy Tolnay Klári nem értette, miért pukkadozok. Ő nem hallotta, amikor így mondta: „Tudhatja, hogy a színészek a legjobb anyák!"

— Nem erre gondoltam.

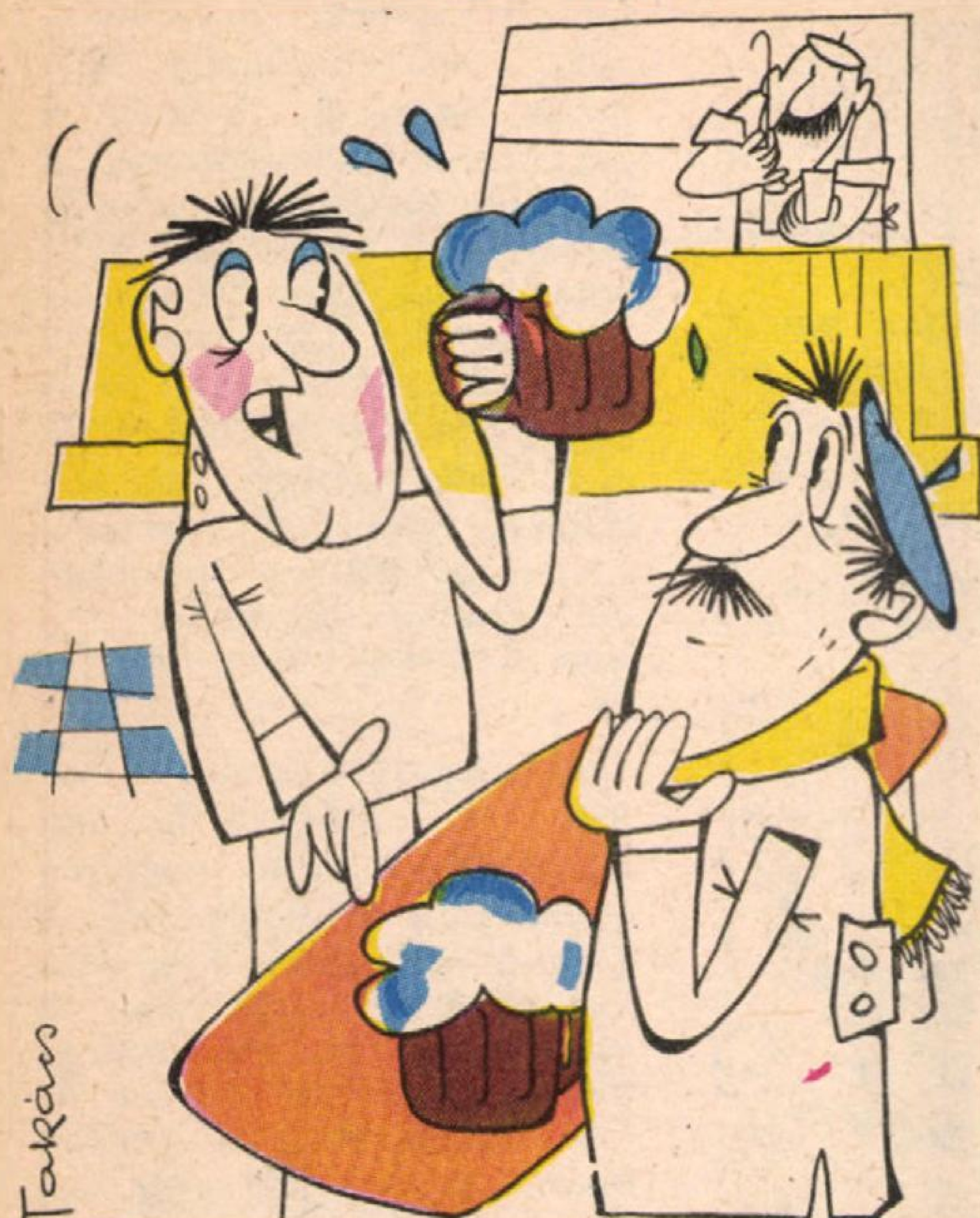
— Más is volt? Lehet. Tudod, jó olykor egy kis privát nevetés. Ez az a szerep, ami levezeti a feszültségünket, és ha nem megy az előadás rovására, bocsánatos bűn.

— Remélem, hogy evvel a rövidke vallomásoddal sikerül megnyugtatnom a barátomat és mindazokat, akik értetlenül figyelik szélsőséges szerepeidet.

— Csak azt ne...! Én nem szeretem, ha nagyon nyugodt a kedves néző. Ezért közöld vele, illetve velük, hogy nemsokára mint rendező fogok bemutatkozni. Egy Agatha Christie-darabot állítok színpadra. Végleges címe nincs és azt sem tudom, ki a gyilkos, ugyanis a szereposztásról még nem döntöttünk.

Sólyom László

IDŐSZERŰ PANASZ

– Már a harmadik korsó sör után elkap a tavaszi bágyadtság!

Az unokám most hároméves,
bohókás, mókás, pajkos, édes.

Tollam és órám szétszerelte,
szemüvegem a szívszerelme.

Meg se pihen a csöpp kis izma,
míg az üvegből nem lesz prizma.

Tündéri hangon felkacagva
kabátom szabja száz kacatra.

A nagyapói szív fellázad,
ha rágyújtják az ócska házat.

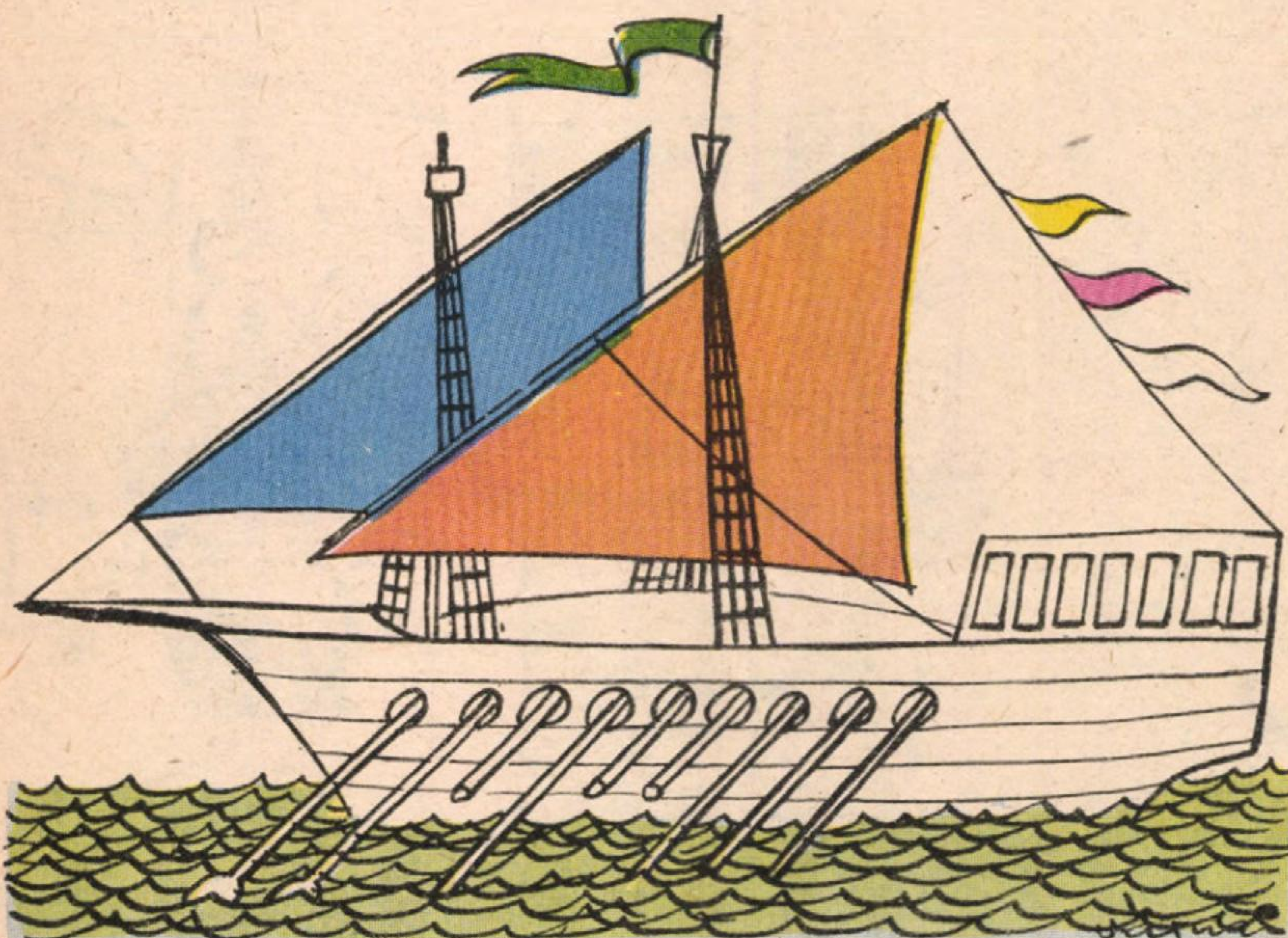
Hiába mondom: hogyha fáznál,
helyed még akkor sincs a gáznál...

De anyukád még szintén gyermek,
húszéves, édes, ő nem ver meg.

Panaszaimra így mosolyog:
„Ezek a mai fiatalok."

Szőnyi Zoltán

PROTEKCIÓSOK A GÁLYÁN

Emberi kéz

Lidércnyomásos álmaim vannak mostanában. És ez a szorongás napközben sem tűnik el. Rettenetesen aggódom az emberi kéz jövőjéért. Mert a természet törvényei kegyetlenek. Nem veszik tekintetbe a múltban szerzett érdemeket. Amire nincs szükség, ami felesleges, az visszafejlődik, elsorvad, kampec. Ilyen sors vár az emberi kézre, és akkor még tördelnünk sem lesz mit!

Naponta olvasom az újságokban, hogy itt vagy ott ismét üzembe helyeztek valami olyan automata gépsort, amely például a nyers kesztölcét emberi kéz érintése nélkül megmossa, megfőzi, spékeli, hengerli, dagasztja, szárítja, kockára vágja, végül a kész kesztölcét hermetikusan becsomagolja. Ezek után mit hozhat még a jövő? Olyan automatákat nyilván, amelyek a kész kesztölcét házhoz szállítják, felviszik a liften, beviszik a lakásba, kicsomagolják, megsütik, tányérra rakják és megetetik vele a fogyasztót. Emberi kéz

érintése nélkül. Efelé fejlődnek a dolgok az ipar, a mezőgazdaság legkülönbözőbb területein és a kereskedelemben is. A tudományos laboratóriumokból a manipulátorok, az irodákból a diktafonok, az irodalomból a magnetofonok szorítják ki az emberi kezet. Közeleg az idő, amikor minden emberi kéz érintése nélkül készül, az emberi kezet már semmire sem lehet használni.

Vagy mégsem ilyen vészterhes a jövő?

Reggel nyolc óra, a Vígszínház melletti autóbuszmegállónál száz ember topog türelmetlenül. Illetve csak kilencvennyolc türelmetlen. Egy tizenöt éves forma hölgy és egy hasonló korú férfi szorosan fonódva, egymáshoz tapadva, nyugodtan csókolózik a tömeg kellős közepén. A fiú két keze a lány derekán csúszkál, elvétve északi, főleg pedig déli irányban. A lány két keze a lovagja fejét, nyakát szorongatja, fülét huzigálja, haját simogatja. Rengeteg munkája van mind a négy kéznek.

Lehet hogy mégsem olyan kilátástalanok a perspektívák?...

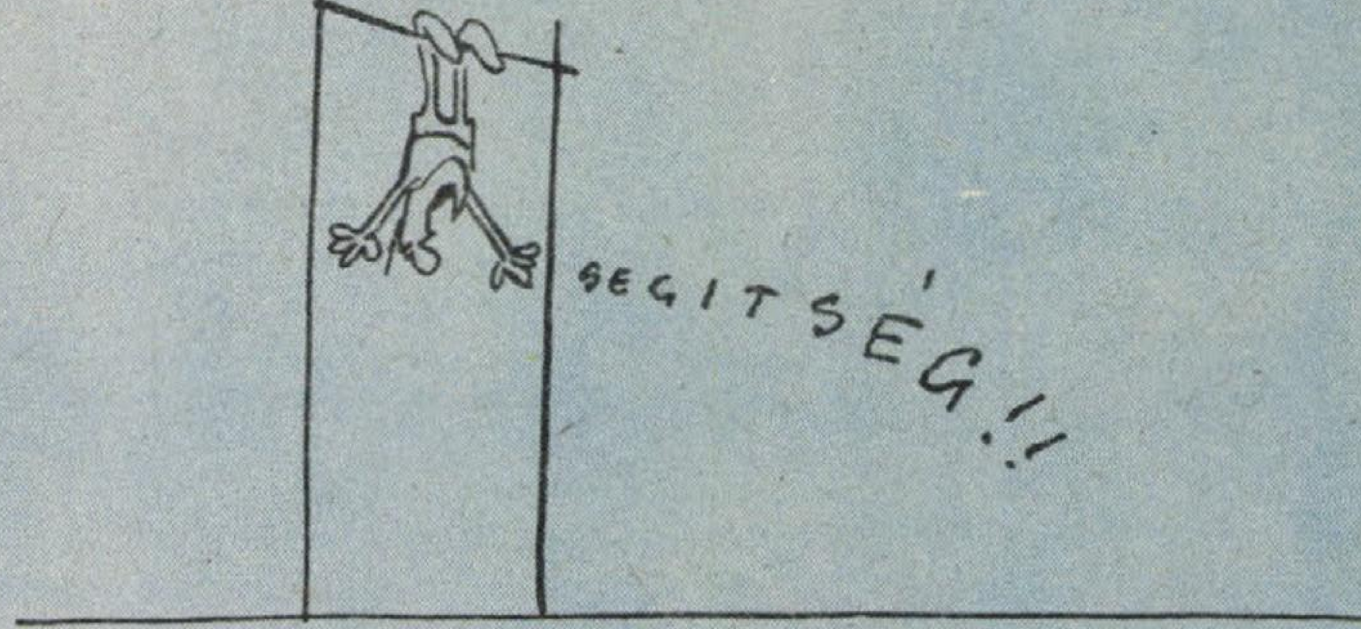
Kürti András

Bolondos áprilisi sport

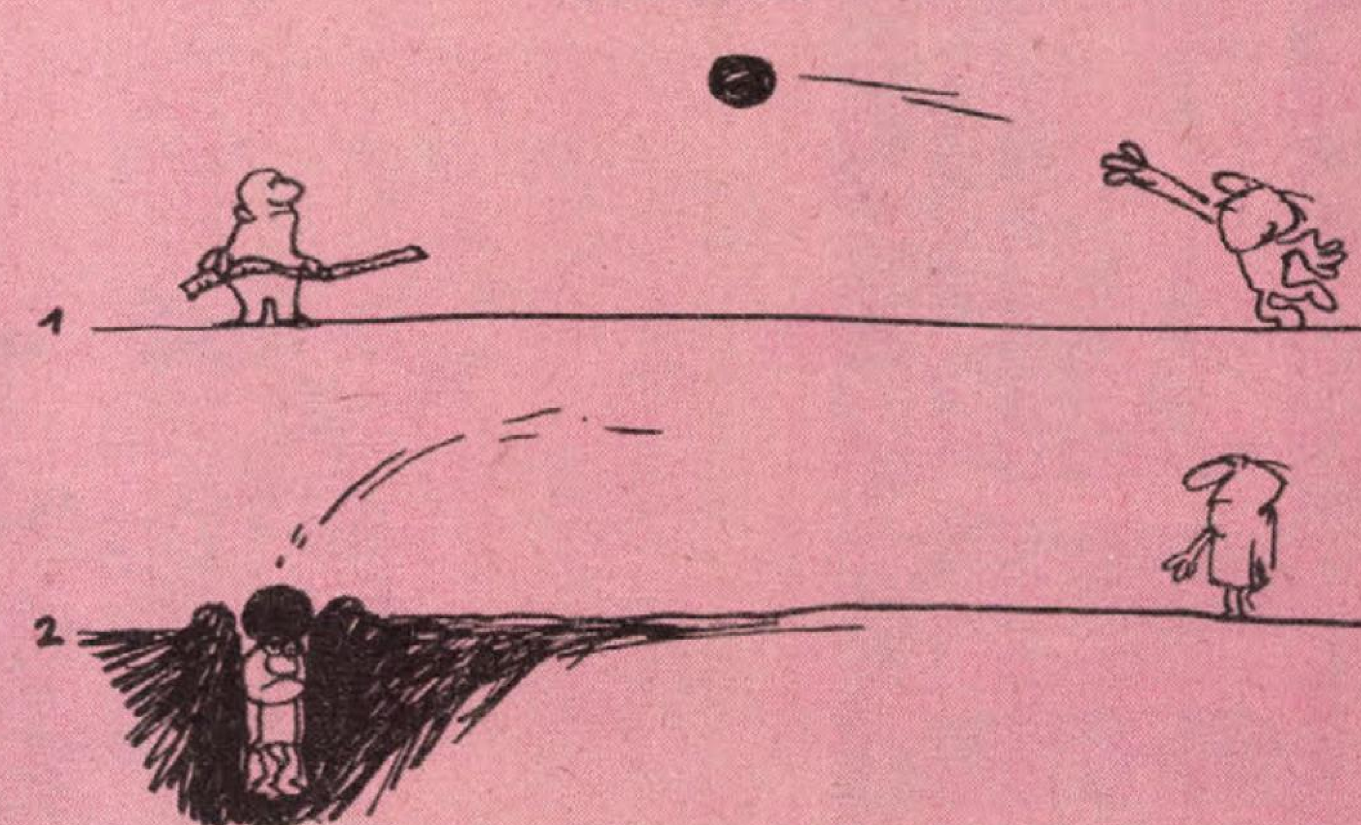
Sajdik Ferenc rajzai

GÁTFUTÁS

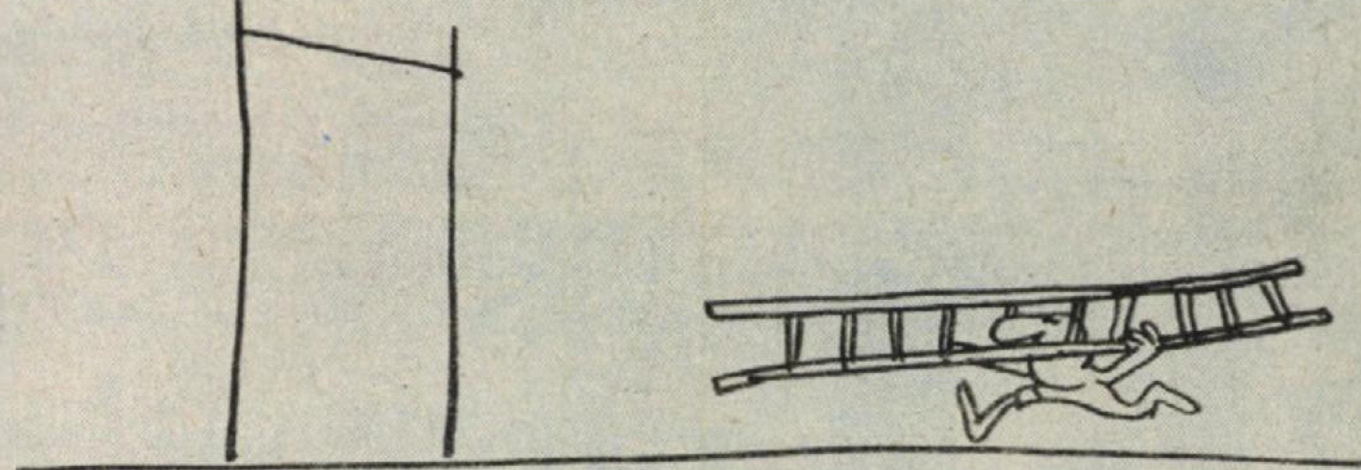
TORNA

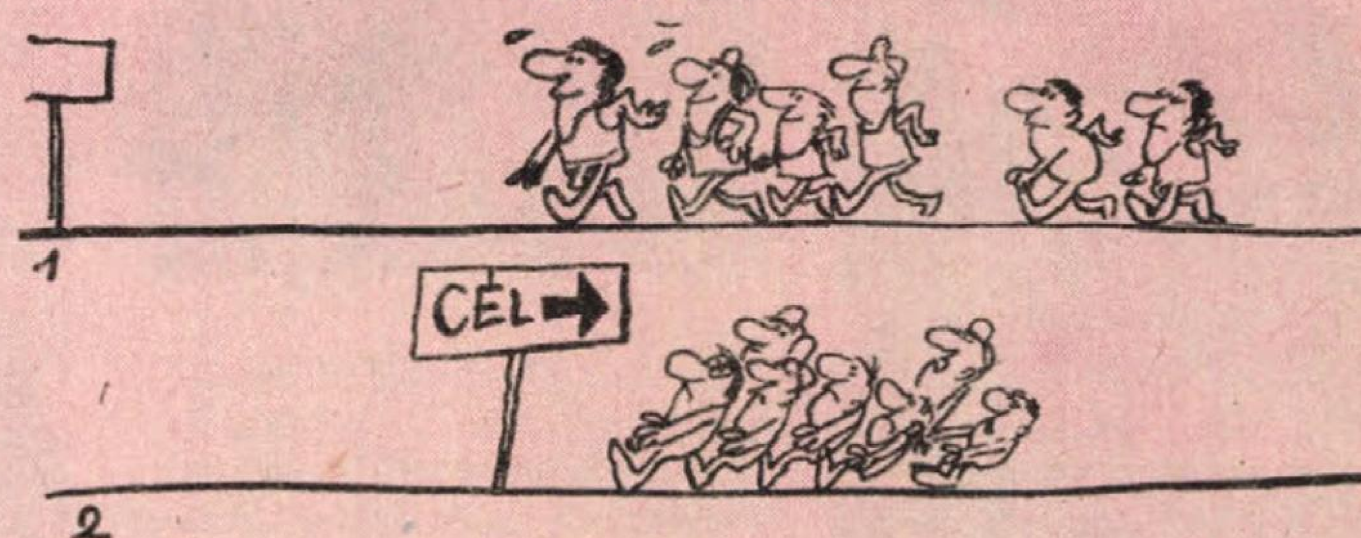

SÚLYLÖKÉS

SÍKFUTÁS

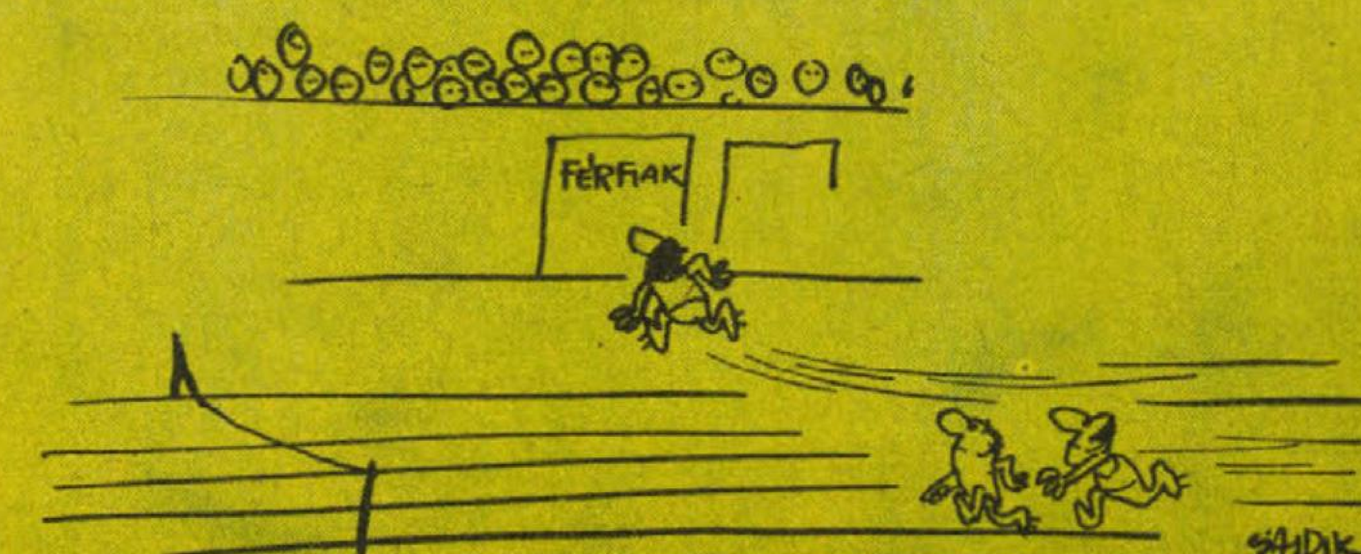

RÚDUGRÁS

TÁVGYALOGLÁS

HOSSZÚTÁVFUTÁS

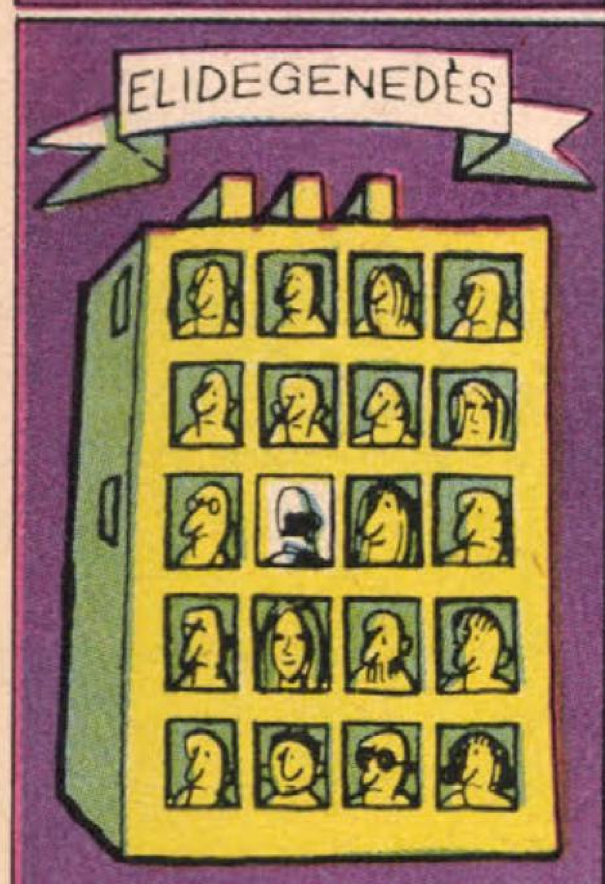
MAI TÉMÁK

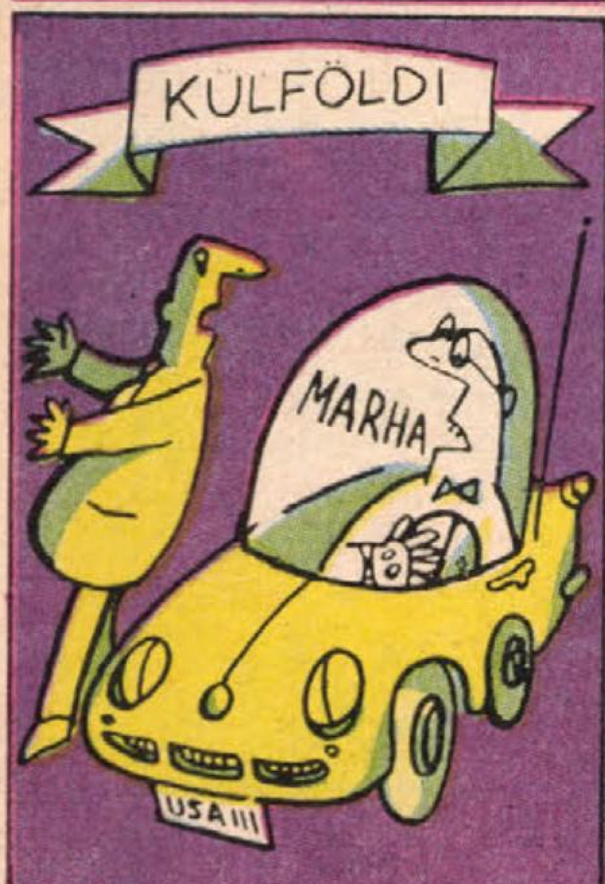
Kálmánchey Zoltán rajza

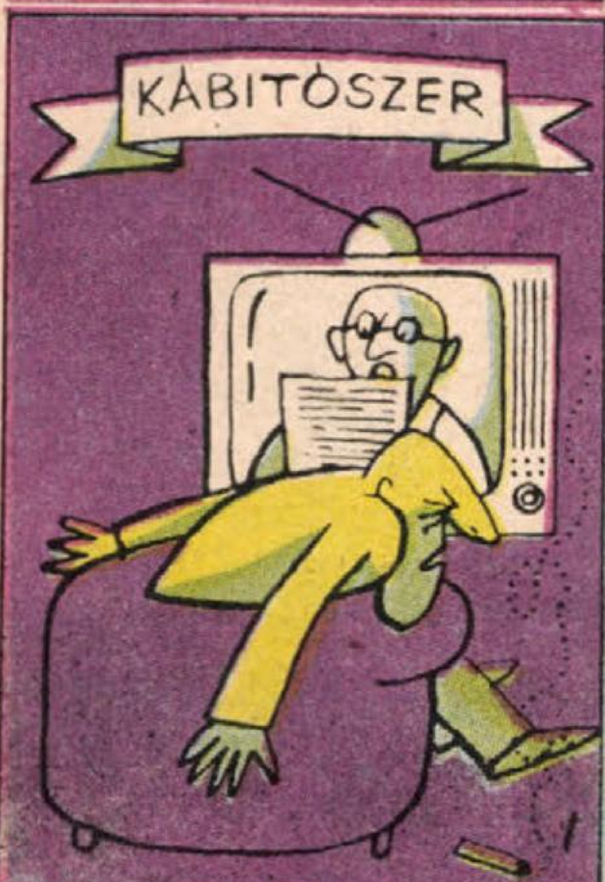

KÖZÖSEN

Őszintén megvallom: már diákkoromban sem szerettem a karéneket, és a közös énekléstől való viszolygásom csak fokozódott, amidőn egy harminckilométeres menetgyakorlat után, az őrmester elkiáltotta magát, hogy „nótát az élen", és a század vánszorogva harsogta: „Ugye, fiúk, szép élet a katonaélet..." Az őrmester szerint így könnyebb volt a gyakorlat, de máig is megesküszöm, hogy a golyószóró egy dekával sem lett kevesebb.

Mondom: én inkább szólista vagyok, akkor énekelek, ha kedvem van, és ez a legritkább esetben szokott a Vass Lajostól megjönni, sokkal jobban használ némi konyak, mert abban is dal van, akár a tüzes borban. Ennek ellenére meghatottan néztem, amint a „Röpülj páva" műsoraiban együtt dalolt a bakfis, a kamasz, a matróna és kis híja volt, hogy én is dalra nem fakadtam.

Aztán ez a bizonyos páva felszállott, na nem a vármegyeházra, hanem az Operett Színházra, ahol Rátonyi Róbert is megénekeltette a közönséget. És szállt a dal képernyőn innen és képernyőn túl, bizonyítva, hogy nemcsak egy páváért, de egy jajcicáért sem megyünk a szomszédba.

Nagy dolog kezdődött és folytatódott itt, barátim! Az úttörők példáját követve közelg a nap, amidőn a Trubadúr fináléja után Ferencsik János a közönséghez fordul és azt mondja:

— Most pedig énekeljük el közösen, hogy azt mondja: Vándor cigány legény, ha megpihen az úton...

Lehel György pedig így buzdítja majd a Zeneakadémia közönségét:

— Most dúdoljuk együtt Bartók: Zene húros-ütőhangszerekre és cselesztára című művének negyedik, allegro molto tételét...

Ezután az ember ne is menjen operába vagy hangversenyre, ha rekedt. Jobb, ha színházba sem megy, mert a módszer a prózára is kiterjeszthető. A Hamlet közönsége az előadás végén együttesen deklamálhatná, hogy azt mondja: „Lenni vagy nem lenni..." A Bánk bán nézői pedig közösen zokoghatnák el Tiborc panaszát a színésszel, vagy a Julius Caesarban együtt harsoghatnák Antoniussal: Temetni jöttem Caesart, nem dicsérni...

A mozgalom persze akkor jutna el a csúcsra, ha egy riportműsor után, melyben üzemekből, hivatalokból és a földekről adtak helyszíni közvetítést, megjelenne a képernyőn a munkaügyi miniszter és azt mondaná:

— Gondolom, a nézők kedve is megjött egy kis munkára, nosza rajta, dolgozzunk együtt, vidáman, lelkesen...

(Ősz)

BÁRÓ MÜNCHHAUSEN ÉS A LÉGI KALÓZ

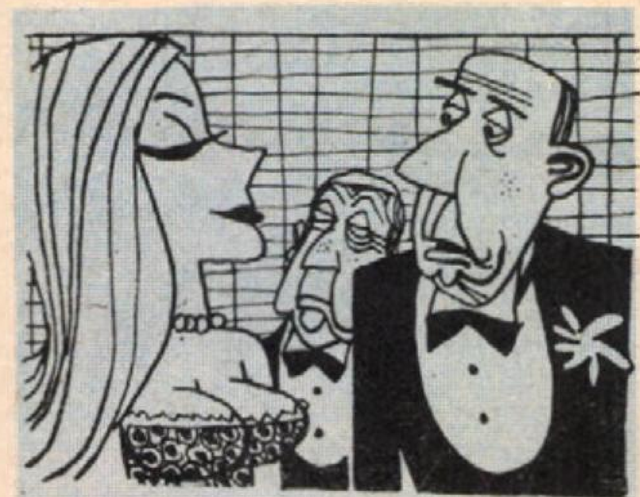
– Repüljön Potsdamba!

KEZDŐDIK AZ IDEGENFORGALOM

– Mama, hát nem ismersz meg?...

a VILÁG anekdota kincséből

*Greta Garbó*ról filmművészi pályája fénykorában is közismert volt, hogy nem szerette a lármás, mondén hollywoodi életet. Azt is tudták róla, hogy ha egy újságíró felkereste, igen előzékenyen, igen udvariasan viselkedett, de soha nem sikerült belőle nyilatkozatot, interjút kicsalogatni.

Egy hollywoodi „nagymenő" riporter aztán egyszer nyíltan nekiszegezte a kérdést: mi az oka ennek a makacs hallgatásnak?

— *Nézze* — válaszolta Garbo —, *mit is mondhatnék? Én elég hamar kitanultam az amerikai sajtóviszonyokat. Amikor egy riporter interjúért jön hozzám, akkor már kész a cikke, első szótól az utolsóig. Mondhatnék én neki akármit, mindegy... Hát akkor nem okosabb, ha hallgatok?*

— *Színházba mégy?* — kérdezte barátnője csodálkozva Joan *Crawford*ot — *Hiszen már láttad a darabot...*

— *Láttam* — hangzott a jellegzetes női-színésznői válasz —, *de nem ebben a ruhában!*

A hitleri időkben, a III. Birodalomból elmenekülve, *Einstein* az Egyesült Államokban a princetowni egyetemen kapott katedrát. Egy ízben rövid pihenőre utazott egy Princetown környékén fekvő üdülőhelyre. De minthogy itt sem tudta kutató agyának működését kikapcsolni, csakhamar szüksége lett volna valami adatra, s megkérdezte a szálloda igazgatóját:

— *Mondja, kérem, nincs véletlenül valami lexikonjuk?*

— *Sajnos, nincs, professzor úr* — mondotta udvariasan a „maître d'hotel" —, *de ha közli velem, mit szeretne tudni, én készséggel megmondom önnek...*

Békés István gyűjtése

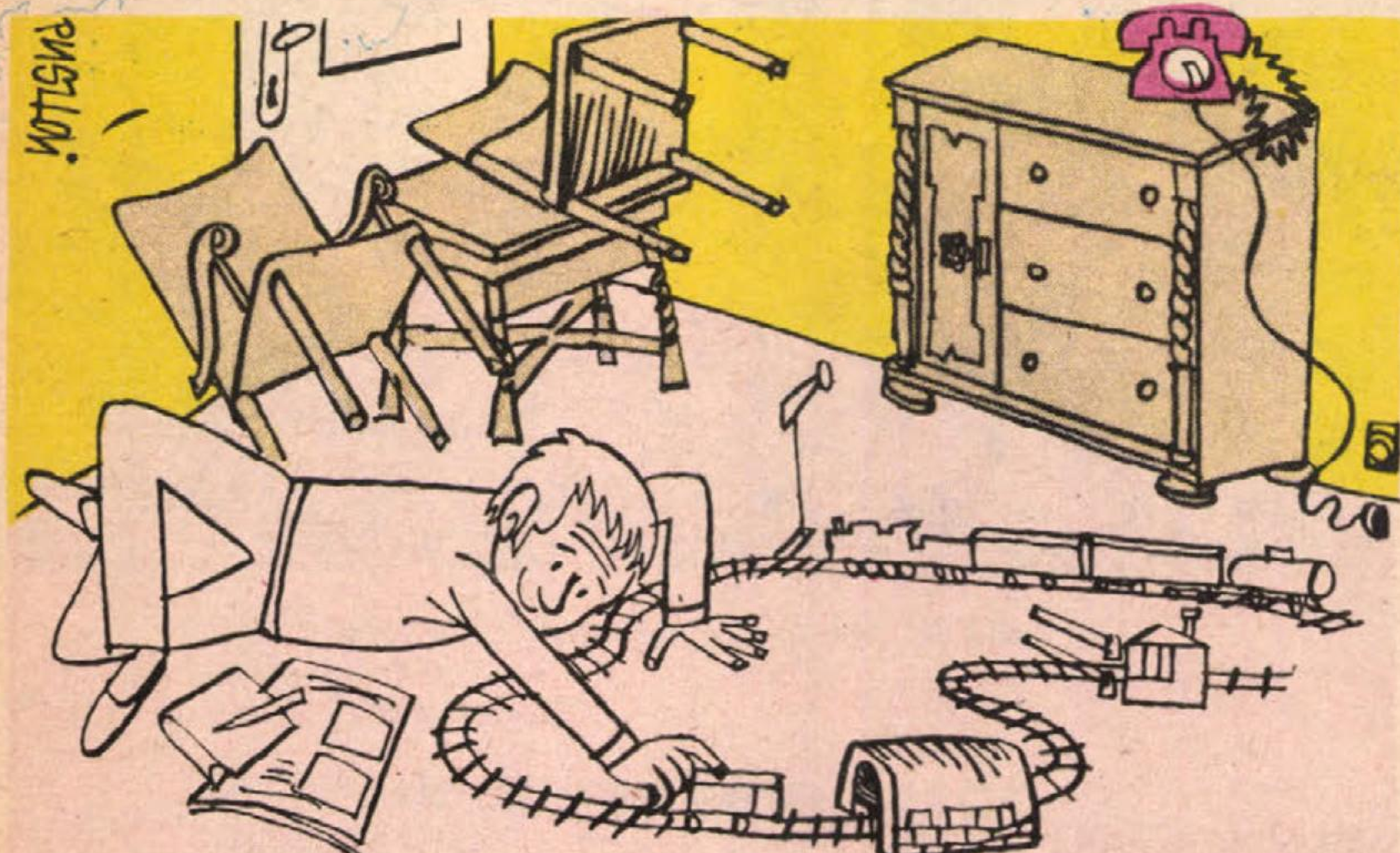
SZAKÉRTELEM

– Halló, főnököm! Melyik fele legyen a földben?

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: MI A LEGFÉLTETTEBB KINCSÜK?

Pusztai Pál:

– A szabad időm

Hegedűs István:

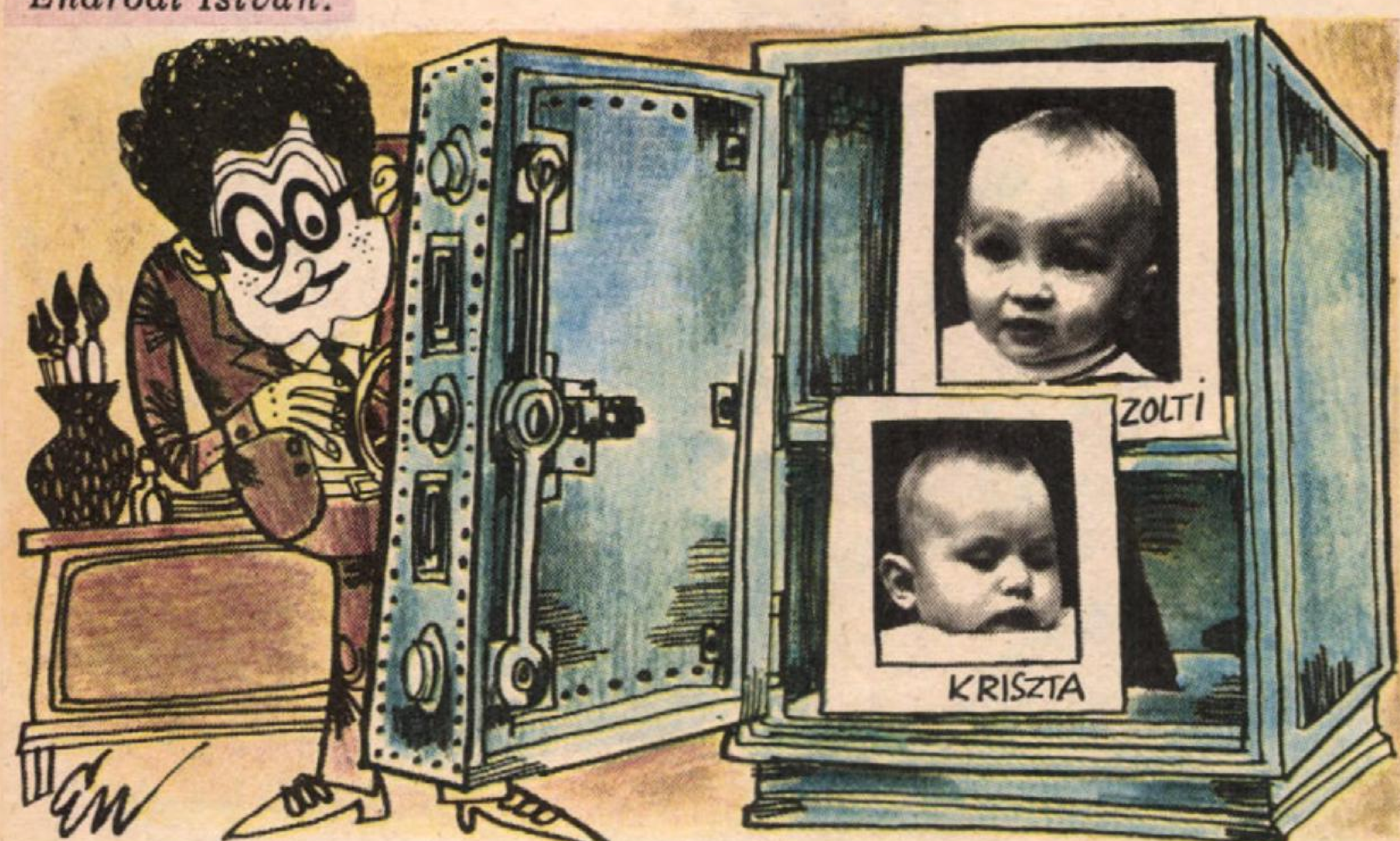
– A saját kapukulcsom.

Vasvári Anna:

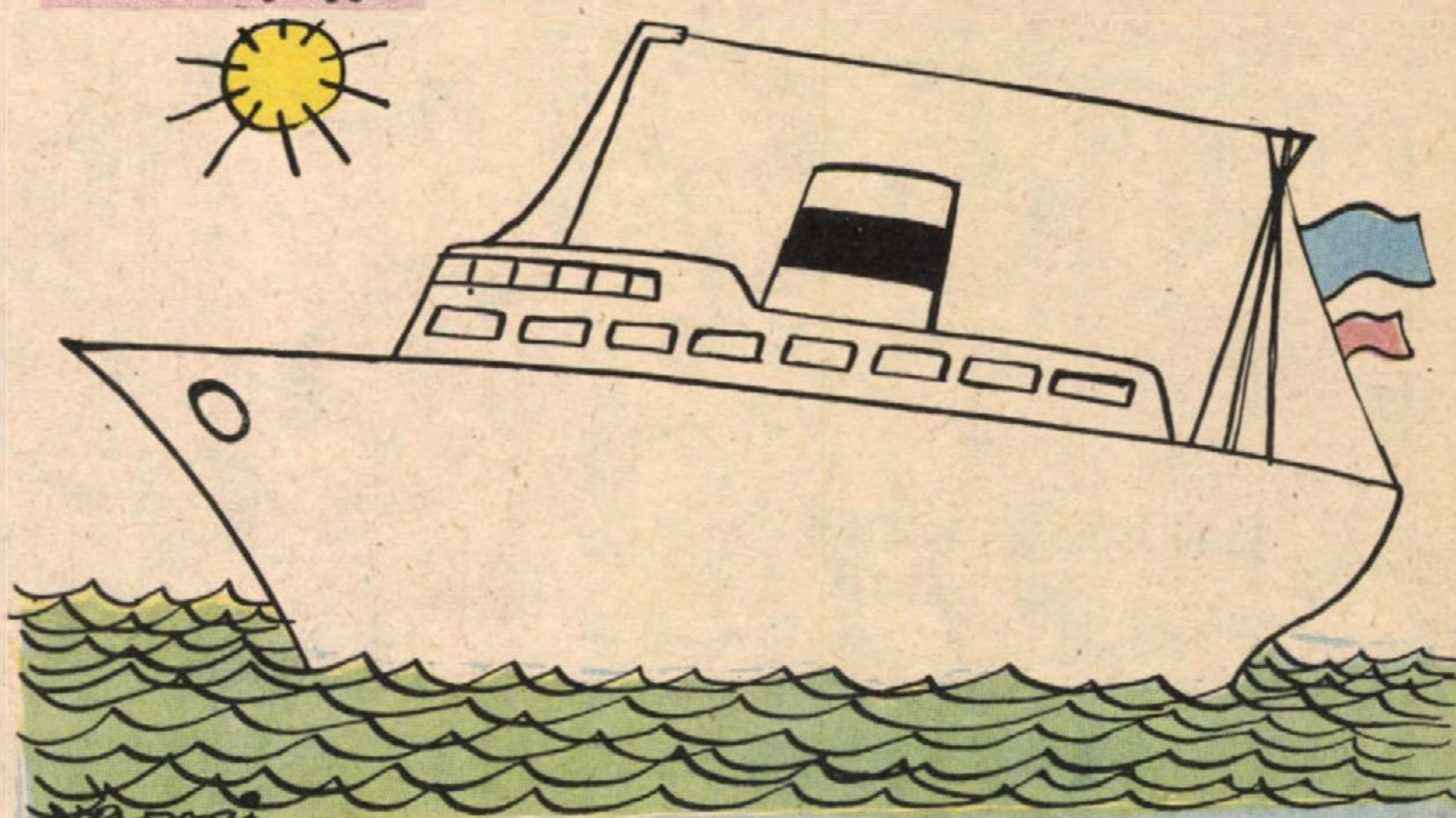
– Sajnos, odaégett...

Endrődi István:

– Véletlenül nálam van a fényképük!...

Várnai György:

– Ez a luxusjacht, csak most éppen kölcsönadtam Onassisnak...

Sajdik Ferenc:

– A humorérzékem. Nem is használom, nehogy elfogyjon.

Szűr-Szabó József:

A heti lottószámaim!

Balázs-Piri Balázs:

– Egy régi lemez, amelyen még maga Mozart zongorázik.

Fülöp György:

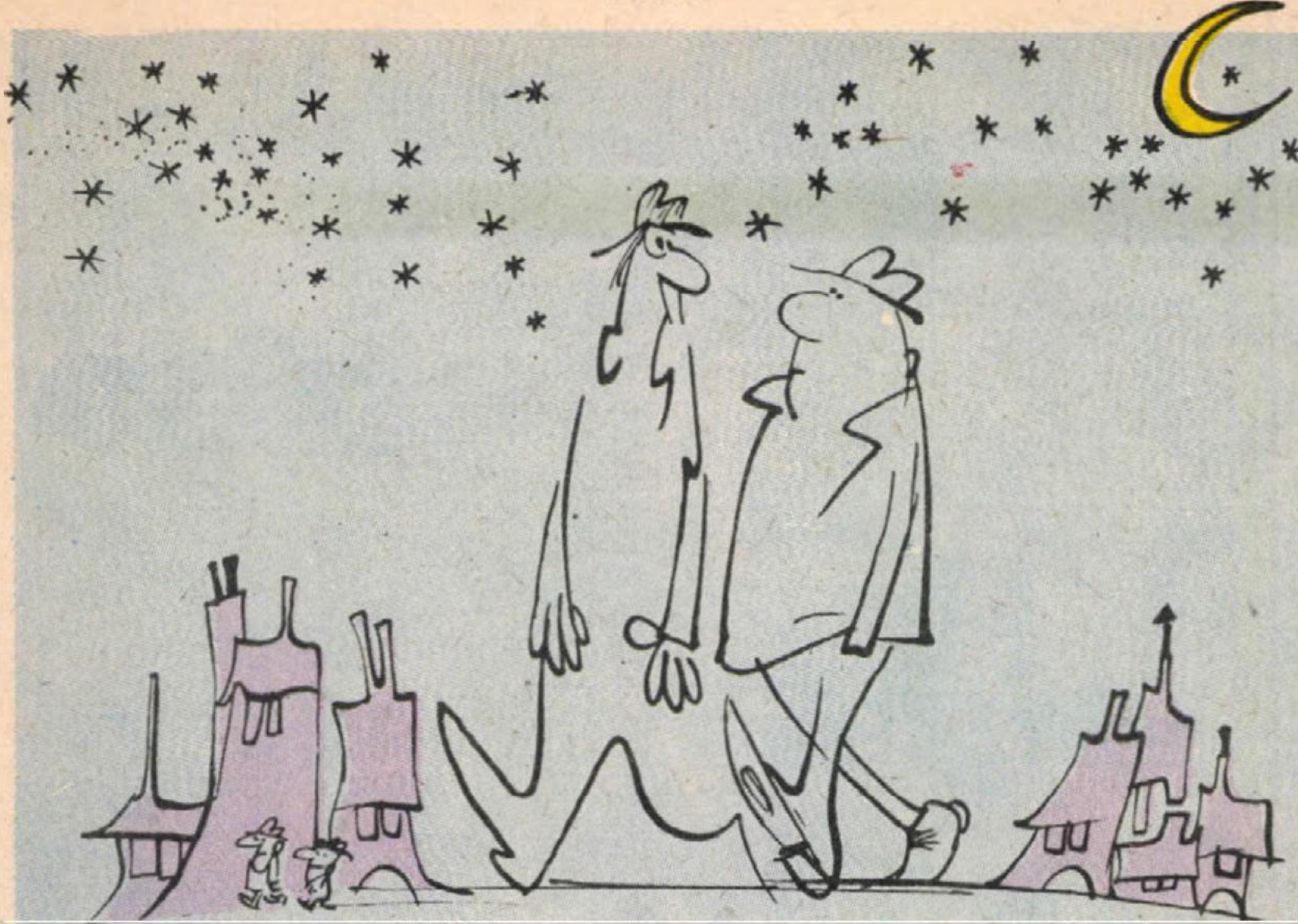
– A családi béke.

Erdei Sándor:

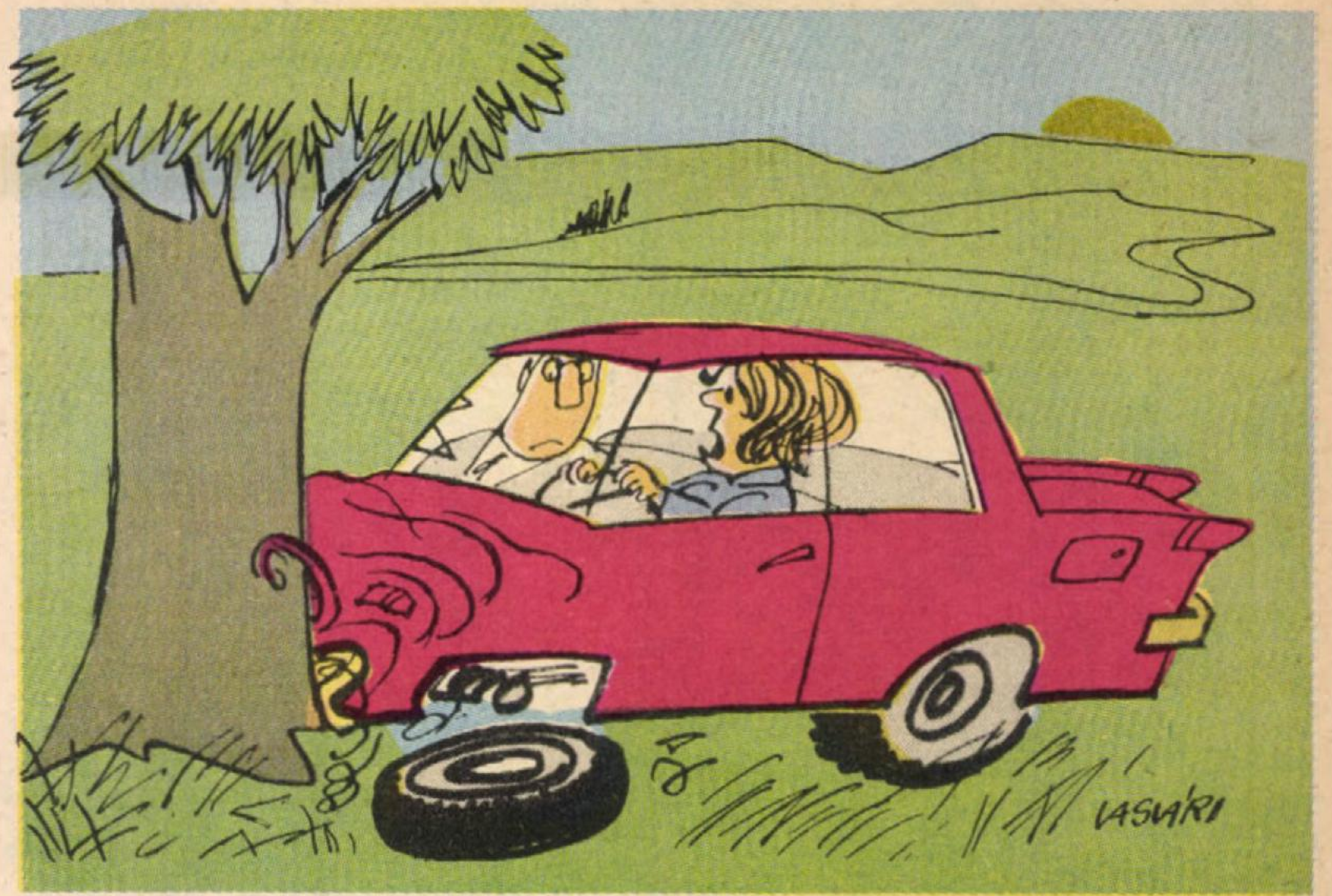
– Most keresem!...

PÁNIK

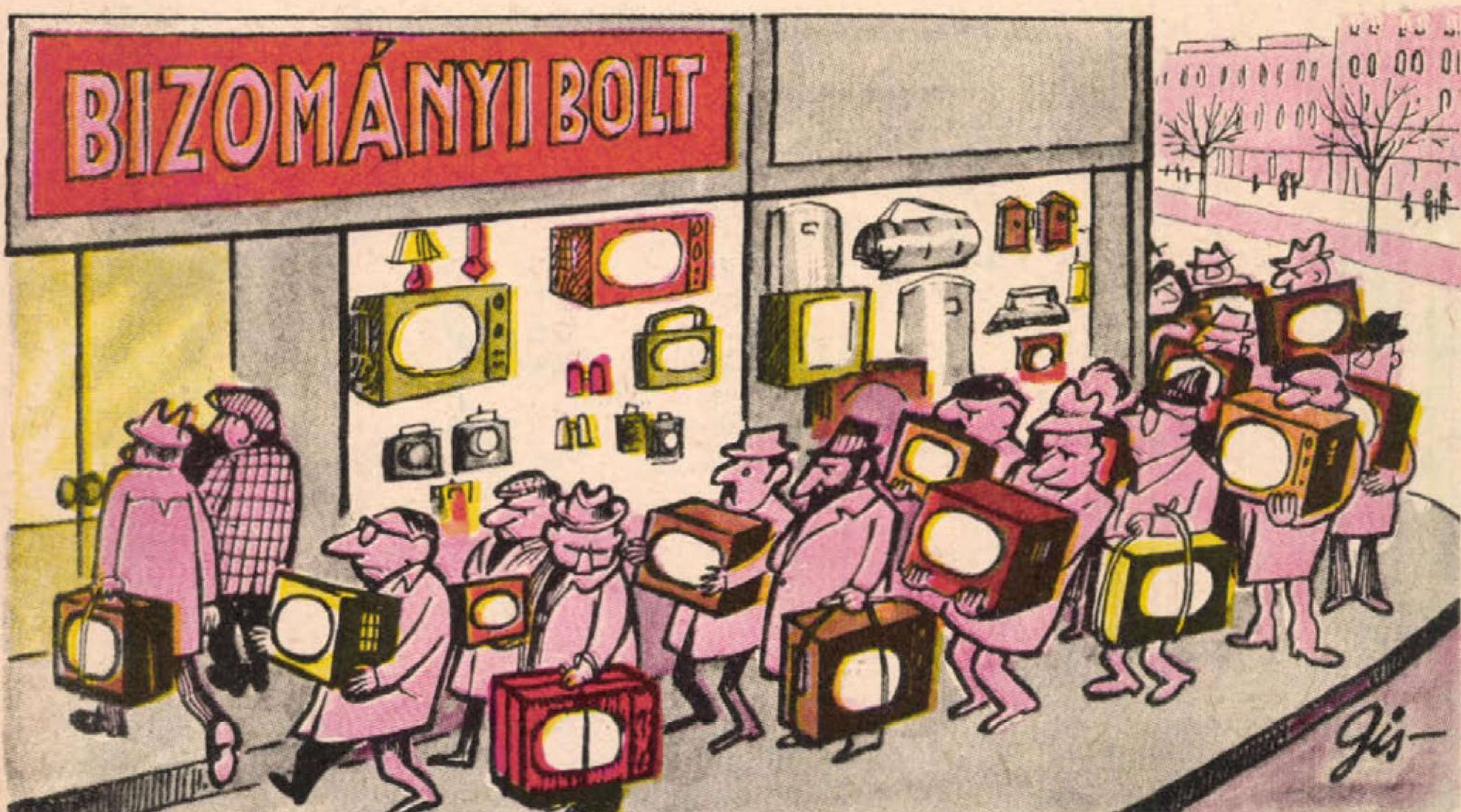
– Öregem, halálosan félek. Most olvastam, hogy az embereken kívül nincs más élőlény a naprendszerben.

NŐI DOLGOK

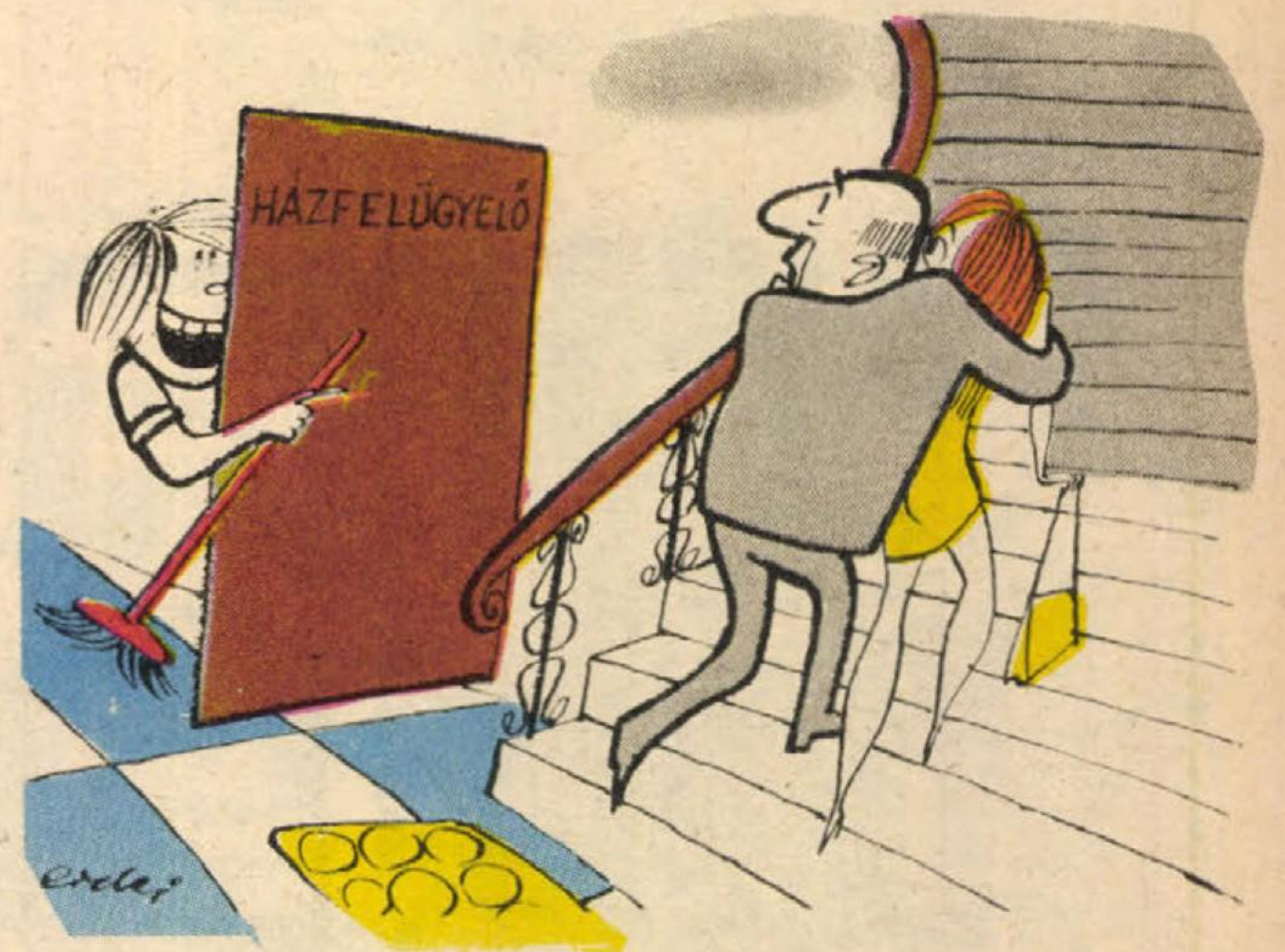

– Újabban semmi sem jó, amit csinálok!

HA AZ ESTI FOGADKOZÁSOKAT BEVÁLTANÁK

DERÉK HÁZFELÜGYELŐ

– Még mindig jobb, ha én figyelem, mint a felesége!...

TANULÓK

SZILÁNKOK

KÖVETKEZETES EMBER

X. elvből nem ad kölcsön senkinek, sőt a tartozásait sem fizeti meg.

ÁLLATBARÁT

Naponta huszonnégy duplát iszik keserűen az eszpresszóban, hogy egy kiló kockacukrot haza tudjon vinni a kutyájának.

ELÉGIA

Istenkém, hogy szalad az idő! Ez az Erzsi nemrég még csinos, fiatal nő volt, s aztán pár év alatt úgy megöregedett, hogy alig akart rám ismerni.

HIVATALBAN

Benyitok a hivatalba. Az íróasztal mögött ülő férfinak elmondom a panaszomat. Unottan végighallgat, aztán kegyesen megszólal:

— Fölösleges volt a szöveg. Én is ügyfél vagyok. Mindenki elment ebédelni.

ÖREGSÉG

Nem igaz, hogy az Északi-sarkon a leghosszabbak az éjszakák. Ha az ember betölti a hetven évet, minden éjszaka nagyon hosszúnak tűnik.

HÍRES EMBER

Fenn hordja az orrát, amióta egy keresztrejtvényben ő volt a 24. függőleges megfejtése.

SZÍNHÁZ

A színház előcsarnokában olvasom: A SZÍNÉSZEK A TAPSOT CSAK AZ ELŐADÁS VÉGÉN KÖSZÖNIK MEG.

Értem. Így figyelmeztetnek arra, hogy el ne felejtsek tapsolni.

Galambos Szilveszter

MEGLEPETÉS

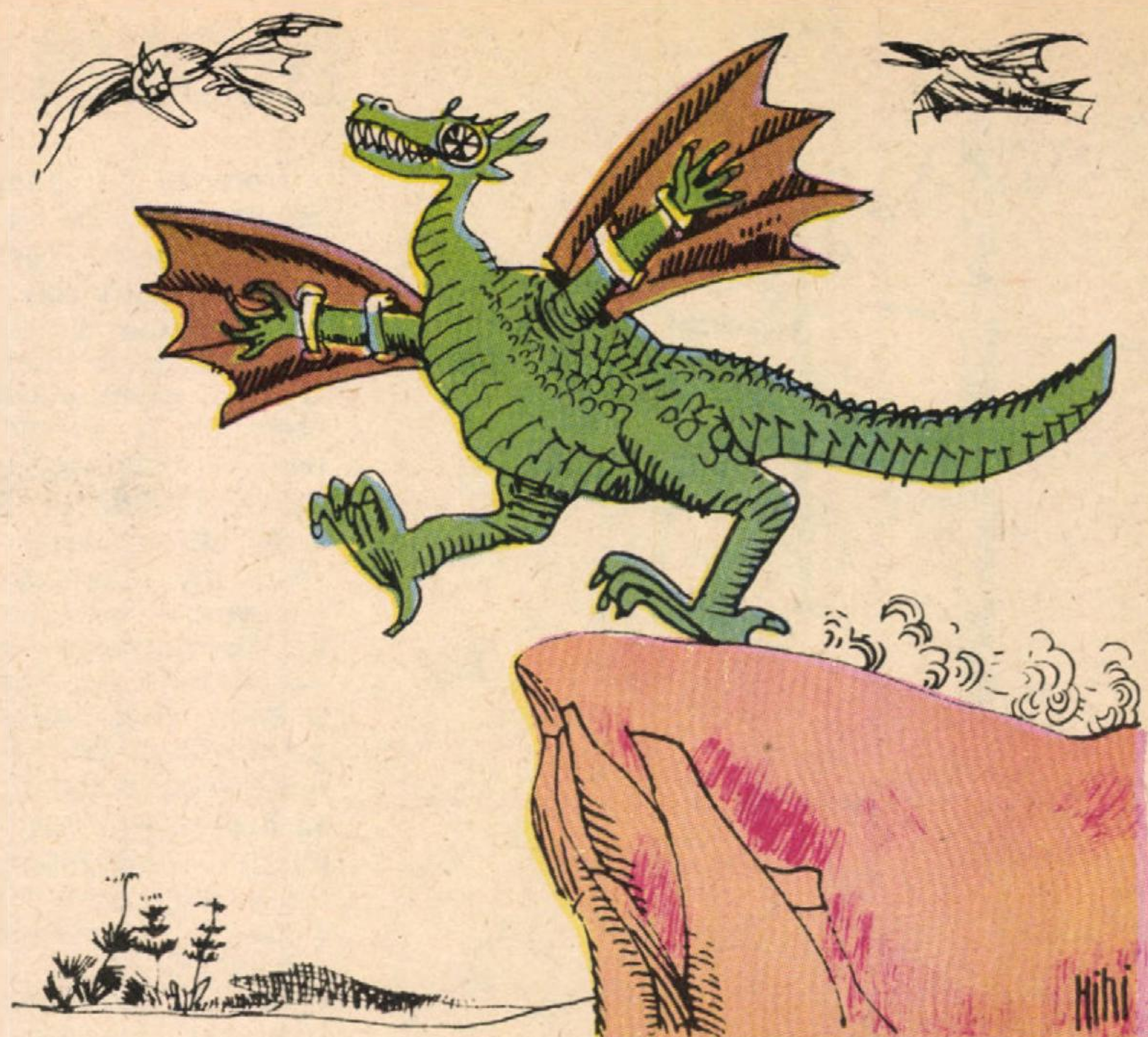

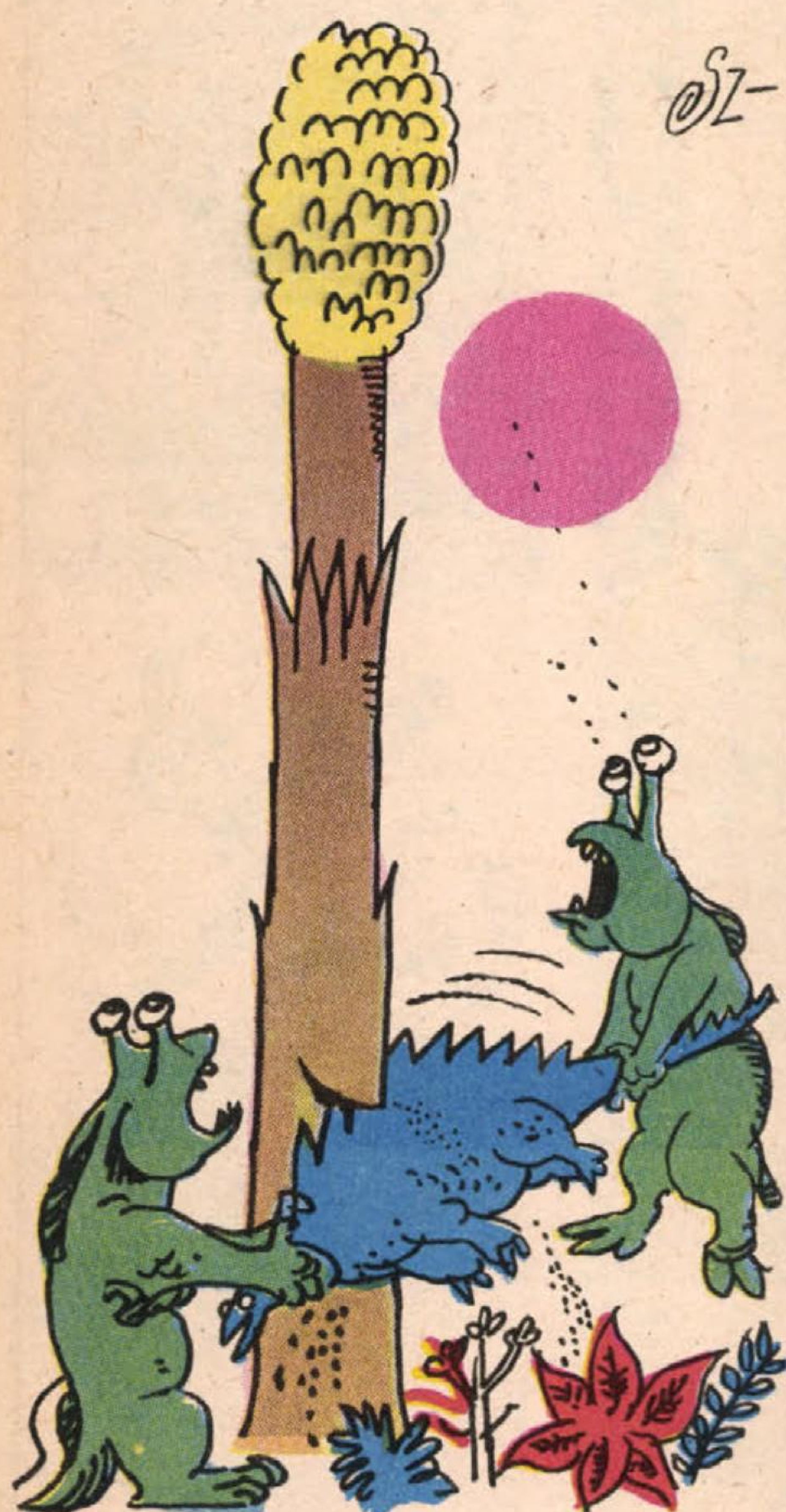

– Most találtam az éjjeliszekrényén!

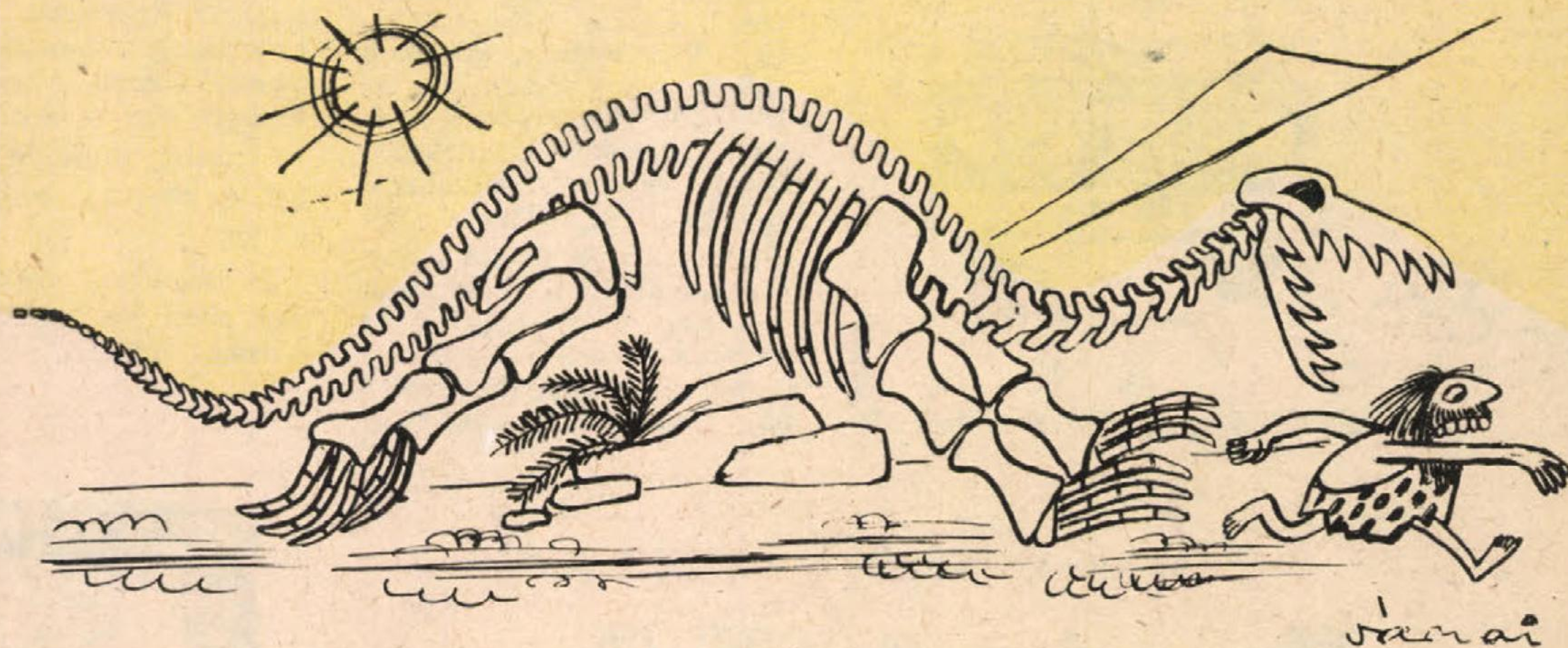
ŐSVILÁG

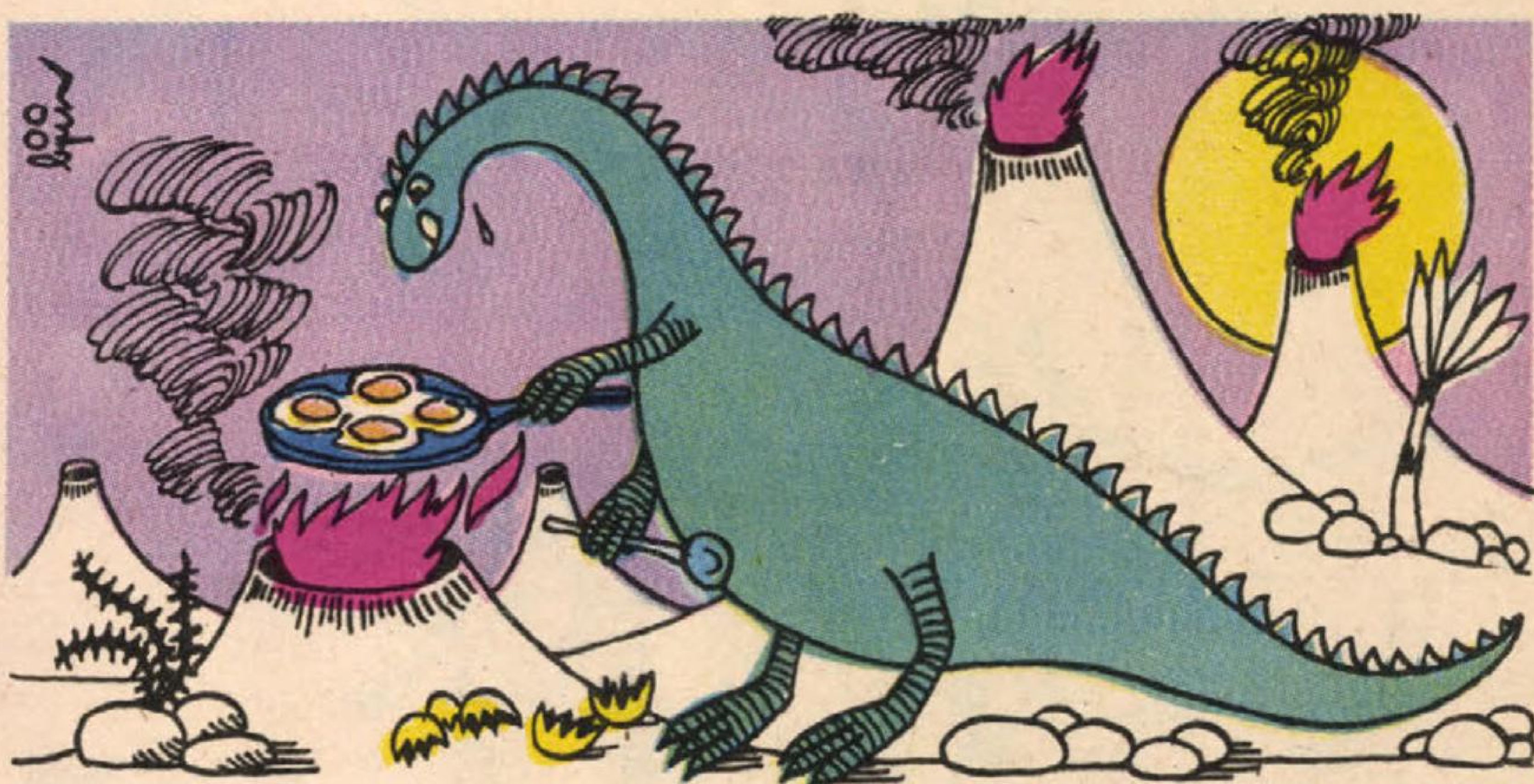

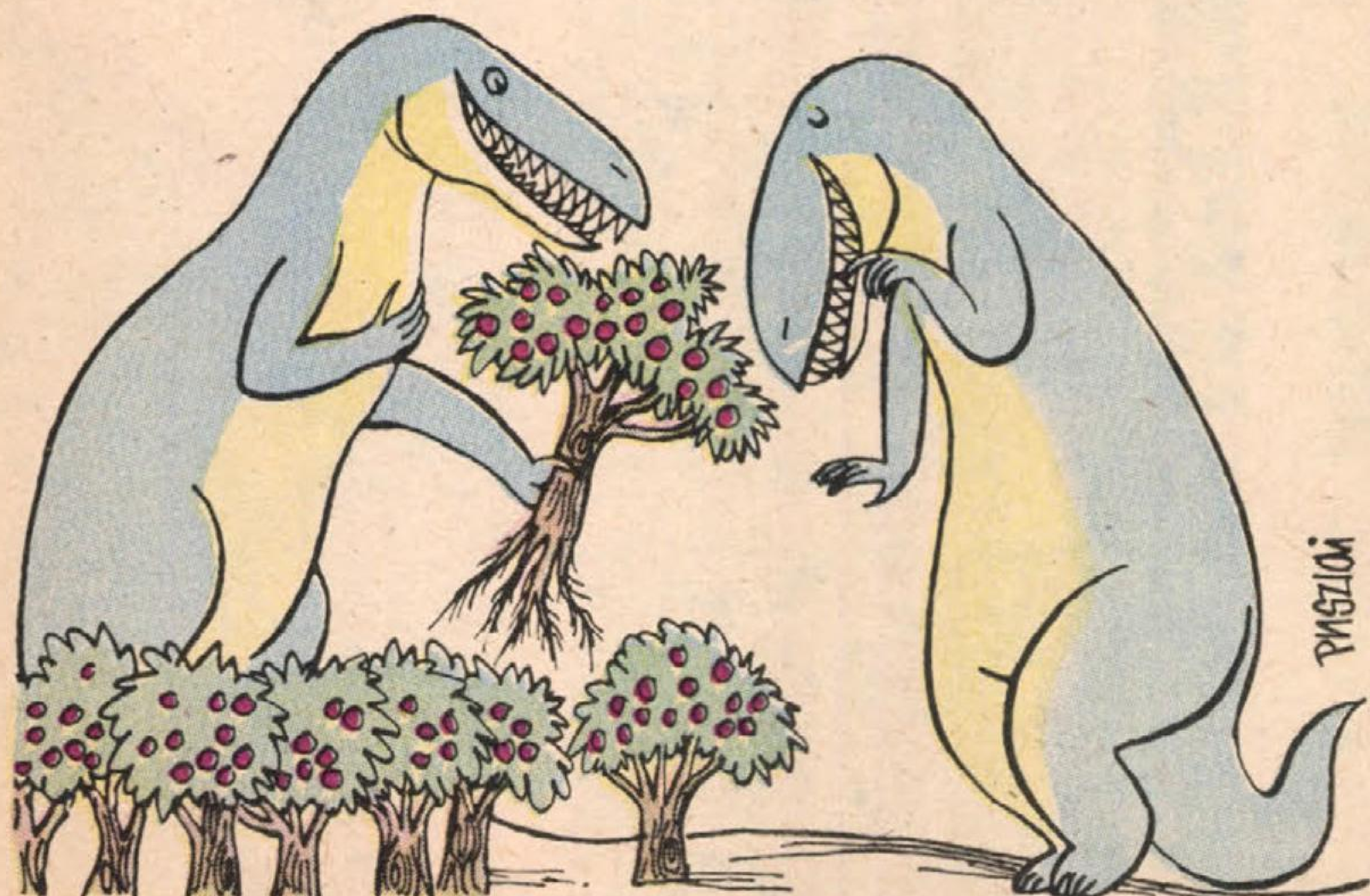

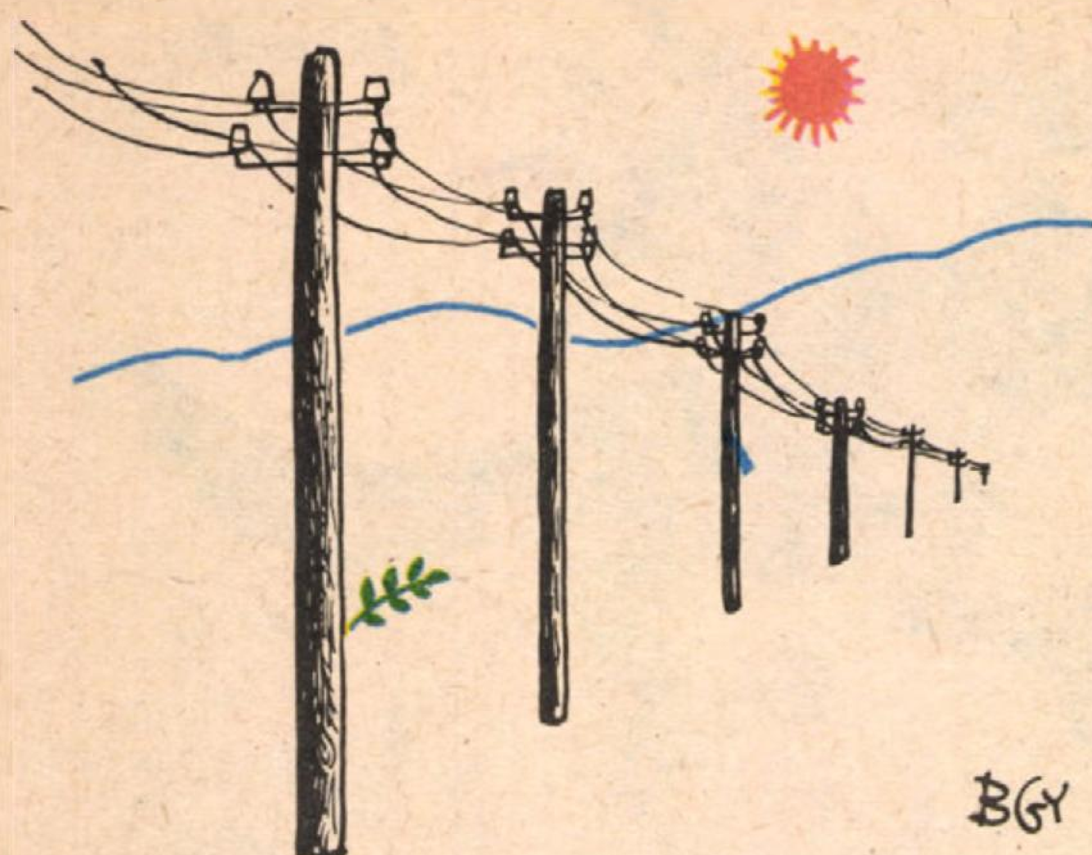
SAJDIK,
HEGEDŰS,
SZŰR-SZABÓ,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
PUSZTAI,
FÜLÖP

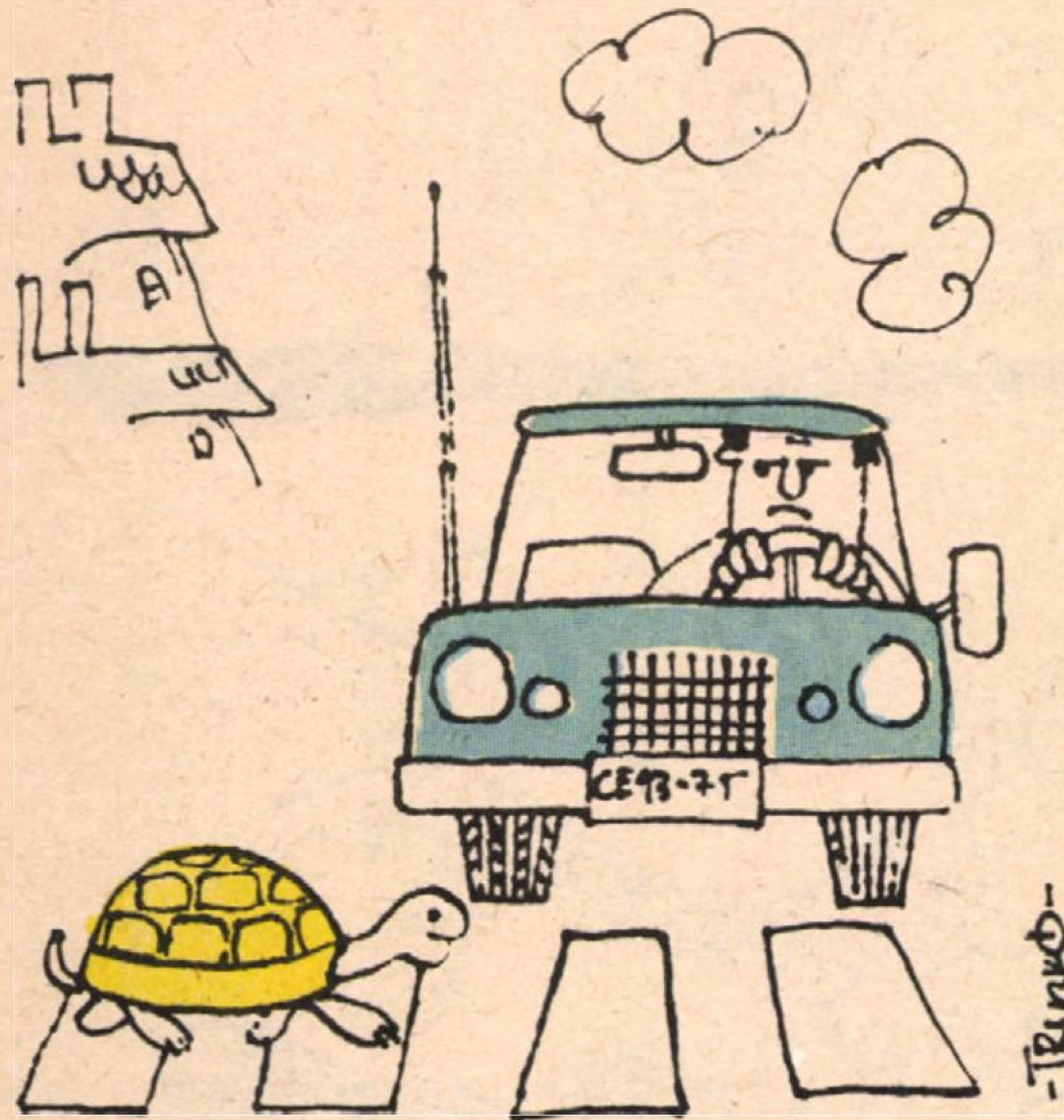

TAVASZ

ZEBRA VÍZIÓ

elveszik az ember kedvét

Pompás hangulatban masíroztam be a rendelőbe, amikor végre a nevemet szólították. Kedvtelve néztem körül. Barátságos, fehérre meszelt helyiség, körös-körül fehér csempék, a levegőben kellemes orvosságillat. Az ablak mellől, a fogorvosi szék állványáról hívogatóan int felém a fúrógép hajlékony kábele. Csillogó fémtálcákon megnyerő küllemű fogók, karcsú csipeszek. Meghatottan nézegetem őket, de cuki jószágok! Még néhány perc és az ő segítségükkel — hipp-hopp! — megszabadulok attól a nyomorult bal hátsó fogamtól, amelyik harmadnapja kínoz.

És már közeledik is felém egy alacsony, fehérköpenyes férfi, kerek tükör a homlokán. De hisz ez Jenci! Az a Biróczki Jenci, aki évekig padtársam volt a középiskolában. Úgy látszik, kitűnően alakul ma minden, ez az én nagy napom. Ő is rögtön megismer, melegen kezet rázunk, társalogni kezdünk, udvariasan érdeklődöm a hogyléte iránt.

Elkomorul a tekintete.

— Legszívesebben itt hagynék csapot-papot — mondja. — Megöl a strapa, megöl az idegesség. Reggelente, amikor bejövök, már az intézet kapujában összeszorul a torkom, a szívem úgy ver, mintha ki akarna szakadni. Egyedül kell tartanom a frontot. Képzeld, az egyik kollégám három hete influenzás, a másikat továbbképző tanfolyamra küldték. De ez semmi. Tíz végzős ápolónőt kapott az intézet, hozzám egyet sem osztottak be. A takarítónőnk felmondott, a kartotékszekrény kulcsa ma reggel elveszett, fel kellett feszítenem a szekrényt, szálka ment a körmöm alá. A kisműtőben rossz a villanykapcsoló, nem csinálják meg, nem kapunk elég amalgánt, ráadásul soha annyi hisztériás, visító, jajgató páciensem nem volt, mint mostanában. És ...

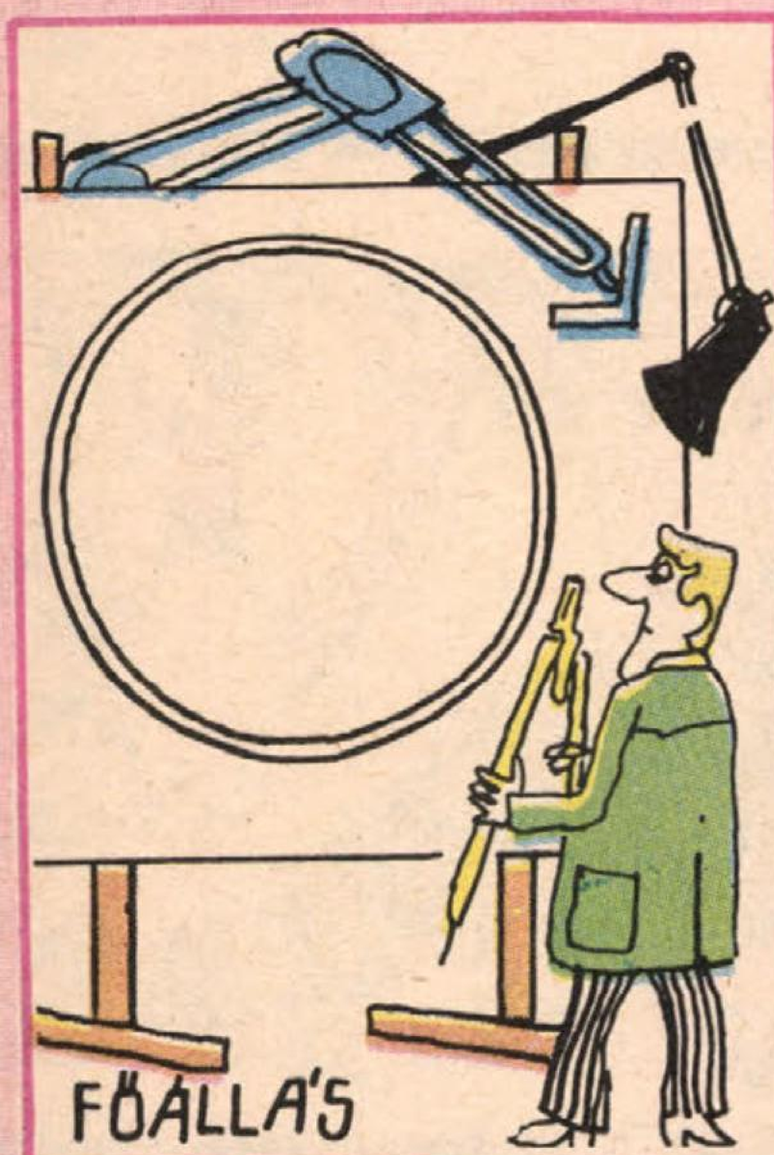
És ömlik belőle a panasz, a keserűség végelláthatatlanul. Lassacskán azt veszem észre, hogy az én hangulatom is fokról fokra romlik. A lelkem beborul, ez mégsem az én nagy napom.

A fogorvosi székbe már úgy ülök be, mint akinek a fogát húzzák ...

K. A.

EGY KIS MELLÉKES

SIKERES ÉRTEKEZLET

– Van valakinek ellenvetése?

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Lehet egy kicsivel több?

– Vigye el nyugodtan, édes fiam. Ha nem jól főz, becserélem.

– Nyugi, srácok! Elmondják ezt a kis dumát, és kezdődhet az első félidő.

EZT OLVASTAM

Az ŐRÜLET PERONJA

Felkavaró mondat a Hétfői Hírekből: „A körúti *villamosok számára* olyan megálló-peronokat építenek, amelyeket *lépcsők* kötnek össze az aluljáróval."

Annyiból tehát megnyugodhatunk, hogy nem kell csak úgy beugrálnunk a majdani aluljáróba; mérnökeink elmés szerkezetet terveztek a lemenetelhez: lépcsőt. Más kérdés, hogy a lépcsős megálló-peronokat nem az utasok, csupán a villamosok számára tervezték; ez már némiképp lelohasztja lelkesedésemet, tekintve, hogy én vagy lépcsőn szeretek menni, vagy villamoson. A kettőn egyszerre nem.

A SZAKÁLLAS ASSZONY

A tallinni Pikkerből vett át egy rajzot a Ludas. A rajz címe: *„Kariatida."*

Manapság kétségkívül nehéz megállapítani, ki milyen nemű, de ennek a kariatidának akkora szakálla van, hogy én mégiscsak inkább *Atlasznak* nézem őműalkotását.

LEHET EGY LÓVAL TÖBB?

„Március 31-én kapta meg Jány Gusztáv Hitlertől *a lovaskereszt lovagkeresztjét"* — közli a Tükör.

A lovaskereszt lovagkeresztje nem is hangzik rosszul. Kár, hogy lovaskereszt sosem létezett. Még nagyobb kár, hogy *vaskereszt* annál inkább. (És sok-sok fakereszt a nyomában...)

MÉG EGY LÓ-ÜGY

Ha már lovaknál tartunk, hadd idézzek a Hétfői Hírek sportrovatából: „Alkalmam volt arra, hogy *kifejthessem régi vesszőparipámat...*"

Irigylésreméltó lehetőség. Nekem még arra sincs alkalmam, hogy elképzelhessem, milyen is lehet egy kifejtett paripa; pláne, ha régi.

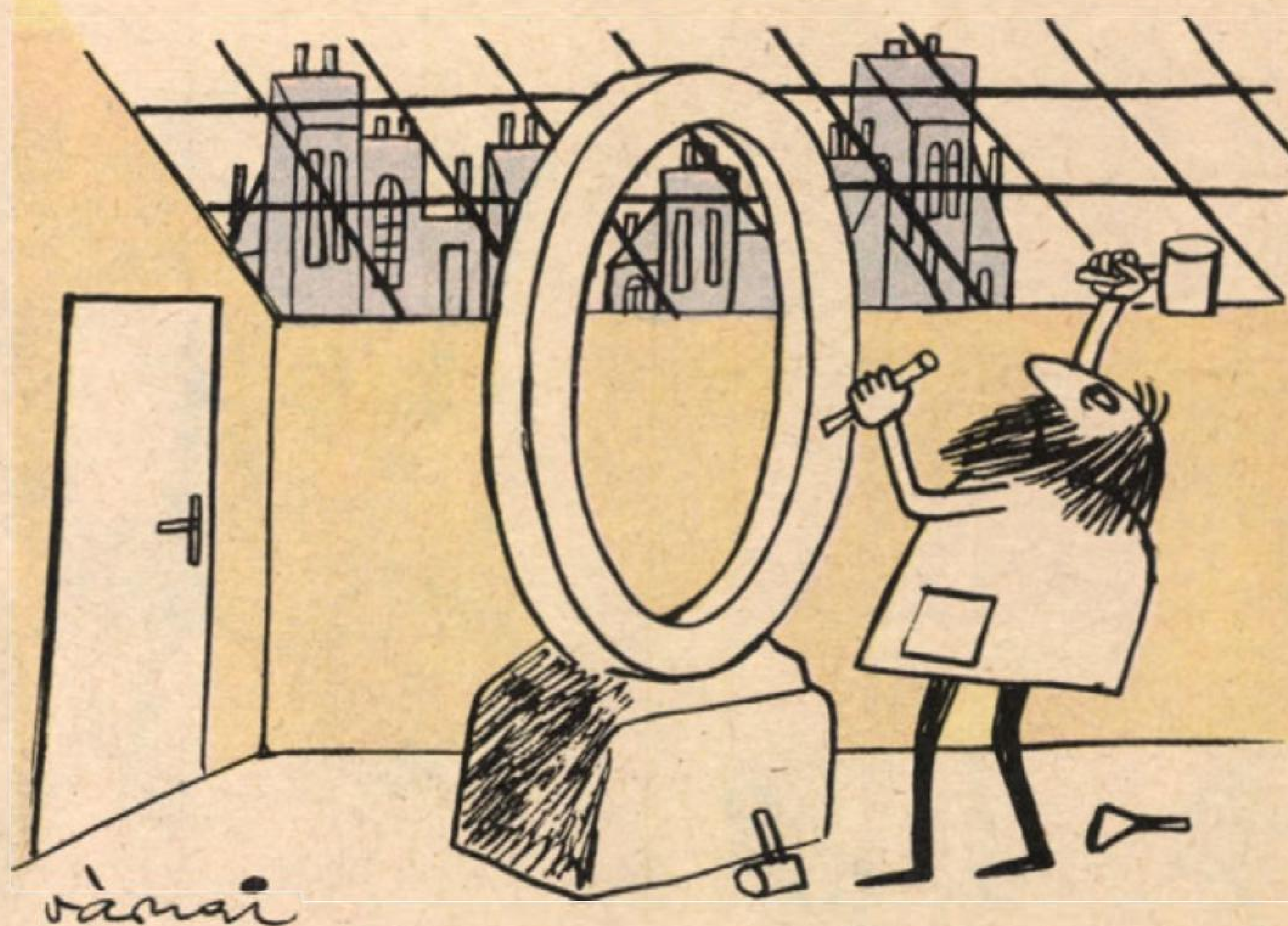
SPORTNYELV

„Két labdarúgójukat *megidézett* a fegyelmi bizottság" — írja egyik cikkében a Népsport. A szomszédos cikkben pedig ez áll: „A játékvezető nem *adott* meg egy szabályos gólunkat."

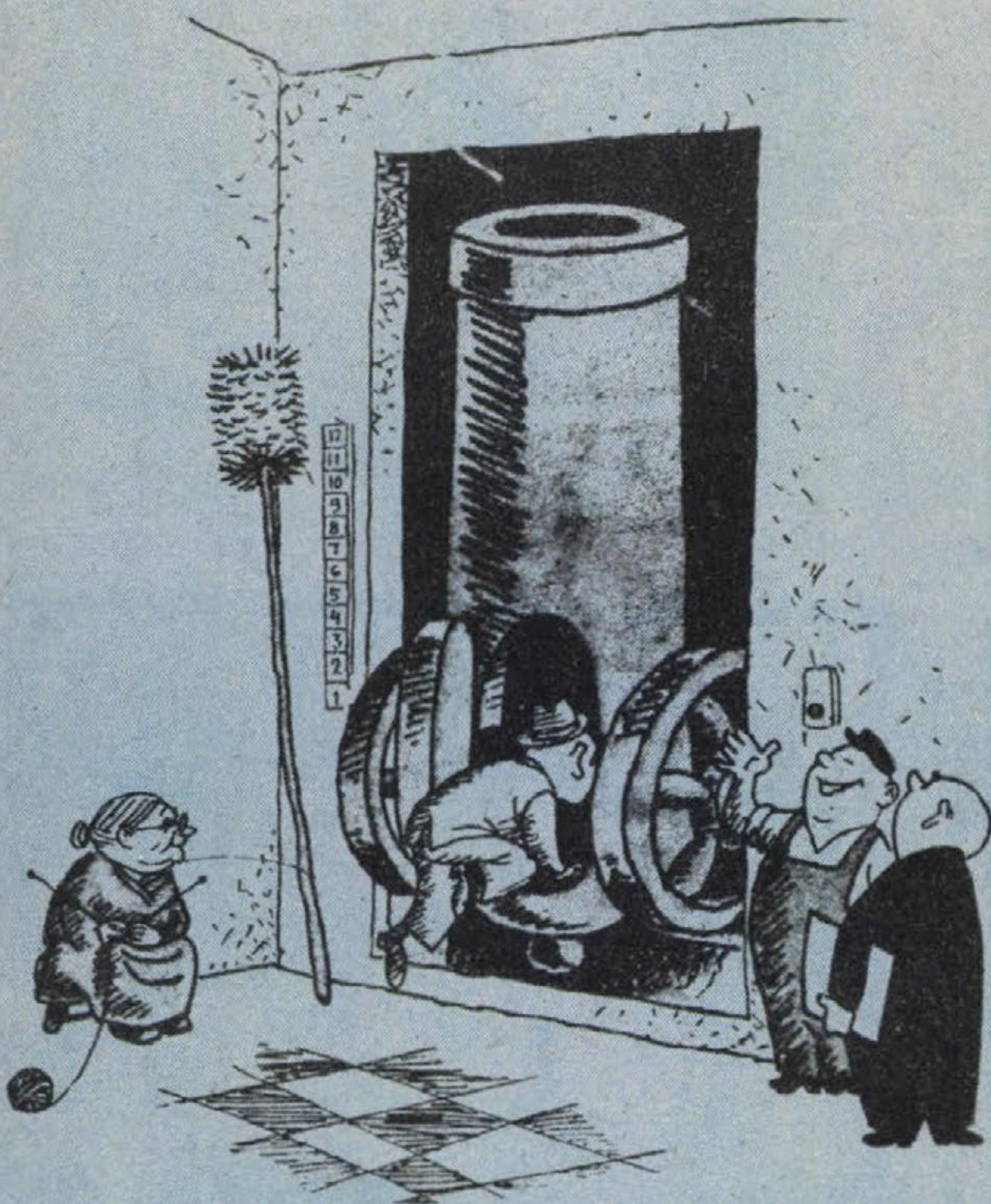
Úgy látszik, némely sajtótermékünk *megszüntetett* az alanyi és tárgyas ragozás közti különbséget. Vagy lehet, hogy nincsenek edzésben?

Timár György

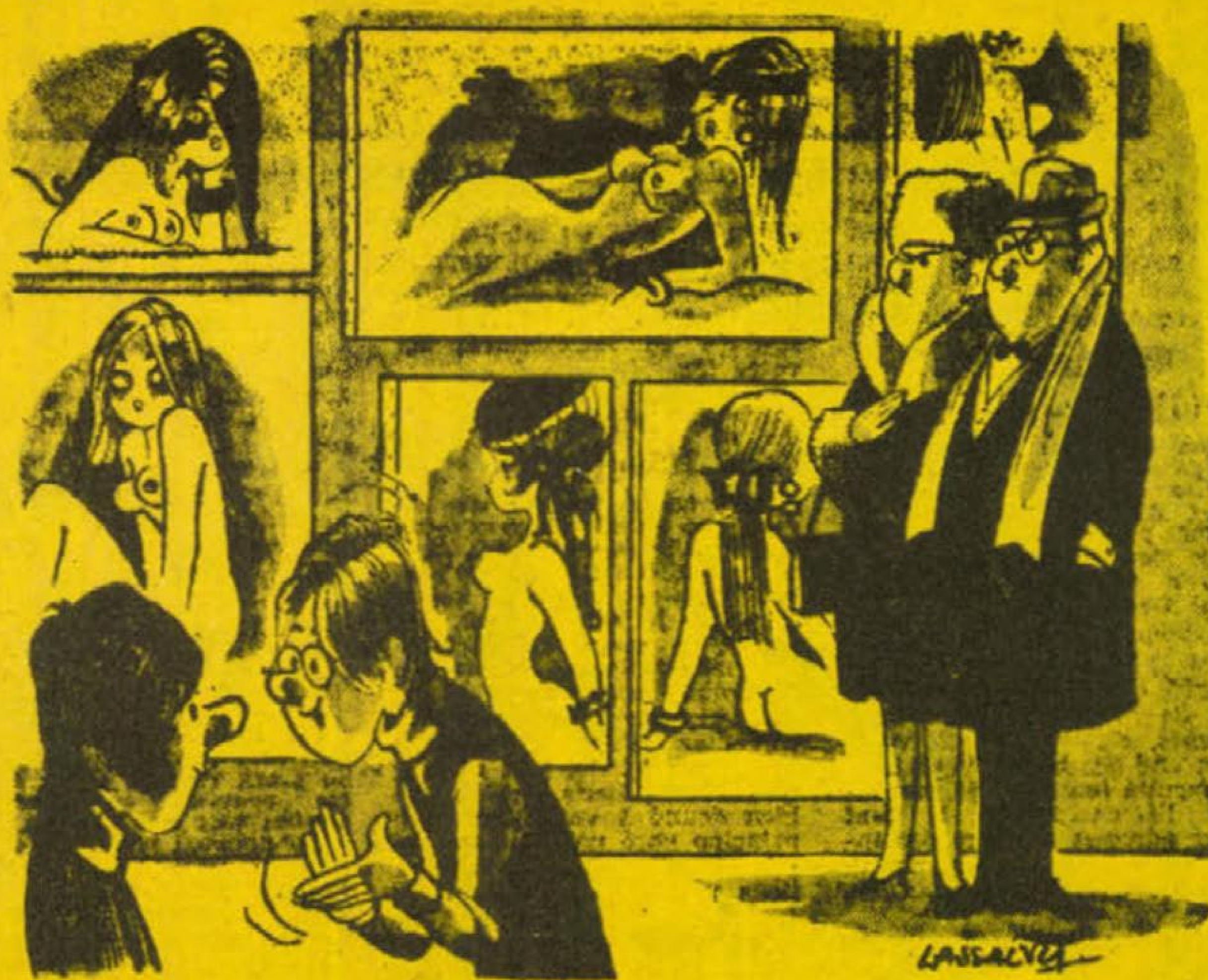
ÉLETMŰ

IMPORT HUMOR

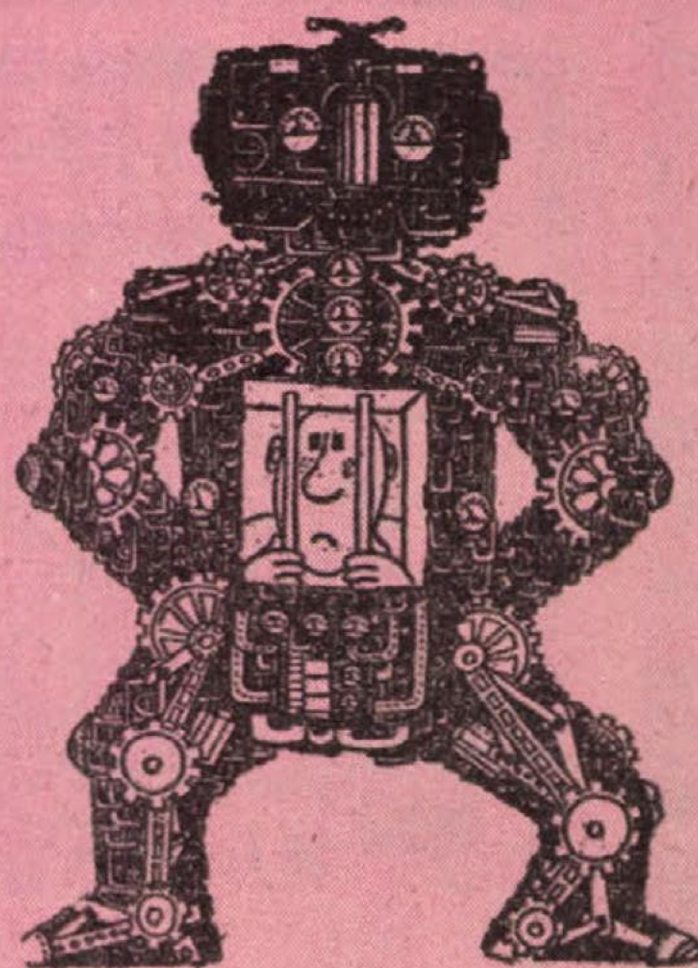

– Végre találtunk megoldást az örökösen rossz liftre! ...
(„Krokodil", Moszkva)

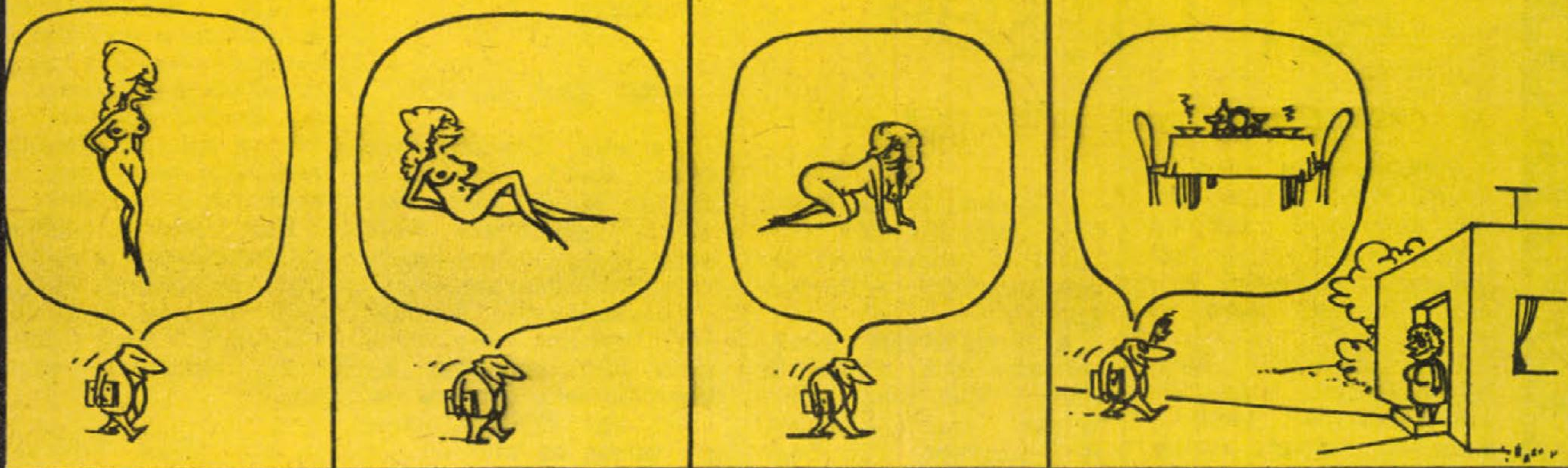
– Győzelem! Meglátod, minden képet eladunk! Ezek itt a mi kis modellünk szülei!
(„Ici Paris")

GÉPKORSZAK

(„Jezs", Belgrád)

VÁLTOZÉKONY VÁGYAK

(„Rohacs", Pozsony)

MINI MOSOLY

— Csak azt szeretném tudni — pattog az asszony —, hogy melyikünk hibáit örökölte a lányunk?

— Az enyéimet — feleli szelíden a férj. — A te hibáid ugyanis még megvannak...

— Tudod, öregem — mondja Simon partnerének kártyajáték közben —, én nem a nyereségért játszom, hanem a szórakozásért.

— Én is úgy vagyok vele — mondja a partner —, én is csak a szórakozásért játszom, de engem csak az szórakoztat, ha nyerek...

Ketten beszélnek — szokás szerint — egy harmadikról:

— Nagyszerű ember a barátunk! — mondja az egyik. — Egy ízben részt vett egy intelligencia-versenyen, ő volt az egyedüli induló, és így is csak harmadik díjat nyert.

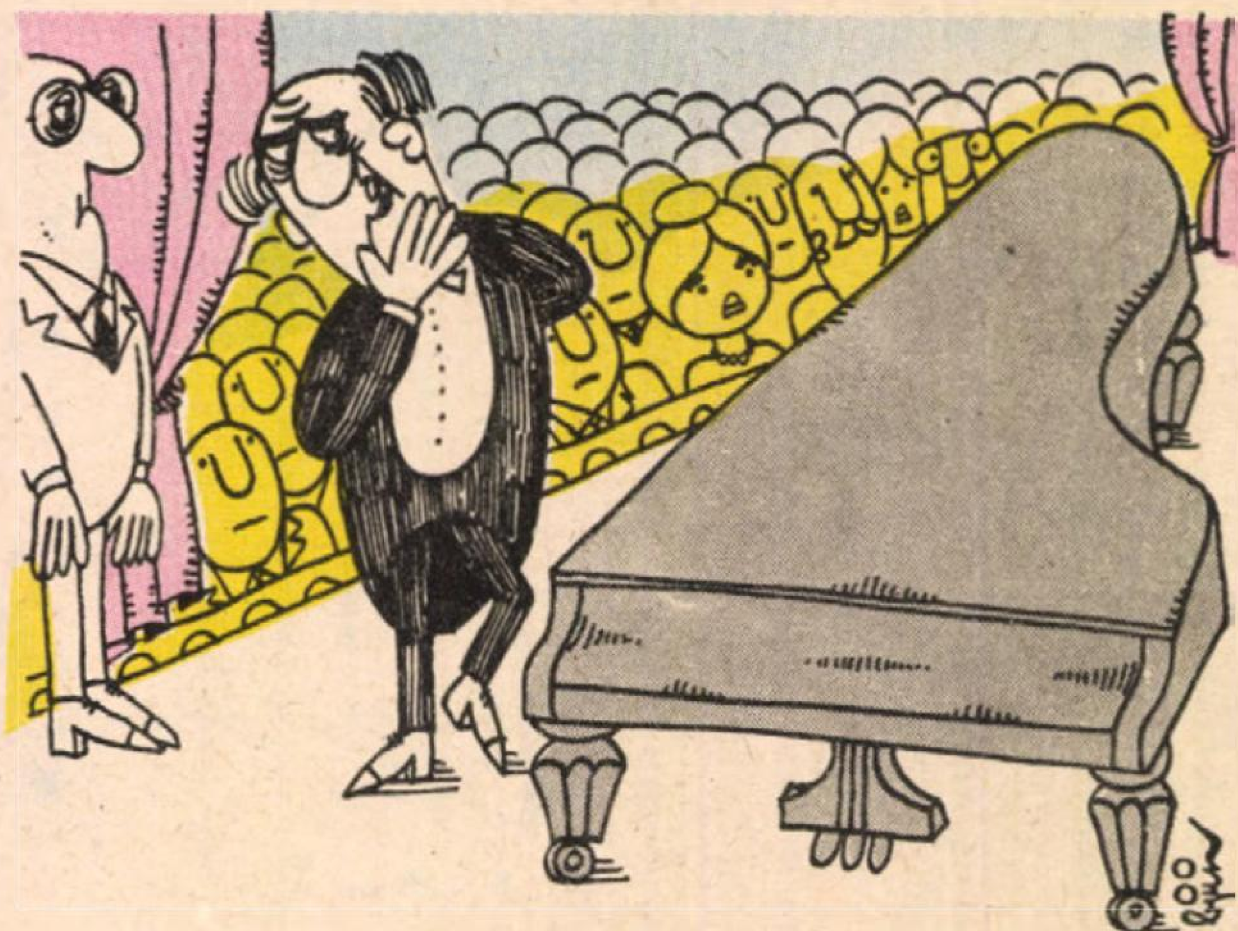
ŐSZINTE EMBER

Érdemes megfigyelni, miket írnak az emberek a házfalakra, mert ezek a feliratok gyakran többet árulnak el az emberi lélek mélységéből, mint hosszú fejtegetések. A párizsi földalatti Concorde-állomásának falán például ez olvasható:

„Engem kivéve, le az emberiséggel!"

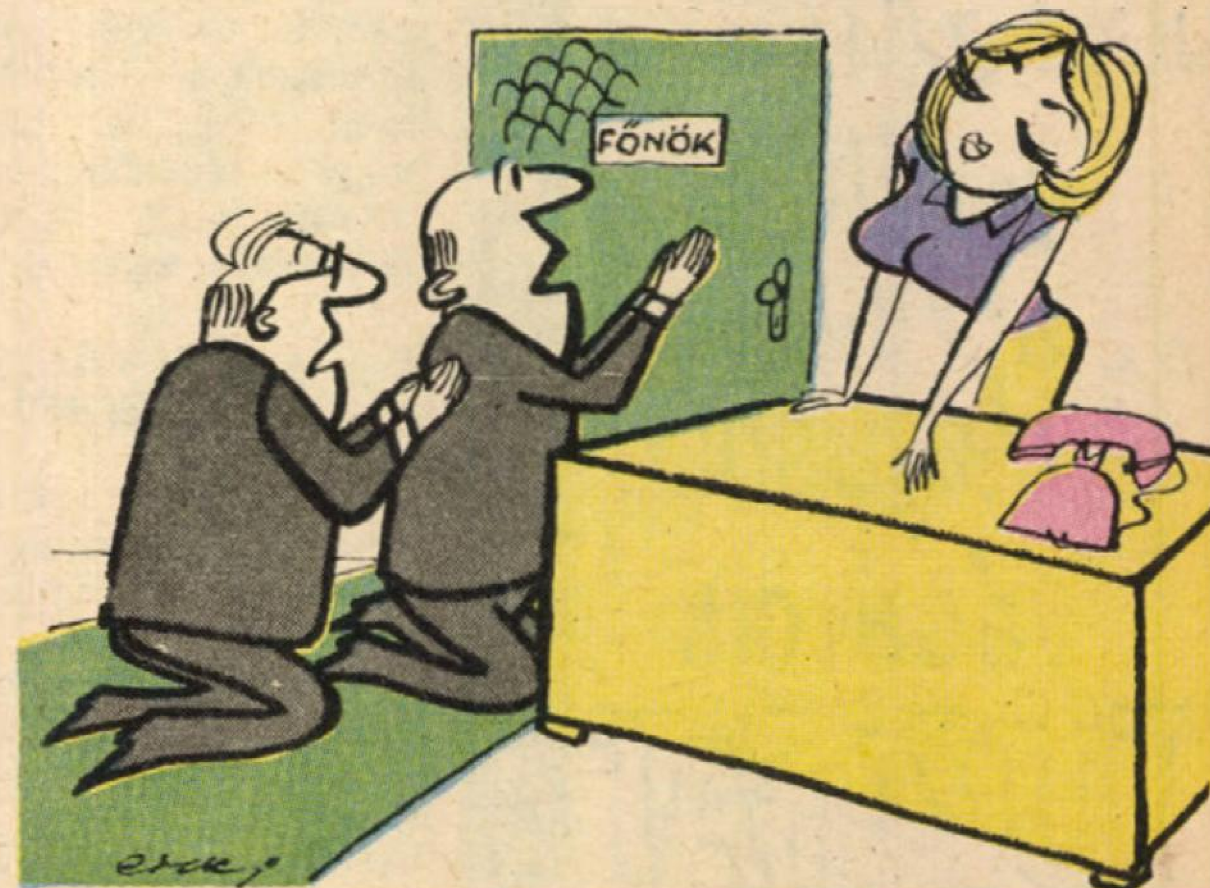

MEGLEPŐ KÉRDÉS

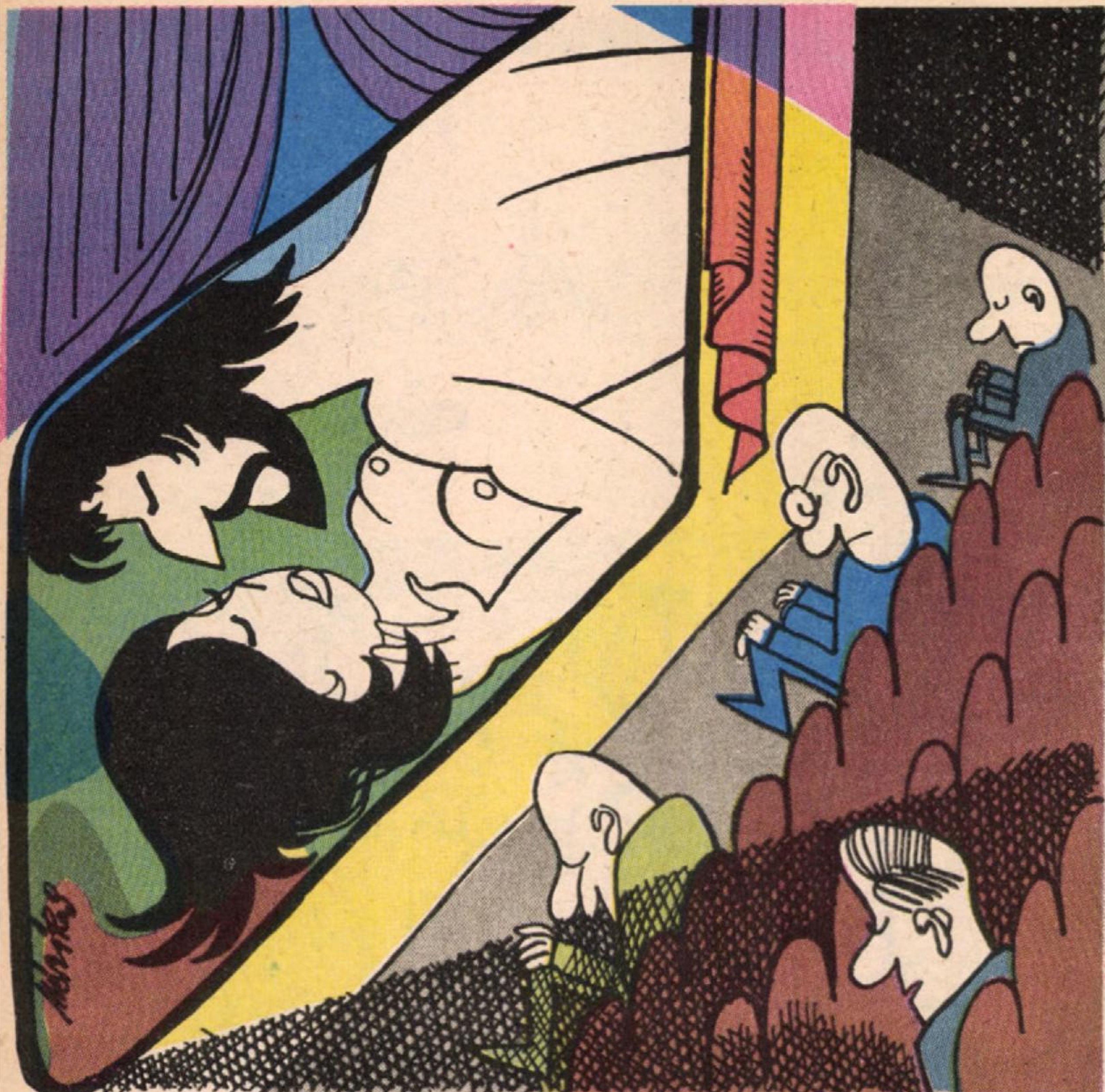
– Mondja, hol kell ezt felnyitni? ...

ROSSZKEDVŰ FŐNÖK

– Ne tegyen bennünket tönkre, Gizike. Mosolyogjon már az öregre...

KÉP A JÖVŐBŐL

Mindent meg lehet unni.

IGAZSÁGSZERETŐ KAPUS

– Miért én védjem a tizenegyest? Nem én követtem el a szabálytalanságot!

AZ ÖRÖK GYERMEK...

A „Shankar's Weekly" című indiai lapban olvassuk, hogy Visakhapatnamban egy körülkerített játszótér bejárata fölött hatalmas tábla áll, ezzel a felirattal:
A GYERMEKJÁTSZÓTÉREN FELNŐTTEK CSAK SAJÁT FELELŐSSÉGÜKRE TARTÓZKODHATNAK!

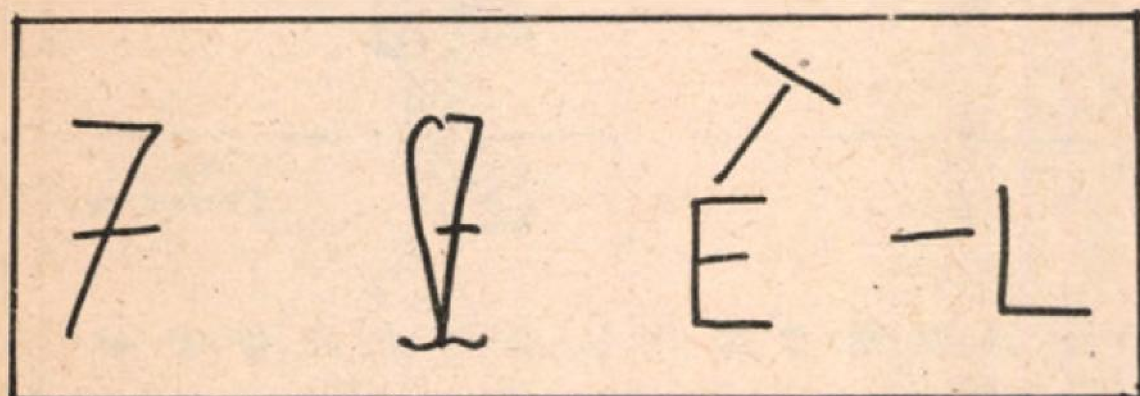
118. rejtvényünk megfejtése:

SSSSSSSZ EEEEEEL T

Szigliget

A 100 forintos díjak nyertesei a következők: Czitrom Ferenc, Budapest XIII., Mór u. 8. Bittner Nándor, Budapest VIII., Baross u. 75. Csaba Zoltán, Nagykőrös, Kecskeméti u. 2.

120. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb április 20-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

Vásárolni tudni kell

Rég elmúlt az az idő, amikor egy vevőnek csupán annyit kellett tudnia, hogy mit akar venni és mennyi pénze van hozzá. Ma a jó vásárláshoz szaktudás, tájékozottság és az ismeretek állandó bővítése kell. Egy szakképzett vásárló rendszeresen olvassa a minőségellenőrzésről szóló jelentéseket, és tisztában van azzal, hogy melyik NEVA-ingnél szabad csak a NE-t figyelembe venni; kívülről fújja a cipőgyárak névsorát, és tudja, melyiknek a termékeiről nem esett még rossz szó e jelentésekben.

No, és aztán a különféle engedményes vásárok! Ezek aztán különleges szaktudást, alapos tájékozottságot igényelnek. Csak sajnálkozni tudok azokon a vásárlókon, akik a Csemegében veszneк bort, amikor éppen a Közértben van borkiárusítás! Mert akadnak olyan vevők, akiknek fogalmuk sincs arról, hogy melyik üzlet Közért és melyik Csemege. Igaz, ezt nem is könnyű megtanulni: vannak boltok, amelyeknek cégtábláján a Közért és a Csemege szó is szerepel. Alapos szakképzettséggel rendelkező vásárló tudja, hogy ez a Közért csemegeüzlete, és nem keres ott olyasmit, amit éppen a Csemege cse-

megeüzleteiben árusítanak olcsóbban. Tudni kell azt is, hogy mit értünk desszertbor alatt. A desszertborvásár idején egy üveg száraz vermouthot akartam venni az Uránia Közért-ben, de az elárusító közölte, hogy az nem olcsóbb, mert nem desszertbor. Másutt viszont a száraz vermouthot is olcsóbban adták, mivel desszertbor. Ha a vásárló nem tanulta meg jól a leckét és meginog, oda az 5 forint. Az életnek tanulunk!

A szakképzett vásárló tudja azt is, hol vegyen kaszinótojást: Közért-ben-e — ahol olcsóbbak lettek a hidegkonyhai készítmények és a kaszinótojás 3,30 —, vagy a Csemege-boltokban, amelyekre a Közért-árleszállítás természetesen nem vonatkozik, és a kaszinótojás szintén 3,30.

Nagy fokú tájékozatlanságra vall az is, hogy ha valaki meglát egy hirdetést, mely szerint nagy árengedményes gomolyatúró-vásárt rendeznek minden üzletben március 20-tól április 30-ig — és ész nélkül rohan túróért. Előbb meg kell kérdezni az üzletben, hogy tényleg olcsóbb-e a túró. Mert van, ahol igen, van, ahol nem. S amikor az egyik boltban megjegyeztem, hogy az újságban az áll, hogy minden üzletben olcsóbb, azt válaszolták, hogy ők nem olvasnak újságot. Érdekes, azt mégis tudták, hogy mi lett az állatkerti skorpiókkal. De hogy mi lett a túróval, azt nem.

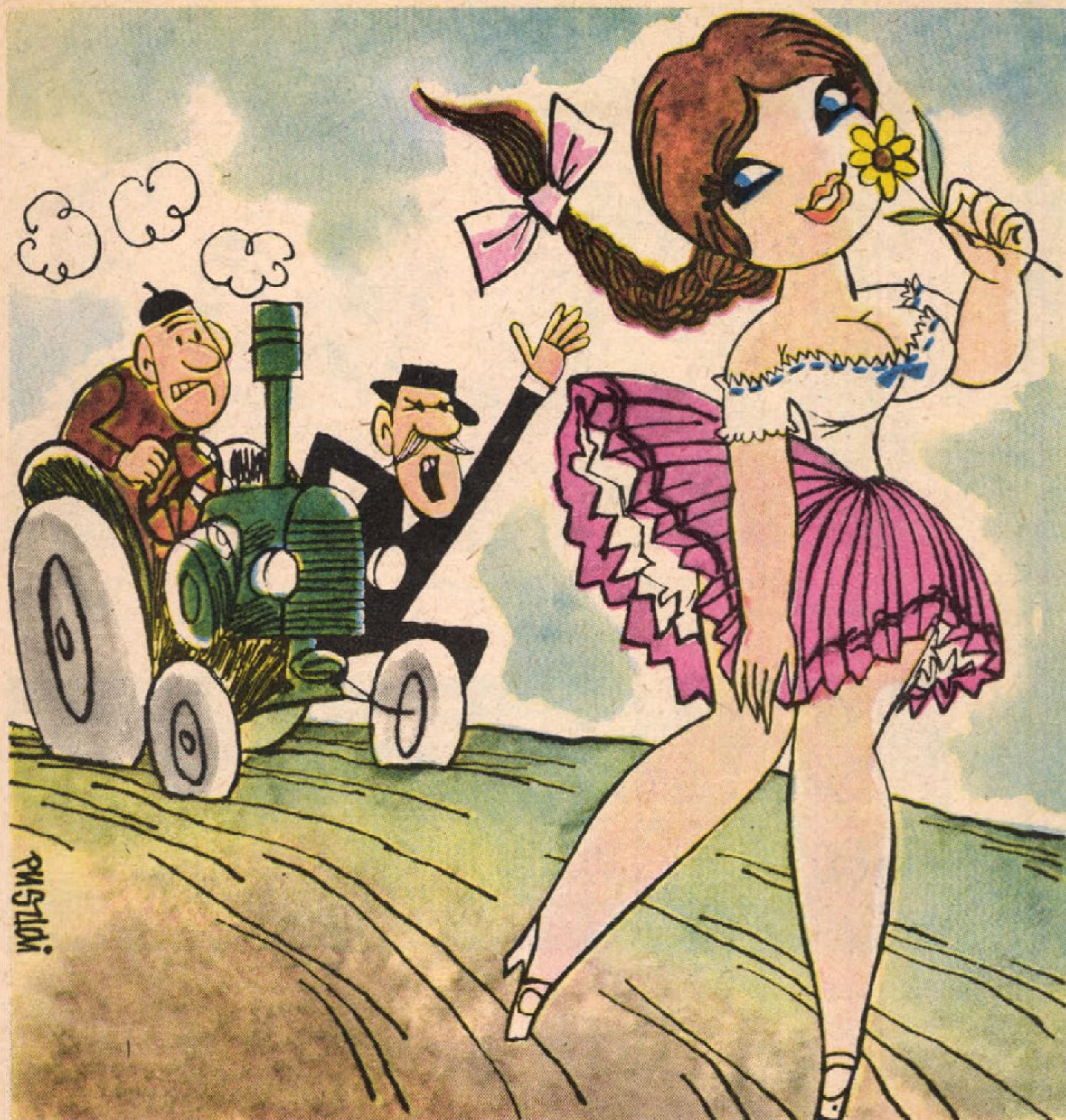
Földi Iván

BUKSI PECHES

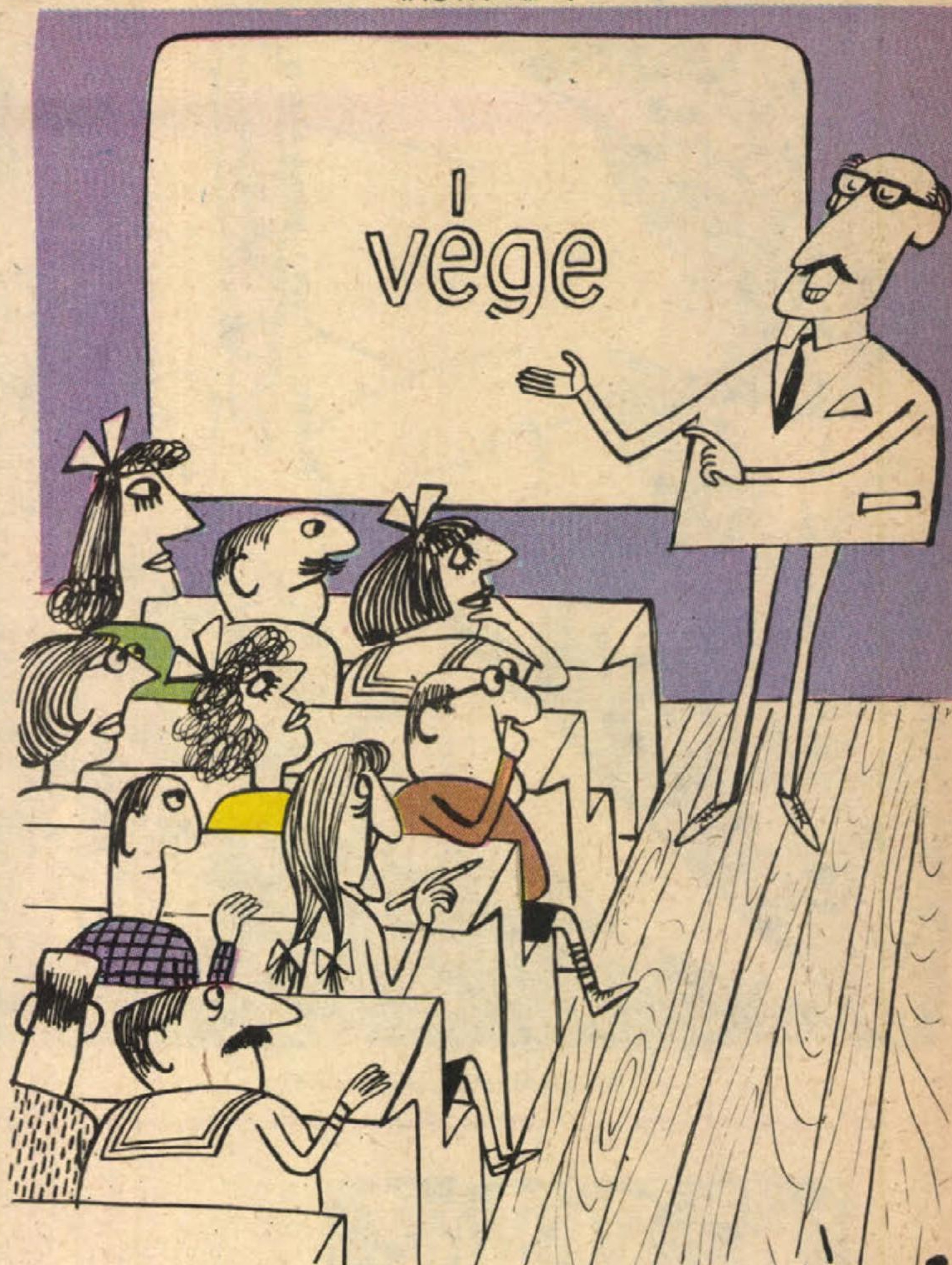
Sajdik Ferenc rajza

ÖREG TRAKTOR

– Igyekezz, Julis! Utánad biztosan elindul!

MAGYARÁZAT

– Na, gyerekek! A kritikus bácsi most elmagyarázza, hogyan kellett volna értenetek ezt a filmet

LEHORDÓT KERESNEK

„Lehordó itt felvétetik"
– olvasom épp egy hirdetésen.
Lehordok, míg erőm telik,
jelentkezem, munkára készen.

Lehordom szíves-örömest,
aki kötekedik csupáncsak,
aki önző és jóra rest,
és másokat lesből kupán csap.

Lehordom, még ha ingyen is,
aki lazsál, tépi a száját,
aki csaló, sunyi s hamis
és kerüli a munka táját.

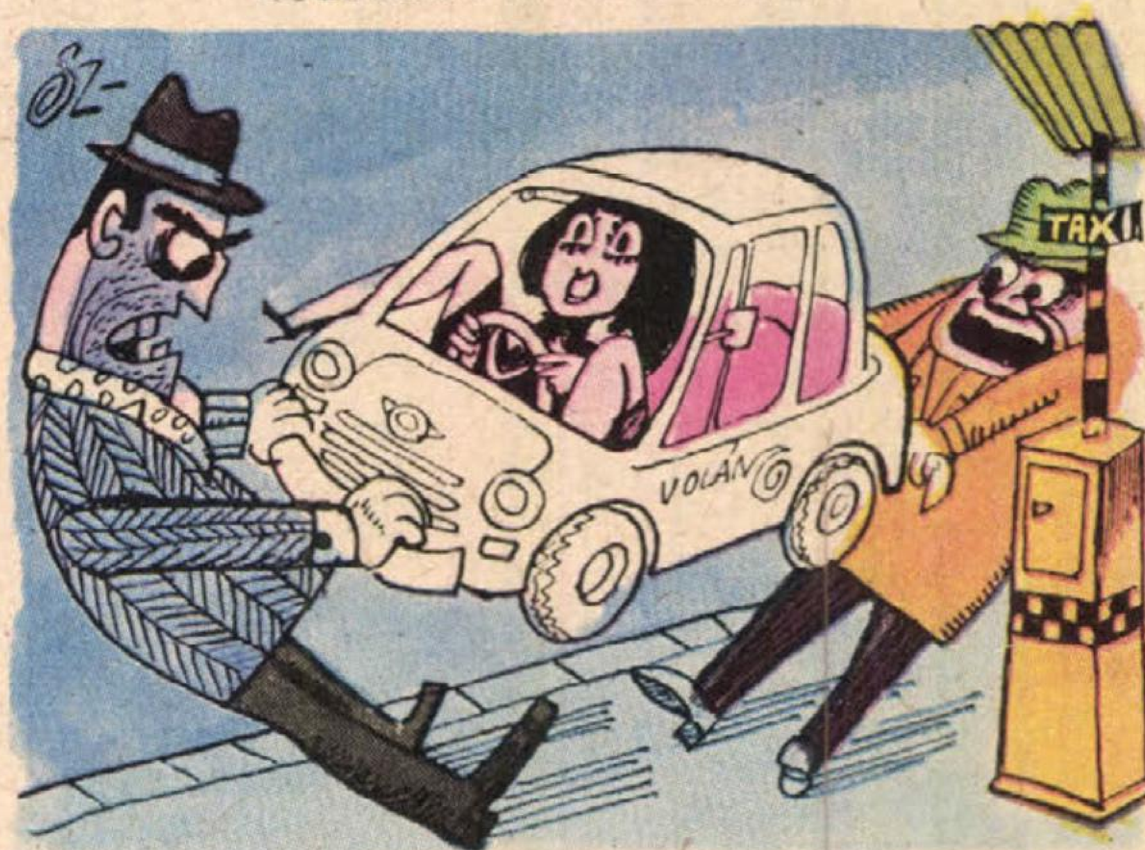
Lehordom én a hencegőket,
nagymenőket, potyalesőket,
sündörgőket, bajkeverőket,
hitszegőket, szenteskedőket,
törtetőket, hasraesőket,
csencselőket, előkelőket,
s persze az önkényeskedőket,
mind a kellemetlenkedőket...

Ha kell, le is tolhatom őket.

Pákozdy Ferenc

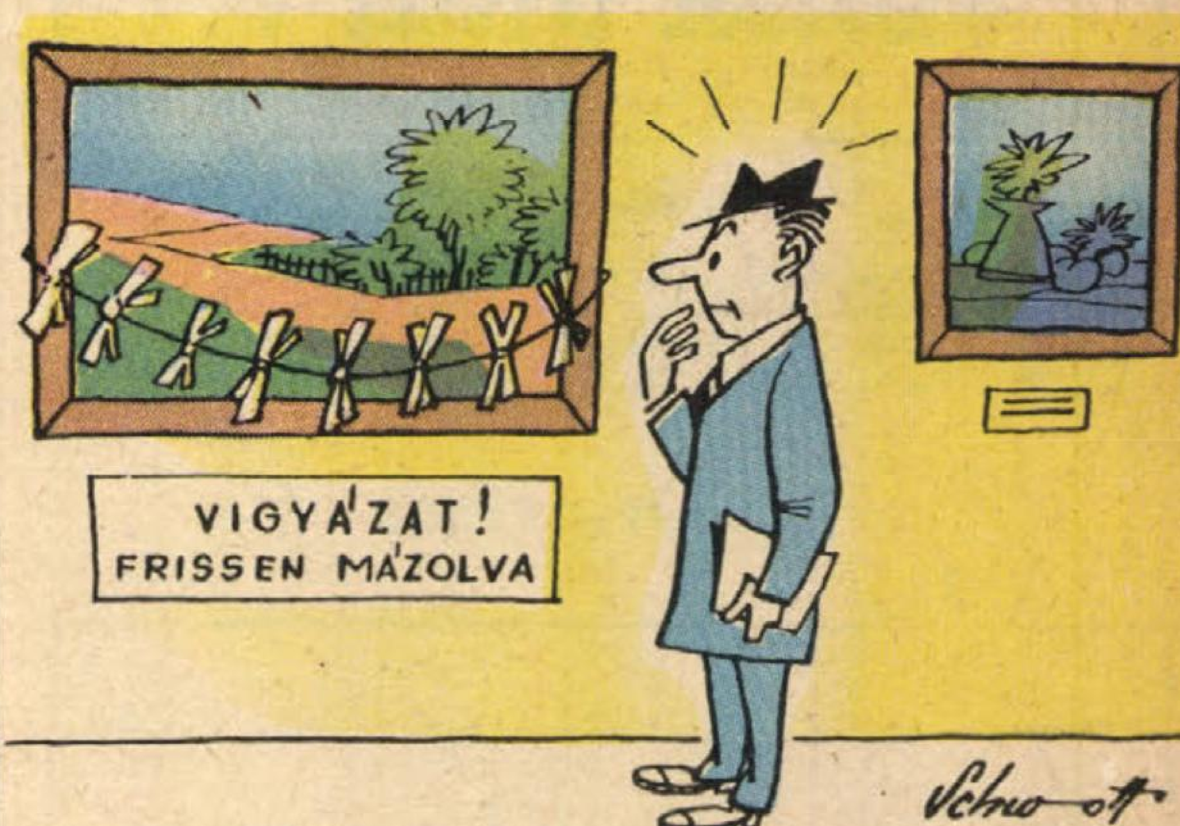

KÜZDELEM A MINI-TAXIÉRT

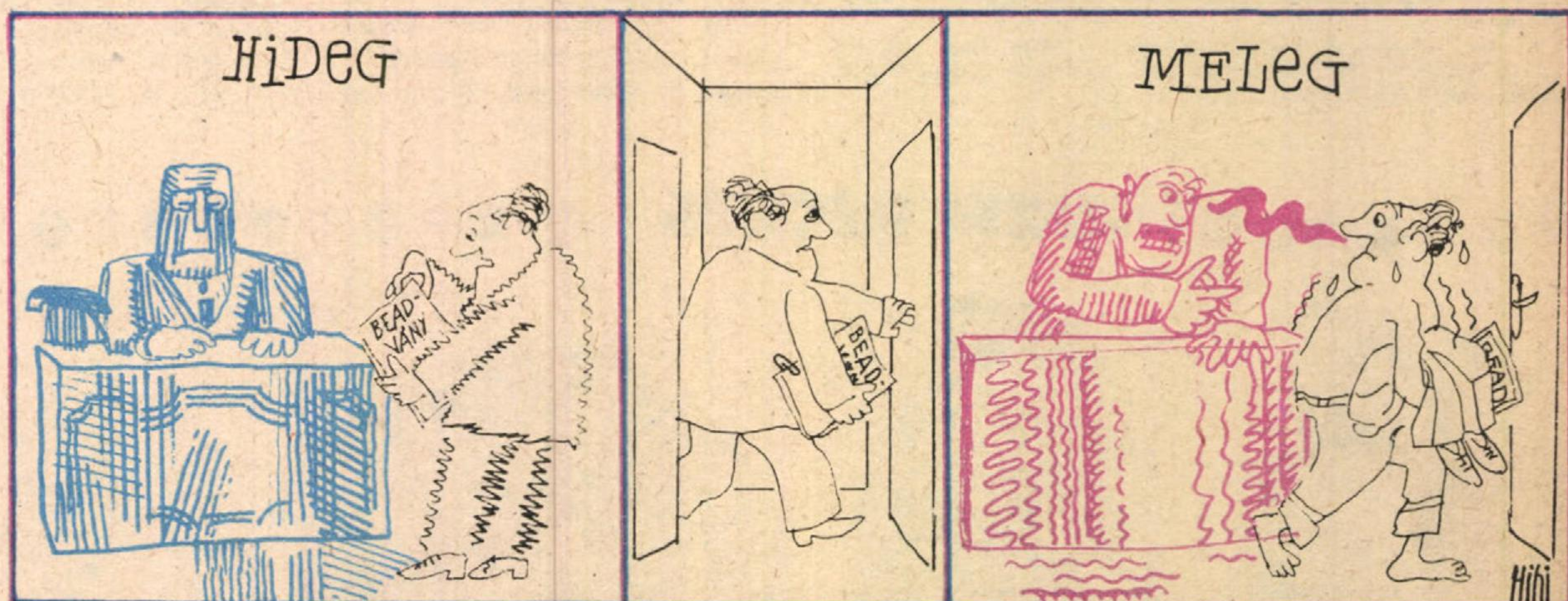

– Én jöttem előbb!

KIÁLLÍTÁSON

HIVATALI SZAUNA

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában (70.2608/2) — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre
INDEX: 25.504